

EMPERYALİZM İSTİYOR, AKP KAPATİYOR

**Direnişin
tecrit
edilmesine
izin
vermeyelim!
Her yerde
desteği
büyütelim!**

**SEKA'nın kapatılmasına, özelleştirmeye
karşı mücadele bağımsızlık mücadelesidir**

**Ekmek
Adalet**

www.ekmekveadalet.net

info@ekmekveadalet.net

**Ekmek ve
Adalet**

Haftalık Dergi / Sayı: 147 / Tarih: 27 Şubat 2005 / FİYAT (KDV Dahil) 750 000 / 75 YKR
www.ekmekveadalet.net | Mail:info@ekmekveadalet.net

**Amerika aşağılıyor;
AKP ve Genelkurmay susuyor!
İşbirlikçilerin onuru ve gücü
yoktur!**

**Vatanseverler!
Amerika'nın bizi
aşağılamasına
izin vermeyelim!**

**Sevgi Erdoğan
Ekibi**

**Ölüm Orucunun
218. Gününde**

**Katliamın ve
Ayaklanmanın
10. Yıldönümü**

Gazi Direniyor!

**HÖC'lüler SEKA
Önünde**

**SEKA Direnişi
Hepimizin Direnişidir!**

Haklar ve Özgürlükler Cephesi SEKA İşçisini Yalnız Bırakmayalım!

Halkın hiçbir sorununu çözmeyen, hiçbir talebini karşılamayan AKP iktidarı, SEKA işçilerinin haklı direnişine de saldırdı. 18 Şubat'ta panzer-

ler, SEKA'nın kapısına yığıldı, işçi aileleri coplandı.

İktidar, emperyalizm ve işbirlikçileri karşısında el pençedir; halkın karşısında ise saldırgan, eli coplu, silahlıdır. Halkın haklı, meşru taleplerinin karşısına işkenceciler coplarla, panzerlerle çıkmaktadır.

SEKA'ya saldırı; emperyalist tekelin, IMF'nin ve işbirlikçilerinin talimatlarıyla yapılmıştır.

SEKA'ya saldırıya son verilmelidir! İşçilerin talepleri haklı ve meşrudur.

SEKA Direnişini Desteklemek için SEKA'da Olalım! Başta işçiler ve memurlar olmak üzere, emekten yana

tüm güçler bugünden itibaren harekete geçmeli, saldırı karşısındaki barikatı, bizzat SEKA'nın önünde örmelidirler. Açıklamalarla destek zamanı değildir. Sendikalar, gençlik örgütleri, hak ve özgürlük savunucuları olarak SEKA'da işçilerle birlikte olmalıyız. Yalnız Kocaeli'den değil, ülkenin her yanından, emekten yana tüm örgütlenmeler, güçlerini ve imkanlarını zorlayarak dayanışmayı, birlikte direnişi SEKA önünde maddi bir güce dönüştürmelidir.

SEKA Direnişini Bulunduğumuz Her Yerde Gösterilerle Destekleyelim; Saldırıyı Protesto Edelim! Bulunduğumuz her yerdeki fabrikalarda, işyerlerinde, okullarda, gecekondu semtlerinde, şehirlerin meydanlarında gösterilerle SEKA işçilerini desteklediğimizi göstermeliyiz. Ülkemizin dört bir yanında SEKA'yla dayanışma sloganları ve iktidarın saldırısına karşı protestolar yükselmelidir.

İşçiler, Memurlar, Tüm Çalışanlar! SEKA Direnişini İş Bırakarak Destekleyelim! Emegiyle yaşayanların SEKA işçilerine vereceği en güçlü destek, üretimden gelen güçlerini

kullanmaları olacaktır. İşyerlerinin koşullarına göre, bir saatte bir güne kadar iş bırakmaktan işyerleri önünde SEKA'yla dayanışma gösterileri yapmaya kadar her biçimde, tüm emekçiler, SEKA'lı işçilerle birlikte olduklarını göstermelidirler.

Saldırı hepimizdir; direniş, hepimizin direnişidir! SEKA işçilerinin direnişini, 734 işçi ve ailesinin direnişi sananlara, öyle olmadığını göstereyim.

SEKA, tüm çalışanların, tüm halkın direnişidir.

SEKA'da savunulan halkın ekmeğidir. SEKA, IMF'nin ve işbirlikçilerinin halka saldırıları karşısında bir barikat kurmuştur. Halkın tüm kesimleri, tüm yaratıcılığını kullanarak çok çeşitli eylem biçimleriyle bu barikatı takvi yerini almalıdır.

SEKA'ya Saldırıya Son! Yaşasın SEKA İşçilerinin Direnişi! SEKA İşçisi Yalnız Değildir! SEKA İşçisi Kazanacak

19 Şubat 2005

ÇAĞRI DUYURU

BES 4 Mart'ta Ankara'da

Büro Emekçileri Sendikası Gelir İdaresinin Yeniden Yapılandırılması ve diğer saldırı yasalarına karşı Ankara'ya yürüyor.

◆ 25 Şubat günü tüm BES üyelerinin katılımı ile Başbakanlığa yasaların geri çekilmesi talebi ve toplanan dilekçeler iletilecek

◆ 4 Mart günü, tüm emek örgütlerini mücadeleye çağırın ve hükümeti uyaran 1 günlük Grev yapılacak

**Kurtuluş Yolu
1. Sayı Çıktı**

İÇİNDEKİLER

- * Yoksulluk ve Devrim
- * Sendikalar ve işçi sınıfı
- * Tarımı yokeden emperyalist politikalar ve Örgütlenme
- * Direniş ve sol
- * Eylem tarzı sınıflardan, ideolojilerden bağımsız değildir
- * Çarpıtılan bir kavram; insan hakları
- * İnsan hakları savunuculuğu İHD ve Sol
- * Neden okumalı, ne okumalıyız?
- * Himalaya Dağları'nda yanan ateş;
- * Nepal Devrimi
- * Ölüm orucu üzerine görüşme tutanakları: KİM NE DEDİ?

1 yıl oldu onlar feda ateşlerini yakalı. Muharrem Karademir ve Günay Öğrener 4 gün arayla tutuşturdular bedenlerini.

Gültekin Koç Ölüm Orucu Ekibi'nin savaşçılarıydılar onlar. Gültekin Koç gibi fedaya kilitlenmişlerdi.

Kandıra F Tipi'nden yazdığı

**Fedayı gördük
O gün...
O gün
O ateşlerin
sıcaklığında**

son mektuplardan birinde şöyle diyor- du Muharrem: "Sizler bu satırları okuduğunuzda sizleri çok ama çok seven bu yürek durmuş olacak. Daha doğrusu bu bedende duran artık sizlerin yüreğinin yanında çarpmaya başlayacak..."

Yüreklimizin içinde yüzlerce yüreğin birden çarpması işte bundandır. Yüreklernin yüreklerimize kattığımız için bugün, dünden daha güçlü, daha coşkulu çarpıyor yüreğimiz.

Kandıra'da duran yürek, Uşak'ta çarpıyordu dört gün sonra; o gün yazdığı satırlarda "Yola çıktığım gün Gülte-

FEDA'DAN ZAFERE

kin'in hedefine yürüyüşü ne kadar sürdü, benimki ne kadar sürer şu an bilemem demiştim. Bugün 133. günümdeyim. 133 günmüş." diyordu Günay.

133. gün Günay da yüreğini ve alındaki kızıl bandı ve taşıdığı bayrağı yoldaşlarına devretti. Bayrağın elden ele devredildiği bu kavga, yüzyıllardır sü-

**yüreğimize,
beynimize
işledik
fedayı...**

**Tek tek ateşler yanıyor
tecritin hüküm sürdüğü
hücrelerde...
Tecritin demir
parmaklıkları gün gün
eriyor fedanın ateşinde.
Ölümüne kucaklanan
alevlerle aydınlanıyor
zafer yolu...**

rüyor ve ufku dört duvarın sınırları ötesine taşan bir kavgadır; diyordu ki Günay: "Hayran olduğum bir toplum için mücadeleye ettim. Devrim için, sosyalizm için ve nihayetinde komünizm için! Ve bütün bu güzellikleri, özgürlüğü ve gerçek insan olmanın hazzını ise umudumuz için tattım. İnsanın beynin ve kol emeğinin ilk birleştiği yer devrimciliktir derler. Ve beynin ve yüreğin birlikte attığı yer de burası..." Feda'yla bize devrettikleri değerleri yaşatmak, sosyalizm için zafere kadar yürümeye devam etmektir.

Ekmeke Adalet

INTERNET adresi: www.ekmekveadalet.net

E-MAIL adresi: info@ekmekveadalet.net

Ekmeke ve Adalet Dergisi
Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Pembe Özlem OLGUN
Genel Yayın Yönetmeni: Gülizar KESİCİ
Adres: İnebey Mahallesi Küçük Langa Caddesi No:29 C-26
Akşahin Pasajı Aksaray-Fatih-İstanbul
İrtibat Telefonu: 0212 347 69 66 Faks: 0212 347 69 65
Hesap No: 0041310 -4 Yılmaz Bas. Yay. Dağ. Org.
Akbank Yusufpaşa Şubesi/İST
Ofset Hazırlık: Yılmaz Yayınıclık
Baskı: ASPAŞ Pazarlama
ISSN: 1304 687X

Fiyat: 750 000 TL/75 Ykr
Avrupa: 3 Euro
Almanya: 3 Euro
Fransa: 3 Euro
İsviçre: 3 Euro
Hollanda: 3 Euro
İngiltere: £ 2.5
Belçika: 3 Euro
Avusturya: 3 Euro

Bürolarımız

Yayıncı: Verlog Florastur. 77 50733 Köln
Tel: 0049 221 280 87 74 - 0049 221 280 87 75
Faks: 0049 221 280 90 84
E-mail adresi: ekmekveadalet@arcor.de

Adana: Ziya Paşa Bulvarı Tapanyığı İşmerkezi Kat:2 No:158
Tel-faks: 0 322 363 32 09

Ankara: GMK Bulvarı Onur İşhanı Kat: 6 Daire: 151 Kızılay
Tel-faks: 0 312 419 27 38

Antalya: Armutlu Mahallesi Elmas Sok. Şaban Kanatlı Apt.
Kat: 4 D: 6 Tel-faks: 0 326 223 87 18

Bursa: Sakarya mah. Uluölü cad. Aydın İşhanı-2 No: 24 Kat: 2
Daire: 2 Osmangazi Tel-faks: 0 224 224 93 97

Hopa: Hopa İş Merkezi Zemin Kat No: 1 HOPA
Tel-faks: 0 466 351 42 08
İzmir: Milli Kılıpınar Cad. No: 17/104 Tepeköy İş Merkezi
Konak Tel-faks: 0 232 492 29 54
Kocaeli: Hürriyet Caddesi Gökkuş Karan Saray İşhanı Kat:7
No:79 Tel-faks: 0 262 331 66 51
Malatya: Dabakane Mah. Bakırcılar Çarşısı Sarıbeyoğlu İşhanı
Kat:1 No:43 Tel: 0 422 323 24 77
Mersin: Çankaya Mah. Türkkan İşhanı No: 106/9
Tel: 0 324 231 61 84
Samsun: 19 Mayıs Mah. Talimhane Cad. Albayrak İşhanı
NO:24 Kat: Daire 9 Tel-faks: 0 362 435 25 80
Trabzon: Düzenli Ulusoy İş Merkezi Çömlekçi
Yokuşu No: 42 Tel-faks: 0 462 321 14 80

Her Şey Bağımsızlık Mücadelesinde Dügümleniyor!

- 3... *Her şey bağımsızlık mücadelesinde düğümleniyor!*
- 5... *İşbirlikçiliğin ulusal onuru ve gücü yoktur*
- 6... *ABD aşağılıyor, azarlıyor! İşbirlikçiler suskun!*
- 10... *SEKA işçisi kazanacak!*
- 13... *AKP'nin Türkiye'si*
- 14... *HÖC, SEKA'nın sesini meydanlara taşıdı*
- 16... *'TEKEL ateş olacak!'*
- 18... *11. Ölüm Orucu Ekibi 218. gününde*
- 20... *"Tutukluların morali hep bozuk olmalı"*
- 22... *KERBELA, 13 asırdır yaşayan bir kültürdür*
- 24... *Avrupa Birliği'nden Amerika'ya tavsiye*
- 26... *Direnen Gazi-2*
- 30... *Aksu emretti katiller işbaşı yaptı!*
- 33... *Direnış tüm Irak halkını birleştirmeyi hedeflemeli*
- 35... *'A' hiçbir sorunu çözemez!*
- 36... *BES'li emekçiler Ankara'ya yürüyor*
- 38... *Emekçiler sendikalarına sahip çıktı*
- 39... *SEKA'nın kapatılmasına karşı mücadele bağımsızlık mücadelesidir*
- 41... *Elazığ Temel Haklar kapatma davası başladı*
- 42... *Direnen kadın gerçeği*
- 44... *20. yılında Grup Yorum'a özgürlük*
- 45... *Türkiyeliler 'biz varız' diyor*
- 48... *Bakutz'a özgürlük sesleri yükseliyor*
- 49... *İsrail'in 'esirleri serbest bırakma' oyunu*
- 50... *Kahramanlar ölmez*

Emperyalist tekeller ve emperyalizmin orduları karşısında bu ülkenin hiçbir sınırı kalmamıştır. Bu ülkenin, yani ülkemizin kendine ait hiçbir politikası kalmamıştır. Ekonomisini, siyasi kararlarını, uluslararası ittifaklarını, ordusunun nerede nasıl savaşacağını belirleyen kendisi değil, emperyalistlerdir. Ulusal onurumuz çoktan emperyalizmin çizmeleri altında paspas yapılmıştır. Çünkü bu ülkeyi, 60 yıldır, işbirlikçiler yönetiyor. Sosyalist sistemin yıkılışının ardından pervasızlaşan emperyalizm, artık yeni-sömürgelerini açık müdahalelerle yönetiyor. Geçmişte, onyıllar boyunca "kapalı kapılar ardında" sürdürülen politikaların bir bölümü, şimdi aleni. Yine halka karşı anlaşmaları halktan gizliyorlar, ancak artık ABD ve AB emperyalistleri, görünürde bağımsız olan yeni-sömürge ülkeleri kendilerinin yönettiğini artık tüm dünyaya ilan etmekten çekinmiyorlar. Sosyalist sistemin olduğu koşullarda, işbirlikçi de olsa, oligarşik yönetimlerin manevra alanları daha genişti. Zaman zaman emperyalistlere karşı "diklenebiliyor", kendi çıkarlarını kısmen de olsa dayatabiliyordu. Emperyalizmin "tek kutuplu dünya", "yeni dünya düzeni" dediği dönemde, artık işbirlikçiler bu manevra olanaklarına sahip değiller. Sahip olmadıklarını emperyalistler her vesileyle gösteriyorlar.

ABD yönetiminin AKP iktidarına karşı geçen hafta boyunca yaptığı peşpeşe uyarı ve tehditleri de bu çerçevede görmek gerekiyor. Türkiye oligarşisi hem önceki dönemin yönetim ve ilişki biçimiyle, hem de AKP'nin takıyyeci karakteri nedeniyle, ABD politikaları karşısında kendince bazı "rezervler" koymaya kalkışmıştır. Irak'ın işgalini, Irak'taki katliamları desteklerken, yıllarca adlarını bile anmadığı "Türkmenler'i" kullanarak Kerkük üzerinde hak iddia etmeye kalkışmış, "Kürt sorunu" nedeniyle ABD'nin Irak'ta kurduğu düzene bazı itirazlarda bulunmuş ve ülke içinde de işbirlikçiliğini gizlemek üzere yer yer "anti-Amerikan" söylemlere başvurmuştur. ABD, AKP'nin bu politikası karşısında, kapalı kapılar ardında değil, aleni yazı ve açıklamalarla Türkiye oligarşisine fırça ve hakaretler yağdırmış, düpedüz tehdit etmiştir.

Bunun karşısında AKP'nin tavrı, tam bir panik içinde ABD'ye sadakatini kanıtlamaya çalışmak olmuştur. Oligarşinin tüm diğer kesimlerinin ve düzen partilerinin ruh hali ve tavrı da aynıdır. Halkın -anketlere göre yüzde 82'sinin- anti-Amerikan düşüncelere sahip olmasını, ABD karşısında kendi suçları olarak görüp, süt dökmüş kediler gibi, ABD önünde el pençedirler. Bu tabloda, bağımsızlığın zerresi olmadığı gibi, ulusal onurun da zerresi yoktur. ABD'nin bu dediklerini ve iktidarın cevabını unutmayın. Bizi kimlerin yönettiğini bir kez daha görün.

Tayyip şunu yapmalı, Genelkurmay böyle davranmalı, gazeteler şunu yazıp bunu yazmamalı diye talimatlar veriyor Amerika'nın üçüncü sınıf bir bürokrati. Türkiye, "dar kafalı, paranoyak bir ülke" sıfatlarıyla aşağılanıyor. Türkiye'yi yönetenlerden bir kelimelik itiraz duyulmuyor. Çünkü artık bırakın bağımsız olmayı, en genel anlamda ulusal onuru savunmak bile, emperyalizmle göğüs göğüse bir çatışmayı göze almayı gerektiriyor. Vatanseverlik ve bağımsızlığı savunmak, emperyalizmin ambargolarını, açık işgalini, göklerden üstümüze bombalar yağmasını göze almayı gerektiriyor. İşte bu yüzden ülkemizde ulusal onuru sadece devrimciler temsil ediyor, bağımsızlığı savunma cüretine yalnız devrimciler sahiptir.

Ülkemizde bu düzen içinde hiçbir iktidarın

Amerikan ve Avrupa emperyalizmi karşısında ulusal onuru ve bağımsızlığı savunma şansı yoktur. Böyle bir niyetleri olsa bile buna güçleri olmayacaktır. **Amerikancılığın ülkemizde 60 yıllık tarihi, ekonomik, askeri dayanakları vardır.** Oligarşinin Amerikancılığı veya başka deyişle Amerika'ya bağımlılığı, şu veya bu partinin iktidar olmasıyla değişmez. Amerika, bu ülkede "içselleşmiş" bir güçtür; ülkenin ekonomisi, ordusu Amerika'ya bağlıdır. ABD'nin izni olmadan tek bir kurşun sıkamaz, ABD'nin izni olmadan bir tek fabrika yapamaz. IMF ve Dünya Bankası aracılığıyla, o da yetmezse ambargolarla ülkemizle elindeki bir oyuncak gibi oynayabilecek durumdadır. Bu konumu, işbirlikçiler bahşetmiştir Amerika'ya. "Türkiye'yi küçük Amerika" yapma sloganlarıyla ülkemizin göbeğinden Amerikan emperyalizmine bağlanmasının yolunu açmışlardır. Adnan Menderes'in Demokrat Parti iktidarıyla başlayan bu politika, Demireller, Ecevitler, Özallar, Yılmazlar, Çillerler, Tayyipçiler dönemlerinde de hiç değişmeden sürüp gelmiştir. Bağımlılık, sürekli pekişen bir seyir izlemiştir. Özellikle 80'lerin sonlarından bu yana, emperyalizm sürekli yeni tavizler dayatmış ve bunları da almıştır. Artık Türkiye'nin gerçekten de "hasta adam" diye nitelenen Osmanlı İmparatorluğu'ndan farkı yoktur. Bugünkü bağımlılık, Osmanlı'nın son dönemindeki kapitülasyonlardan çok daha derin ve sıkı bir bağımlılıktır.

ABD-oligarşi ilişkilerinde zaman zaman pürüzler çıkmıştır; ancak sonuçta ABD'nin dediği olur... Böyle olması da yukarıda

Her şeyi emperyalizmin belirlediği ülkemizde, en küçük hak gasplarından ücret politikalarına, Kürt sorunundan özelleştirmelere kadar her sorunun belirleyicisi emperyalizmdir... Ekmek, adalet, ulusal haklar bu mücadelededir... Bu koşullarda, bağımsızlık için mücadeleye atılmadan, emperyalizmi ülkemizden kovmayı hedeflemeden, emekten yana olmak, vatansever olmak, demokrat olmak, sosyalist olmak, mümkün değildir.

özetlediğimiz tablo nedeniyle kaçınılmazdır. Zaman zaman bir iktidar çıkıp (A K P g i b i), "IMF'yle pazarlık edeceğiz" der. Yapamaz. Bir iktidar emperyalizmin istediği bir yasayı geciktirmeye, oyalamaya çalışır. Oyalayamaz. Çünkü, elini, kolunu, beynini her şeyi ni kaptırmıştır emperyalizme.

Biraz bağımsız, biraz bağımlı olmak mümkün değildir. Emperyalizm tüm yeni-sömürgelere tam bağımlılık, tam işbirlikçilik dayatmakta, bu dayatmaya boyun eğmeyen tüm iktidarlara tehdit etmektedir. Afganistan ve Irak saldırısının, aynı zamanda tüm ülkelere, halklara gözdağı olması esprisi budur. Dikkat edilirse, Amerikan sözcüleri zaman zaman "İran'dan, Suriye'den sonra sıra Türkiye'ye de gelebilir" diye sopa sallamayı hiç ihmal etmiyorlar. Hatta daha ileri gidip, Irak Süleymaniye'de olduğu gibi silahlı güçlerinin başına çuval da geçirebiliyor, bir ülkenin Genelkurmay Başkanı'nı, Başbakanı'nı alenen fırçalayabiliyorlar. Emperyalizme "biraz" bağımlı, biraz "bağımsız" olmanın mümkün olmadığı günümüz koşulları, vatanseverliğe çok daha kesin ölçüler getirmiştir. Bağımsızlığı savunmak, emperyalizme karşı açık mücadeleye girişebilecek siyasi iradeye sahip olmakla mümkündür. Şu veya bu nedenle ABD'ye, AB'ye karşı "efelenen" tüm düzen güçleri, izleyin, ertesi gün geri adım atıyor, yaptıklarını düzeltmeye çalışıyorlar. Ya çatılaşacaksın, ya boyun eğeceksin. Boyun eğdiğin noktada ise, hiçbir şeye, istisnasız hiçbir şeyi itiraz şansın ve gücün olmayacaktır.

Bugün, bu koşullarda, ekonomik, siyasi, ulusal, kültürel tüm talepler, bağımsızlık mücadelesinde düğümленmektedir. Herşeyi emperyalizmin belirlediği ülkemizde, en küçük hak gasplarından ücret politikalarına, Kürt sorunundan özelleştirmelere kadar her sorunun belirleyicisi emperyalizmdir. Herşey bağımsızlık mücadelesindedir. Ekmek bu mücadelededir. Adalet bu mücadelededir. Ulusal haklar bu mücadelededir. Yozlaşmayı, fuhuşu engellemek, bu mücadelededir. Çünkü, uygulanmakta olan politikalar bir bütündür ve tümü, ülkemizde emperyalist üretim koşullarını, tekeller için en elverişli hale getirmeye yöneliktir. Özelleştirmeler, halkın yoksullaştırılması, infazlar, F tipleri, SSK'nın devri, gecekondu yıkımları, hepsi bunun bir parçasıdır. Emperyalizm, ülkemizdeki çarpık kapitalizmin örgütlenmesini tekellerin çıkarları doğrultusunda yeniden şekillendirmekte, bunu yaparken de ülkedeki tüm muhalif, devrimci, demokrat, vatansever güçleri baskı ve terör yoluyla sindirip yoketmek istemektedir. Bu koşullarda, bağımsızlık için mücadeleye atılmadan, emperyalizmi ülkemizden kovmayı hedeflemeden, emekten yana olmak, vatansever olmak, demokrat olmak, sosyalist olmak, mümkün değildir.

Haklar ve Özgürlükler Cephesi:

İşbirlikçiliğin ulusal onuru ve gücü yoktur

Haklar ve Özgürlükler Cephesi, 21 Şubat günü yaptığı açıklama ile, Amerikan emperyalizminin aşağılamaları karşısında işbirlikçilerin ulusal onuru savunamayacağını dile getirdi. Douglas Feith açıklamasının oligarşiyi hizaya getirme operasyonunun devamı olduğu dile getirilen açıklamada, ABD'nin işbirlikçilere, «size hiçbir alan kalmayacak, sizin çıkarlarınız ancak Amerikan çıkarlarıyla aynı olabilir. Siz ancak önünüze attığımız kemikle yetinmek zorundasınız» diye dayattığını belirten HÖC açıklaması şu ifadelerle devam etti:

AKP iktidarının, “hem işbirliği yaparız, hem de halkın, tabanın tepkileri karşısında Amerika'ya eleştiriyormuş gibi yaparız” takiyesi karaya oturmuştur. Efendileri adam gibi işbirlikçilik dışında hiçbir yollarının olmadığını kamuoyu önünde anlatıyor.

Tüm bu aşağılama ve üçüncü dereceden Amerikan yöneticilerinin fırçaları karşısında ne AKP'den ne de Genelkurmay'dan hiçbir cevap yoktur. Hak arayan halkı azarlayan, zulümle susturan, tecritte katleden, infaz eden Tayyip Erdoğan iktidarı suskundur. Her konuda açıklamalar yapmakla, «kırmızı çizgiler» ilan etmekle meşhur Genelkurmay suskundur. Hayır **biz bağımsız bir devletiz, nerede hangi politikayı izleyeceğimize biz karar veririz** diyemiyorlar.

Diyemezler. Çünkü; işbirlikçilerin ulusal onuru yoktur.

Diyemezler. Çünkü; işbirlikçilik aynı zamanda efendisi karşısında güçsüzlük demektir. Emperyalizm karşısında süt dökmüş kediden farksızdırlar. Sadece halka karşı aslandırlar. «Türkiye halkındaki Amerikan karşıtlığını düşürme» görevini yerine getirirken de, halka zulmetmekten geri durmayacaklardır.

Diyemezler. Çünkü; bu ülke bağımsız değildir. Bağımsızlık görüntüsü altında her şeyiyle emperyalizme bağımlıyız. Bu onursuzluğun ve işbirlikçilerin suskunluğunun kaynağı buradadır. Ne AKP ne de Genelkurmay ulusal değildirler, emperyalizme en küçük bir konuda dahi tavır alamazlar.

1950'lerden bu yana, yani emperyalizmin yeni-sömürgesi oluşumuzdan beri, bu ülkenin

gelmiş geçmiş bütün iktidarlarının iç-dış politikasını, askeri, siyasi, ekonomik politikalarını emperyalizm belirlemiştir. AKP iktidarı da başından bu yana bu çizgiyi sürdürmektedir. Ancak emperyalizme hizmet ettikleri oranda ayakta durabilir, iktidarlarını koruyabilirler. Bu ülkenin, bu halkın çıkarlarını değil, kendi iktidarlarının desteklenmesi karşılığında Amerikan çıkarlarını savunurlar.

Bağımsızlığı sadece biz sosyalistler savunuruz. Türkiye halkının çıkarlarını, ulusal onuru sadece devrimciler temsil eder. Emperyalizmin aşağılayamayacağı, siyasi, ekonomik, askeri olarak bağımsız bir ülkeyi sadece biz kurarız.

Vatansever Halkımız; BAĞIMSIZLIK BAYRAĞI ALTINDA BİRLEŞELİM!

Emperyalistler ve işbirlikçileri Amerikan karşıtlığımızdan huzursuzlar.

Onyıllardır devrimcilerin kanlarını dökerek, canlarını vererek sürdürdüğü anti-emperyalist mücadele geleneğinin yarattığı bilinç, Amerikan işgalleriyle birlikte büyük bir Amerikan karşıtlığına dönüşmüştür. Anti-emperyalistlerin sesinin hiç kısılamadığı bu toprakların devrimcileri, bağımsızlık savaşçıları olmaktan onur duyuyoruz.

Emperyalizmin ve işbirlikçilerinin huzursuzluklarını daha da büyütelim! Amerikan karşıtlığımızı, bağımsızlık mücadelesine dönüştürelim.

Başı dik, hiçbir güç karşısında boyun eğmeyen, onların kredilerine, silahlarına muhtaç olmayan, önlerinde el pençe divan durmayan, aşağılanmayan bir ülkeyi yaratmak için sosyalistlerin dalgalandırdığı bağımsızlık bayrağı altında birleşelim.

Ancak halkın yönettiği bağımsız bir Türkiye iktidarı, emperyalizm karşısında ulusal onuru savunabilir, bağımlılık ilişkilerine son verebilir; halkın iktidarını kurma mücadelesine katılalım.

İşbirlikçiler güçsüzdür; güçlü olan biziz, güçlü olan Türkiye halkıdır; gücümüzü bağımsızlık mücadelesinde birleştirelim.

Bağımsız, demokratik ve sosyalist bir Türkiye'yi yaratmak için devrimcilerin öncülüğünde örgütlenelim, mücadele edelim.

“Müttefikimiz olan ülkelerin yetkilileri, Amerika ile ilişkilere kamuoyu desteğini sağlamak için kendilerini adanmışlardır. Tayyip Erdoğan başta olmak üzere Türk yetkililerin Amerikan karşıtlığını kışkırtıcı ifadelerden kaçınmalılar. Aksi takdirde ilişki sürdürülebilir olmaz.”

(ABD Savunma Bakan Yardımcısı Douglas Feith)

“Türk liderleri, atıfta bulundukları 'kamuoyu' tavrının hâlâ tersine döndürülebilir olduğunu anlamalı. Fakat işler birkaç yıl daha böyle giderse ne olacağını kim bilebilir? Türkiye kolayca ikinci sınıf ülkelerin safında yerini alabilir: dar kafalı, paranoyak, marjinal ve (tam da bu yüzden) Amerika'yla dostluğu bitmiş, Avrupa'da ise sevilmeyen bir ülke.”

(The Wall Street Journal-16 Şubat 2005)

ABD Aşağılıyor, Azarlıyor! İşbirlikçiler Suskun!

Sayı 147

6

27 Şubat
2005

Önce Amerika'da yayınlanan ve ABD iktidarının görüşlerini yansıttığı bilinen The Wall Street Journal'da yayınlanan bir yazı, ardından ABD Savunma Bakan Yardımcısı Douglas Feith'in açıklamaları ve ardından ABD Dışişleri Bakanı Condoleezza Rice'in uyarıları geldi.

Tüm bu yazı ve açıklamalar, burjuva medyada şu sözlerle özetlendi: **“ABD Ankara'yı uyardı.”** Uyarı, yazılıp söylenenler için kullanılacak en hafif deyimdi. Amerikan emperyalizmi açık bir biçimde aşağılamış, azarlamış ve tehdit etmiştir.

Tehdidin odak noktası, ülkemizdeki Amerikan karşıtlığının boyutları ve AKP'nin bunu beslediği düşünülen söylemleridir.

Condoleezza Rice'in yaptığı görüşmelerde, resmi açıklamaya göre **“Türkiye'den ülkedeki Amerikan karşıtlığını nötralize etmesi istenmiş, anti-Amerikanizm'in işbirliği açısından yaratabileceği tehlikeler konusunda ABD'nin kaygıları aktarılmıştır.”**

Amerikan emperyalizmi bu uyarıyla, AKP'nin hem tabanıyla, hem halkın ABD konusundaki genel duygularıyla, hem de ABD'yle ters düşmemek için sürdürdüğü takiiye manevralarına dur demiştir. Hiçbir işbirlikçi iktidar, hem emperyalistleri, hem halkı memnun edemez. Emperyalistlerin, bu konuda işbirlikçilerine tanıdığı “esneklik alanı”nın sınırları vardır. AKP tabanına hoş görünmek için İsrail, Felluce katliamı, Irak seçimleri konusunda verdiği de-

meçlerle bu sınırı aşmıştır. Amerika, AKP iktidara ve oligarşiye; bağımlılıklarını hatırlatarak, adam gibi işbirlikçi olmalarını, bunun ilk adımı olarak da Amerikan karşıtlığını engellemesini emretmektedir.

Halkımızın Amerikan karşıtlığını AKP engelleyebilecek durumda değildir; ama AKP bunun yerine ABD'nin çok daha boyutlu isteklerini kabul edecektir. Peş peşe uyarılarla yapılan bu operasyon, bir yerde “çuval operasyonu”nun, Wolfowitz'in Genelkurmay'a yönelik fırçalarının bir benzeridir. ABD'nin istediği açıktır: İşbirlikçi, işbirlikçiliğini bilecek, parti tabanı, halkın tepkisi gibi kaygıları bir yana bırakarak daha açık ve pervasız işbirliği yapacak. Suriye konusunda, İran konusunda ayak sürümeyecek, İncirlik ve tüm lojistik hizmetler konusunda ABD'nin bir dediğini iki etmeyecek ve tabanını memnun etmek için de olsa Amerika'yı eleştirmeyecek!

Amerika Bastırıp Sonuç Alıyor: Tayyip Sadakatını Yineliyor

ABD'nin aşağılamaları karşısında, işbirlikçi AKP, bir işbirlikçinin göstereceği davranışı gösterdi: Başta Tayyip Erdoğan olmak üzere AKP sözcüleri, ABD'yle aralarında hiçbir problem olmadığını, “stratejik müttefik” olmaya devam ettiklerini yemin billah anlatmaya giriştiler.

Tayyip Erdoğan, 23 Şubat'taki TBMM grup toplantısında... **“ABD ile ilişkilerimiz dostluk ve müttefiklik zemininde devam etmektedir.”**

açıklamasıyla ABD'ye sadakatini teyid etti. AKP, kiminle dost ve müttefik olduğunu açıkça söylüyor. Dünya halklarına kan kusturan, işgal-ler yapan, yoksulluktan çevre kirliliğine, katliamlardan hastalıklara dünyadaki her türlü melanetin baş sorumlusu, Amerikan emperyalizmi, Tayyip'in ve AKP'nin dostudur. Bütün bu toz du-man arasında esas olan budur.

Amerika Bastırıp Sonuç Alıyor: İşgal ortaklığında bir adım daha

Tayyip Erdoğan, ABD'nin "sadakat teyidi"yle yetinmeyeceğini de biliyordu elbette. Acilen Amerikan emperyalizmini memnun edecek başka adımlar da atmalıydı. İşte bunun sonucu olarak Brüksel'de yapılan NATO Toplantısında, Türkiye, Irak'ta işbirlikçi güvenlik güçlerinin eğitimine gönüllü oldu.

Bush'un da katıldığı NATO Toplantısında Tayyip Erdoğan, bu isteklerini resmen ilettili. Dışişleri tarafından yapılan açıklamada ise, bu eğitimin, toplumsal olaylara mücadele, sınır güvenliği, terörizm ve kaçakçılıkla mücadele konularına yönelik olacağı belirtildi. Oligarşinin eğitimine talip olduğu konular da tam kendine göre; böyle bir eğitimin gerçekleşmesi halinde Irak polisinin halka yaşatacağı zulmü, işkence-leri ve "kaçakçılıkla mücadele" adına batacağı rüşvet batağını tahmin etmek zor değildir.

Amerika bastırıp sonuç alıyor. Bir gazete ya-zısı, bir Amerikan bürokratinin fırçası yetiyor daha fazla taviz almak için. Başkalarını da bek-leyin! Örneğin, bir süredir gündemde olan ve ABD tarafından iletilip Türkiye'nin henüz cevap vermediği İncirlik'in kapsamının genişletilmesi-ne de onay verildiği açıklanırsa (tabii açıklarlar-sa) hiç şaşırmayın. Amerikan emperyalizminin sömürgelerine karşı uyguladığı klasik bir politi-kadır bu.

ABD fırçası, AKP'nin Amerikancı olmadığının kanıtı değildir!

AKP, Amerika'nın azarları karşısında "biz si-zin sadık müttefikiniziz" derken, alttan alta, özellikle kendi tabanına karşı, bu fırçaları, anti-Amerikan tutumunun göstergesi olarak sun-makta, işbirlikçiliğini, özellikle de Irak'taki işgal ortaklığını unutturmaya çalışmaktadır.

Amerikan emperyalizmi, işbirlikçiliğin daha fazlasını istiyor. Mesele budur. ABD bu tür fırça-ları ilk kez de gündeme getirmiyor. Hatırlanaca-ğı gibi, geçen yılın mayıs ayında da ABD Savun-ma Bakan Yardımcısı Paul Wolfowitz benzer uyarıları gündeme getirmiş, Dışişleri Bakan Yrd.

Marc Grossman da kelimesi kelimesine şöyle demişti: "Türkiye bir adım atmalı, biz bir hata yaptık demeli ve artık Amerikalılar'a nasıl yar-dımcı olabiliriz gibi bir söylem benimsemeli."

Bunun karşısında ise bizzat Genelkurmay Başkanı Hilmi Özkök şu açıklamayı yapmıştı: "Biz ABD'ye çok şey verdik. Hava sahamızı açtık, yıllarca kuzeyden keşif harekâtına des-tek verdik. Savaşın planlarını bu keşiflerle yaptılar."

Bununla da yetinilmedi. AKP, Amerika'nın o aşamada istememesine rağmen, birinci tezkere-nin reddini affettirmek için Irak'a asker gönder-me tezkeresi çıkarmıştır. ABD adına Ortado-ğu'da taşeron diplomasisi yapmıştır.

Ama sanki bütün bunları yapan AKP değil-miş gibi, kamuoyu karşısında Irak'ın işgaline, katliamlara karşıymışçasına demeçler verdiği için de ABD'nin tepkisini çekmiştir. Yani, tıka-nan, AKP'nin klasik takiiye politikasıdır.

ABD tehdit ve aşağılamalarının dayanağı, 60 yıllık bağımlılıktır

ABD sözcülerinin uyarıları, tehditlerle sona eriyor. The Wall Street Journal'daki yazıda şun-lar söyleniyor;

"Bush'un Erdoğan'ı tanıyan ilk dünya liderle-

Sayı 147

7

27 Şubat
2005

Gençlik Federasyonu: "Anti-Amerikan, anti-emperyalist sesimizi kimse susturamayacak!"

Türkiye'deki "Amerikan karşıtlığı" üzerine ABD tarafından yapılan tehditler ve buna bağlı gelişen tar-tışmalara ilişkin Gençlik Federasyonu bir açıklama yaparak dün olduğu gibi bugün de bağımsızlık şiarı-nı yükseltmeye devam edeceklerini belirtti.

19 Şubat'ta yapılan açıklamada, işbirlikçi AKP ik-tidarının ABD'nin tehdit ve uyarıları karşısında "biraz ayak direyebileceği, ama sonunda efendisinin emir-lerini yerine getirmekte tereddüt etmeyeceği, bu mu-halefeti sindirmek için saldırıya geçeceği" belirtile-rek, Amerikan emperyalizminin vatanseverlerin sus-turulduğu bir dünya istediği vurgulandı.

Gençlik Federasyonu, sonuç olarak şunu diyordu:

"Bu noktada yapılması gereken, dünyaya mey-dan okuyan, tehditler savuran Amerikan emperya-lizminin dünyanın efendisi olma iddiasına karşı anti-emperyalist şiarımızı tüm gücümüzle haykırmaktır. Bizler Gençlik Federasyonu olarak dün olduğu gibi bugün de bağımsızlık şiarını yükselteceğiz."

rinden biri olduğunu **unutmayın**. ABD'nin on yıllarca verdiği askeri desteği **unutmayın**. Ermeni soykırımı yasalarının geçirilmesini önlediğimizi **unutmayın**. Türkiye'nin AB üyeliği için sürdürdüğümüz lobi faaliyetini **unutmayın**. PKK'ya karşı mücadelede yaptığımız yardımları, Abdullah Öcalan'ı bizim size teslim ettiğimizi **unutmayın!..**"

Unutursanız...

Amerika onu da söylüyor: IMF kredileri kesilir; soykırım yasaları çıkar... Krize savrulursunuz, ordunuzun tankları, uçakları yerinden bile kalkamaz...

1945'lerden itibaren bir Amerikan sömürgesine dönüşen ülkemizin durumu budur çünkü. Ekonomisini IMF'ye teslim eden Türkiye, emperyalist tekellerin istediği an kriz çıkarabileceği bir ülke durumundadır. Yani ABD'nin tehditlerinin arkası doludur. AKP, Genelkurmay, oligarşinin temsilcileri bunu bildikleri için, ABD'nin uyarı ve tehditleri karşısında paniğe kapılmışlar, ABD'ye sadakatlerini beyan yarışına girmişlerdir.

Tayyip Erdoğan'a "seni ilk Bush tanıdı" derken, Erdoğan'ın Bush tarafından kabul edildiği gezide **"Büyük Ortadoğu Projesi'ne tam destek vereceği"** sözlerini de hatırlatıyorlar. Elbette Tayyip, ABD'nin verdiği desteğin bedelini ödeyecektir. İşbirlikçi için bundan kaçış yoktur.

Ne var ki, Tayyip Erdoğan, ABD'nin tüm isteklerini yerine getirirse de, bir isteğini, "Türkiye halkındaki anti-Amerikanacı duyguların yokedilmesini" yerine getiremeyecektir.

ABD emperyalizminin bu politikaları devam ettikçe, **ülkemizde ve tüm dünyada Amerikan karşıtlığı yayılacak, büyüyecektir.**

Amerika tüm dünyayı denetimim altına alayım, kimse itiraz etmesin istiyor. Bırakın silahlı direnişi, eleştireni susturmak istiyor. Devrimci örgütler, «Afganistan müdahalemizi açıkça eleştirdi» denilerek «yokedilmesi gereken örgütler» listesine konuluyor. Halklar aç bırakılıyor. Amerikan bombaları halkları katlediyor. Böyle bir dünyada, tüm halkların Amerika'dan nefret duyması için fazlasıyla sebep vardır. Bu nefret, ABD talimatlarıyla, işbirlikçilerin "ikna" ve "baskı"larıyla yokedilemez.

Amerikancı koro kendi halkıyla karşı karşıya

Burjuva medyadaki Amerikancı koro, ABD'nin uyarıları üzerine harekete geçmekte gecikmedi. Başta Doğan Medya'nın gazeteleri Hürriyet, Milliyet, Radikal olmak üzere, Fethullah'ın Zaman Gazetesi'nden Tercüman'a, Sabah'a kadar her yerdeki Amerikancılar, "Türkiye'deki anti-Amerikancılık" üzerine yazmaya, halkımızı bu "saçma" anti-Amerikancı duygulardan vazgeçirmek için "Amerikancı propagandaya" başladılar.

Amerika istiyor, onlar kendi halklarına karşı yazıyorlar. Bu satırlar, bugünden utanmazlığın, onursuzluğun ve vatan hainliğinin belgeleri olarak yazıldı tarihe.

Burjuva medyanın Amerikancılar'ı da, Tayyip'den daha fazla telaşa kapılmışlardı. Çünkü, Savunma Bakan Yardımcısı **Douglas Feith**, Türkiye'deki "basının ve siyasetçilerin tutumu"nu **"zehirli atmosfer"** sözleriyle tanımlamıştı. Bir an önce ABD'ye sadakatlerini kanıtlamalı, hatta Türkiye halkını Amerikancılaştıramadıkları için ABD'den özür dilemeliydiler.

İşte bunlardan bazıları:

ABD'ye özeleştirilenlerden biri Radikal Gazetesi'nin "radikal" başyazarı İsmet Berkan'dı.

Berkan, *"Anti-Amerikanizm ve paranoya toplumu"* başlıklı yazısında şöyle dedi:

"Yaygın anti-Amerikan söylemin önemli bir bölümü, The Wall Street Journal yazarının da saptığı gibi paranoyaya dayanıyor. Biz de gazetelerimizde bu paranoyayı destekliyoruz."

Amerikan tekellerinin ülkemizi yağması, Afganistan'ı, Irak'ı işgali, İsrail siyonizmine desteği, hepsi "paranoya"ydı İsmet Berkan'a göre. Çünkü Amerikalı efendi öyle diyordu.

Fethullah'ın Zaman Gazetesi'nden Ekrem Dumanlı şöyle tamamladı Berkan'ı: **"Amerika düşmanlığının Türkiye'ye, Türkiye düşmanlığının Amerika'ya faydası yok... Medya gerilime çanak tutmamalı."**

Tabii, Ekrem Dumanlı'nın ABD'ye düşmanlığı için bir neden yoktu. En başta o ABD ki, lideri Fethullah'ı koruyup himaye edendi. Amerikan düşmanlığı da ne demek oluyordu?

Milliyet'in başyazarı Mehmet Yılmaz şöyle yazdı: *"ABD ile düzeyli ve iyi ilişkiler içinde olmanın Türkiye'nin çıkarları açısından vazgeçilmez olduğuna"*

inanıyorum.”

“Türkiye’nin aydınlarının sorumluluğunun da çok alkış alacak kolaycı-slogancı yaklaşımlar yerine ciddi tahlillere dayanan yaklaşımları benimsemek olduğuna inanıyorum.”

Amerika’nın Irak’a müdahalesi süresince Amerikancı düşüncelerin hakimiyeti için “kendini yırtan” Ertuğrul Özkök geri kalmayacaktı tabii ki. O da yazdı:

“ABD’yi eleştirmekle, Amerika düşmanlığı yapmak birbirinden kesinlikle ayrılması gereken iki ayrı şey. Ancak Türkiye’deki eleştirilere bakıldığında, bu ayrımın çoğunluk yapılamadığını ve eleştirilerin çoğunluk doğrudan Amerikan düşmanlığına dönüştüğünü görüyoruz.”

Döne döne Amerikancı dünya düzenine kapılanan Hasan Cemal de yazdı:

“... bu durum, Türk-Amerikan ilişkilerinin torpillenmesini, eleştirilerde ölçünün, endazenin kaçınılmasını gerektirmiyor. İlişkilere darbe vurmak, Türkiye’yle Amerika’yı birbirine düşmanlaştırıcı çıkışlar yapmak ya da tezgahlamak, hiç kuşku duyulmasın, iki ülkenin de çıkarına değildir. Makul olan bakış açısı bu.”

Daha fazlasını aktarmaya gerek yok. Görüleceği gibi, cümleleri birbirinin neredeyse aynı: Amerika’ya düşman olmayalım.

Yalancı ve yalakalar, kim marjinal, Amerikancılar mı, anti-Amerikancılık mı? Adı geçen kalemler, her vesileyle ABD’ye, AB’ye karşı çıkmanın, “anti-emperyalizmin” artık “modasının geçtiğini” yazanlardır.

Hatta o kadar ki, Irak’ın işgaline karşı çıkanların da “marjinal gruplar” olduğunu iddia etmişlerdir hep. Hatta Ertuğrul Özkök’e göre, “Türkiye’deki anti-Amerikanizm, 60’lı yılların kafasıyla hareket eden marjinal solcularla sol aydınların abartması” idi.

Peki madem öyle, bu cansiperane gayret niye? Kimi, neye ikna etmeye çalışıyorsunuz? Türkiye’deki anti-Amerikancılığın marjinal değil, halkın ezici bir çoğunluğunun duygusu olduğuna ABD’li efendileriniz deyince mi inandınız?

Amerikancı koro, kendi halkıyla karşı karşıya kalmıştır. Şimdi kendi halkına karşı ABD’nin sözcülüğünü yapmaktadır. Ve bu, onları ömürleri boyunca vatan hainliğiyle, onursuzlukla damgalayacak bir tavidir.

Amerika’nın “demokratlığı”, “düşünce özgürlüğü”, muhalif düşüncenin başladığı yerde bitiyor! The Wall Street Journal’daki yazının yazarı Robert Pollock, ülkemizdeki basına ilişkin konuşurken şunları söylüyor:

“Yeni Şafak gibi sabıkalı gazeteler dışlanmalı. Sansürlensinler demiyorum, istediklerini yazabilmeli ancak dışlanmalılar...”

Peki niye? Çünkü ABD karşıtı birkaç habere yer vermiş.

Dikkat edin, hepsi “demokrat”, düşünce özgürlüğü savunucusu” kesilen bu yazarların hiçbiri, siz nasıl bir gazete hakkında böyle dersiniz demediler. ABD, Türkiye’yi yönetenler, anti-Amerikancılığı önlesin diye talimat veriyor. Bunlar “nasıl Türkiye’nin liderlerinden böyle bir istekte bulunursunuz” demediler. Demokratlıklarını unuttular. Demokrasi-lerde hükümetler, halkın eğilimlerini mi esas alacaklar, yoksa, baskı, rüşvet, tehdit, medyayı kullanarak halka bir düşünceyi zorla empoze mi edecekler?.. Burjuva demokrasisinin ve burjuva demokratların “düşünce özgürlüğü” sahtekarlığı, çıkarları söz konusu olduğunda nasıl da ortaya çıkıyor. Nasıl da ortaya çıkıyor tekellerin tetikçileri olduğu!

Dünya halklarının nefreti her yerde ABD’nin üstünde

Bush’un son ayak bastığı yerlerden biri, Brüksel’di. Ve halkların öfkesiyle karşılaştı orada da. Dünyanın dört bir yanından halkların temsilcileri vardı gösterilerde. Türk ve Kürt halkının örgütlülüğü Cephe ve Anadolu Federasyonu da onların arasındaydı. Türkiye halkının ABD’ye karşı duygularını “Kahrolsun Amerikan Emperyalizmi” sloganlarıyla Brüksel’de de Bush’a gösterdiler.

yesine kapatarak, kapıları da kaynakla kilitleyerek direnişe başladı. İşçilerin kendilerini kapatmasının ardından yaklaşık 1000 kişiden oluşan polis fabrikaya girdi. Bu arada müdahale haberini alan aralarında Kocaeli Gençlik Derneği ve HÖC'ün bulunduğu DKÖ ve işçi aileleri fabrika önünde toplanmaya başladılar. Polis barikatıyla karşılaşan 500 kişilik kitle, "Direne Direne Kazanacağız, Halkız Haklıyız Kazanacağız, Yaşasın SEKA Direnişimiz, Sonuna Sonsuz Sonuncumuza Kadar Direneceğiz" sloganları atarak içerideki direnişe destek verdi.

Saat 18.00'de polis, ailelerin bulunduğu yemekhaneye müdahale etti. Direnişle karşılaşan polis göz yaşartıcı gaz ve cop kullanarak kitleyi zorla dışarı çıkardı. Müdahale sırasında yaralıların yanısıra bir işçinin de ayağı kırıldı. Çatışma sonunda polis geri çe-

Saldırı, tehdit, tecrit, çaresizleştirme sökmeyecek **SEKA İŞÇİSİ KAZANACAK!**

SEKA işçileri direnmeye devam ediyor. İşçiler 18 Şubat günü AKP polisinin gaz bombalı, coplu saldırısına uğradı. Sendikanın yürütmenin durdurulması için bir üstü mahkemeye yaptığı başvuruya 23 Şubat günü red kararı verilerek işçiler umutsuzlaştırılmak istendi. Selüloz-İş Sendikası ve Türk-İş Başkanının 24 Şubat günü Tayyip Erdoğan ile yaptığı görüşme sonucunda, 1 Mart'a kadar "müdahale yapılmayacağı" söylenerek, sonrası için "aba altında sopa" gösterildi. Ve tüm bunlara karşın SEKA Fabrikasında "bizim buradan ölümüz çıkar" sloganı yükselmeye devam ediyor.

SEKA'ya Saldırı Püskürtüldü

AKP Tüm Halka, Hakları İçin Direnenlere Düşman Olduğunu Gösterdi

18 Şubat günü saat 16.30 civarında fabrikanın etrafı çok sayıda panzer, çevik kuvvet ekipleri, jandarmalarla çevrildi.

SEKA'ya polisin müdahale edeceği haberini alan SEKA'lı işçiler kendilerini fabrikanın mekanik atöl-

kildi. İşçi aileleri ise tekrar yemekhanede toplandılar. AKP iktidarı verdiği saldırı kararını şimdilik durdurarak, suçluluğunu teyid etmiş oldu.

Saat 23.00'te bu kez İstanbul HÖC fabrikaya destek ziyaretine geldi. Sloganlarla ve dövizlerle fabrikaya giren kitle yemekhaneye giderek işçi ve aileleriyle buluştular. Kısa bir konuşma yapan HÖC, direnişi sahiplendiğini dile getirdi, işçilerin de desteği yoğundu. HÖC'lüler gece geç saatlere kadar işçilerle birlikle kaldılar.

Saldırının ardından bir açıklama yapan SEKA işçileri, yılmayacaklarını dile getirdiler. Bu arada fabrika önüne, panzerlere karşı kamyonlarla barikat kuruldu. Fabrika içinde de saldırılara karşı güvenlik önlemleri artırıldı. SEKA işçileri yaptıkları açıklamada şöyle dediler: "Bizi destekleyenleri yanımızda görmek istiyoruz. Biz bu zamana kadar söylediğimiz her sözün arkasında duruyoruz. Biz adam gibi adamlar olarak söylediğimiz her sözün arkasında duracağımıza and içiyoruz. BİZİM SEKA'DAN ÖLÜMÜZ ÇIKAR!"

Selüloz-İş Sendikası Genel Başkanı Ergin Alşan da, "Eğer yeniden müdahale olursa direneceğiz, çıkmayacağız. Daha moralliyiz ve kararlıyız" diye konuştu. SEKA İşçilerinin çocuklarının da babalarına, annelerine destek vermek için bundan sonra okula gitmeyecekleri açıklandı.

Mahkeme Kararına Öfke

Düzenin Mahkemeleri Sermayenin Hukukunu Temsil Ederler

Selüloz-İş Sendikası'nın Ankara 9. İdare Mahkemesi'nin yürütmeyi durdurma kararının reddedilmesinin ardından bir üst mahkemeye yaptığı itiraza da

“red” cevabı verildi. Bir önceki mahkeme kararında olduğu gibi, işçiler bu kararı da, “Bizim mücadelemiz iktidara karşı” diye karşıladılar. “Gerçek direniş şimdi başladı” diyen SEKA işçileri, “Biz gücümüzü IMF’den ya da Dünya Bankası’ndan değil, onurlu ve örnek davamıza olan inancımızdan, bizleri sonuna kadar destekleyen eş ve çocuklarımızdan, desteklerini esirgemeyen kaderdaşımız değerli emekçi arkadaşlarımızdan, bizimle ağlayıp bizimle gülen İzmit halkından alıyoruz” sözleriyle, mahkeme kararına karşı tavırlarını ortaya koydular.

Bu arada, işçileri bölüp parçalama oyununu sürdüren iktidar, işçilerin kıdem ve ihbar tazminatlarını bankaya yatırdı. Ancak hiçbir işçi parayı çekmeyecek, satılık olmadıklarını, hain olmadıklarını gösterdi ve iktidarın ahlaksızlığını suratına çarptı.

Polis müdahalesinin ertesi güne, “resim çekmek için” fabrikaya girmeye çalışan iki sivil polis ise, işçilerin tepkisiyle karşılaştı ve fabrikaya alınmadı. İşçiler polisin müdahalesine karşı önlem olarak bariкатların yanısıra gaz maskesi de aldılar.

Tayyip İşçileri Tehdit Etti

İşçilerin Talepleri Kabul Edilmedikçe Tehdit Ancak Direnci Büyütür

Direniş, hükümet açısından artık kaçınılmaz olarak kendini dayattı. AKP’nin bu tür durumlarda benimsediği görmeme, yalnızlaştırıp umutsuzlaştırarak, sansür uygulayarak yok sayma politikası tutmadı.

Türk-İş Başkanı Salih Kılıç ile Başbakan Tayyip Erdoğan 24 Şubat günü biraraya gelerek “SEKA sorunu”nu görüştüler. Hükümet açısından “SEKA sorunu” demek, direnişi kırmak demekti. Emperyalist tekelin önüne koyduğu program doğrultusunda kardardan öyle kolay dönmeyeceği açıktır.

Tayyip de fabrikadaki durumu “işgal” olarak nitelediği konuşmasında, bu durumu açıkça ortaya koydu. Fabrikanın kapatılması ya da özelleştirilmesi kararından dönmelerinin mümkün olmadığını söyledi. Fabrikanın boşaltılması, İzmit’de toplantı yapılarak bir “çözüm” bulunması konusunda ise, 1 Mart’a kadar süre verdi!

Selüloz-İş Sendikası Şube Başkanı Adnan Uyar ise, bu kararın direnci artıracığını söyleyerek, işçilerin talepleri kabul edilmedikçe direnişi sürdüreceklerini dile getirdi. Halka verdiği sözlerden dönen Tayyip, direnişin gücü ve sınıf dayanışması ile IMF’ye verdiği sözden de döndürülecektir! 1 Mart süreleri, tehditler, aba altından sopa göstermeler, işçilerin ve destek güçlerinin kararlılığına çarparak geri dönecektir.

HÖC Her Gün SEKA’da!

HÖC’lüler SEKA Önünde Nöbet Tutarak “Direniş Bizim Direnişimizdir” Diyor

Saldırı sırasında işçilerin yanında bulunan HÖC,

DAYANIŞMAYLA KAZANACAĞIZ

İşçiler, sendikacılar; devrimcilerin direnişin yanında olmalarını engellemek için, sizleri de kullanacak, “terör” demagojisi ile kışkırtmaya çalışacaklardır. Gördünüz; polisin, iktidarın gözünde hakkını arayan herkes teröristtir, saldırır ve susturmaya çalışır. Bu tür oyunları bir çok işçi, memur direnişinde oynadılar. Amaçları direnişi yalnızlaştırmak, sizi halktan, ilerici, devrimci güçlerden tecrit etmektir. İktidarın, SEKA’yı tecrit etme oyunlarına karşı uyanık olmalıyız. Direnişiniz, bütün halkın direnişidir, bizim direnişimizdir. SEKA, dayanışmayla, destekle kazanacaktır.

daha sonra sürekli olarak fabrika önünde beklemeye başladı. Dayanışmayı bir üst aşamaya sıçratan HÖC’lüler, 21 Şubat tarihinden itibaren, “SEKA işçisini yalnız bırakmayacağız” dediler. Halen fabrika önünde bulunan HÖC’lüler, bundan önce de çeşitli ziyaretlerde bulundular.

Saldırının ardından İstanbul’dan gelen 50 kişilik HÖC kitlesi aileler ve işçiler tarafından coşkuyla karşılandı. HÖC adına bir konuşma yapan Nazmiye Kaya "Direnen emekçinin yanındayız ve sorumluluğumuzu biliyoruz. Biz buraya sesinize ses katmak için geldik sizin direnişiniz tüm işçilere örnek olacak. AKP iktidarının politikası AB ve ABD’nin politikasıdır ama her şeye rağmen siz kazanacaksınız" dedi.

HÖC’lülerin direnişi sahiplenerek fabrika önünde beklemelerinden rahatsız olan polis, bir yandan sendikacıları devrimciler aleyhinde kışkırtmaya çalışırken, öte yandan HÖC’lülerini sindirmeye çalışıyor. 21 şubat günü, HÖC’lülerin etrafını sararak fabrikayı terk etmelerini, aksi takdirde gözaltına alacaklarını söyleyen polise, HÖC’lülerin cevabı net oldu. Hiçbir yere ayrılmayacaklarını, gözaltının yasadışı olacağını, işçilere desteklerini her koşulda sürdüreceklerini söylediler.

Polis, "bugün gözaltıyla bu işi bitireceğiz" diye tehditlerini sürdürüp HÖC’lülere gitmeleri için zaman

tanıdı. HÖC'lüler fabrika önünden ayrılmayınca bu kez sendika yöneticileri devreye sokuldu. Sendika yöneticisinin olumsuz tavrına karşın, işçiler HÖC'lülerin desteğinden duydukları memnuniyeti dile getirerek, bu oyunu boşa çıkardılar. Polisin tehditleri karşısında dışarıya çıkan işçiler, "size çok teşekkür ediyoruz. Soğukta sürekli bekliyor olmanızdan endişe ediyor, biz de içeride sizi düşünüyoruz" diyerek, sıcak çay ikram ettiler.

Bu sırada, sendikanın polisin tehditleri karşısında olumsuz tavır alması Kocaeli Gençlik Derneği üyeleri tarafından eleştirilerek, sendikacılarla yapılan görüşmede, fabrika önündeki insanların gözaltına alınması durumunda, daha fazla gelip desteği sürdüreceklerini dile getirdiler. HÖC'lüler halen fabrika önündeki bekleyişlerini sürdürüyorlar.

Destek Eylemleri Büyüyor

İşçilerin Kararlılığı, Desteğin Sürekliliği ile İşbirlikçi İktidarı Yeneceğiz

Bitlis ve Malatya TEKEL Fabrikası'nda çalışan işçiler, SEKA'ya saldırıyı protesto ederek işçilere destek verdiler. Bitlis TEKEL'de 110 işçi, esnaflar ve DKÖ temsilcileri saldırının olduğu günün gecesi oturma eylemi başlattı. Eylem ertesi günü öğlen saatlerine kadar sürdü. Malatya TEKEL işçileri ise sınıf kardeşlerini fabrikayı bir süre işgal ederek desteklediler. Yaklaşık 300 işçi fabrikayı işgal ettiler. Özelleştirmeye karşı direneceklerini söyleyen işçiler, SEKA işçilerine desteklerini iletiler. Bu arada; Selüloz-İş Sendikası Genel Başkanı Ergin Alışan, SEKA'ya müdahale halinde Tek Gıda-İş Sendikası'nın 30 bin üyesinin TEKEL fabrikalarına kilitleyip destek vereceklerini duyurdu.

İstanbul'da kurulan SEKA İşçileriyle Dayanışma Platformu ve çeşitli demokratik kitle örgütleri yaklaşık 2000 kişiyle SEKA'yı ziyaret etti. Bu sırada fabrika önünde bulunan HÖC'lüler de eyleme katıldılar. Fabrika önünde yapılan konuşmaların ardından İzmit merkeze yürüyen kitle, Belediye İş Hanı önünde bir açıklama yaptı. Eylemde "SEKA İşçisi Yalnız Değildir", "Yaşasın SEKA İşçilerinin Direnişi" sloganları atıldı. Platform üyeleri 23 Şubat günü de AKP İstanbul il başkanlığı önünde 100 kişinin katıldığı bir eylem yaptılar.

19 Şubat akşamı, Eğitim-Sen üyeleri ve çok sayıda DKÖ meşalelerle SEKA'ya yürüdü. Burada yapılan konuşmalar "Yaşasın Sınıf Dayanışması" sloganlarıyla karşılandı.

Eğitim-Sen adına yapılan konuşmada, SEKA'lı işçilere ve ailelerine seslenilerek, "Birlikte olmamızdan korku-

Taksim /İstanbul

SEKA'ya saldıran AKP iktidarı; direnen kimse olmayacak, benim siyasi-ekonomik politikalarımı kimse eleştirmeyecek diyordu. IMF ne derse, AB ve ABD neyi isterse yapacağını, karşı çıkanın direnişini de "yasadı" deyip ezeceğini ilan ediyordu. SEKA işçileri direnişle cevap verdiler.

SEKA'ya desteği sahiplenmeye dönüştüren HÖC'lülere saldıran AKP iktidarı; direnişlerle kimse dayanışma içinde olmayacak. Açlık ve zulüm politikalarımı karşı çıkanları tecrit edip yalnızlaştırarak susturacağım diyordu. HÖC'lüler "Hayır" dediler, direndiler. Ve direnişe, sahiplenmeye Taksim'de, SEKA önünde ve Türkiye'nin her yerinde devam ettiler...

yorlar. Artık destekçi değil bu işin öznesiyiz. Bu saldırıları püskürtebiliriz" denildi. AKP iktidarının saldırı yasalarına karşı Ankara'ya yürüyüş başlatan BES üyeleri İzmit'e ulaştıklarında işçileri ziyaret ederek destek verdi.

İzmir Aliğa PETKİM işçileri fabrika önünde yaptıkları eylemle SEKA işçilerine destek verdi. Eyleme iki vardiya birleşerek 1500 işçi katıldı ve "Her Yer SEKA, Her Yer Direniş" sloganları atıldı. Ayrıca SEKA işçilerine destek için Aliğa merkezinde imza kampanyası başlatılacağı duyuruldu. Limter-İş üyeleri Tuzla İçmeler Tren İstasyonu'nda 23 Şubat günü eylem yaptı.

Ayrıca; CHP Gençlik Kolları, işten atılan Ankara EGO işçileri, DHP, EMEP, Kaldıraç, ESP ve çeşitli DKÖ'ler ve sendika işçileri ziyaret etti. Bolu Emek ve Demokrasi Platformu ise 21 Şubat günü yaptığı eylemle SEKA'ya destek verdi.

AKP'nin Türkiye'si

Çevrenize bir bakın, gazetelerin haberlerine bir bakın, işyerlerinde, kahvehanelerde konuşulanlara bir bakın...

SSK'larda, emekli kuyruklarında "kuyruk çilesi"... hastane koridorlarına atılmış bakılmayan hastalar... kap-kaç olayları... gencecik çocukların cinayetleri... fuhuş...

Meydanlarda öğrenciye, memura, seyyar satıcıya karşı inip kalkan coplar... F tiplerinde hiç durmayan "intihar"lar, ölümler...

ABD'li efendiler karşısında tam bir onursuzluk ve uşaklık...

"Ne Amerika, ne Avrupa" diye gösteri yapan gençlerin tutuklanıp F tiplerine atılması...

Kızlarını tekellilerin parasıyla Amerika'da okutan, oğlu Dünya Bankası'nda çalışan bir Başbakan'ın halka "taşı sık, geçin" demesi...

Asya'da tsunami bölgesinde şov yaparken Türkiye'nin Hakkari'sinde kışın soğuşunda aç açıkta bırakılmış insanlar...

Dozerlerin önünde insanların kondusuna sahip çıkmaya çalıştığı, çocukların çaresizce ağlaştığı gecekondu yıkımları..

SEKA'da işini korumak için direnen insanların üzerine sürülen polis, jandarma, fabrikayı kuşatan panzerler...

Başbakan'ın ekmeği için direnenlerin taleplerini görüşmek yerine "1 Mart'a kadar süre veriyorum" diyerek tehdit etmesi...

Mersin'de demokratik gösteri yapan insanların üzerine sıkılan kurşunlar ve 19 yaşında bir gencin polis kurşunlarıyla vurulması...

Kızıltepe'de 12 yaşındaki Uğur'un vücudunu kurşunlarla delik deşik eden polislerin göreve iade edilmesi...

Öğrencilere "af" çıkardık denilirken, aynı günlerde, üniversitelerde yüzlerce öğrenciye yeni soruşturmalar açılması...

Birkaç tekellci hakkında açılan davalarla "yolsuzluğa damardan girdik" denirken, TBMM'de tam 78 AKP'linin "dokunulmazlık" zırhına bürünerek yolsuzluklarının soruşturulmasından kaçması...

Ekonomide her şeyin yolunda gittiğinin iddia edilmesine karşın, benzinden çaya, ulaşım kadar birçok şeye zam yapılması...

Bunlar bu ülkede yaşıyor. Bunlar AKP iktidarında yaşıyor. Bunların her biri, hemen her gün Türkiye'nin bir köşesinde tekrarlanıyor.

Burjuva medyanın sansürü de yetmiyor artık AKP'nin yaptıklarını gizlemeye. Boyalı basın elindeki boyalar bile, artık "tozpembe" bir tablo çizmeye yetmiyor.

Bunlar bu ülkede yaşıyor. AKP'nin Türkiye'si, yoksulluk, işsizlik, infazlar, baskılar, yasaklar, sansürler, yolsuzluklar, kuyruklar, yıkımlar ve yalanlar Türkiye'sidir.

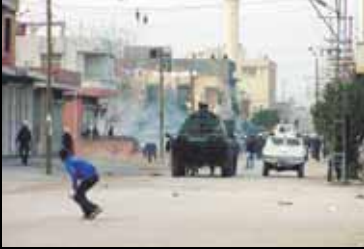
Bu Türkiye'de halkın değeri yoktur. Halkın sözüne kulak veren yoktur. Halka söylenen tek şey ise, susun, direnmeyin, hak, hukuk demeyin, verilenle yetinindir. Böyle bir ülkede yaşamak, böyle bir iktidar tarafından yönetilmek istemiyorsanız, bu Türkiye'de mücadeleden başka yol yoktur.

SEKA'da iş isteyenlere saldırı

SSK'da kuyruklar

Gösteri yapana kurşun

Emperyalizme uşaklık

Vatansevere F tipi

Gecekondulara yıkım

HÖC, SEKA'nın Sesini Meydanlara Taşdı

rarlıydılar. Taksim Araçesme Sokak'ta tekrar birleşerek yine dövizleriyle, SEKA'ya ve gözaltılara ilişkin sloganlarıyla yol kesme eylemi gerçekleştirdiler.

Burada da polis saldırıp iki kişiyi daha gözaltına alırken, HÖC üyeleri bir kez daha toplandılar. Harbiye'ye kadar yürüyen HÖC'lüler, Harbiye önünde Taksim'e gidiş yönünü keserek ikinci bir yol kesme eylemi yaptılar. Polis bu eyleme de saldırdı ancak gözaltı yaşanmadı. HÖC'lülere saldırı başta Temel Haklar dernekleri ve Gençlik Federasyonu olmak üzere yapılan açıklamalarla protesto edildi.

İstanbul'daki bir başka eylem de Gençlik Federasyonu tarafından AKP İl Başkanlığı önünde gerçekleştirildi. 22 Şubat günü yapılan eylemde, "SEKA İşçisi Yalnız Değildir", "Halkız Haklıyız Kazanacağız" sloganları atıldı. Yapılan açıklamada Gençlik olarak saldırılarla direnenlerin sindirilmesine izin vermeyeceklerine vurgu yapılarak, *"Bütün baskılara, haksızlıklara inat haklar ve özgürlükler kavgasını bünyetecek, haklıyız kazanacağız şiarını dalga dalga yayacağız"* ifadelerine yer verildi.

SEKA'nın Sesi Eskişehir'de

22 Şubat günü Gençlik Federasyonu tarafından yapılan eylemde "SEKA'ya Saldırıya Son! Yaşasın SEKA İşçilerinin Direnişi" pankartı taşındı. Eskişehir Gençlik Derneği Başkanı Engin Gökoğlu, *"Bizler Gençlik Federasyonu olarak SEKA işçilerinin direnişini sahipleniyor ve buradan dostu düşmana ilan ediyoruz; SEKA işçilerinin direnişi direnişimizdir, SEKA işçisi yalnız değildir!"* dedi. Eylemde "SEKA'yı Değil F Tiplerini Kapatın" sloganları atıldı.

SEKA'nın Sesi Ankara'da

HÖC Ankara Temsilciliği işçilere yönelik saldırının ardından, 21 Şubat günü Yüksel Caddesi'nde bir basın açıklaması yaptı. *"SEKA'ya Saldırlara Son"* pankartı açılan eylemde, "Yaşasın SEKA Direnişi, İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız" sloganları atıldı. HÖC adına konuşan Hakan Yılmaz, *"SEKA direnişi baskı ve sömürüye uğrayan tüm halkımızın direnişidir."* dedi. İstanbul'da HÖC'lülere saldırı da protesto edildi.

Gençlik Federasyonu üyesi öğrenciler de SEKA direnişini sahiplendiklerini göstermek ve saldırıları protesto etmek amacıyla 22 Şubat günü, Yüksel Caddesi'nde idi. *"SEKA'ya Saldırıya Son, Yaşasın SEKA İşçilerinin Direnişi"* yazılı bir pankart açan öğrenciler, "Direnen SEKA İşçisi Kazanacak, SEKA İşçisi Yalnız Değildir" dövizleri ve sloganlarla Kızılay Postanesi'ne yürüdü. Postane önünde bir

Haklar ve Özgürlükler Cephesi, SEKA'ya destek ziyaretleriyle kalmayıp, fabrika önünde sürekli nöbet tutarak, "bu direniş hepimizindir" tavrını pratikte gösterirken, ülke genelinde de eylemler gerçekleştirdi. 'Yaşasın SEKA İşçilerinin Direnişi' sloganları; İstanbul'dan Ankara'ya, Adana'dan Erzurum'a birçok kentte yankılandı.

SEKA'nın Sesi İstanbul'da

Taksim ve AKP önünde gösteriler

Haklar ve Özgürlükler Cephesi'nin 20 Şubat günü Taksim'de yapmak istediği eylem, polisin coplu, gaz bombalı saldırısına maruz kaldı. Böylece, AKP iktidarının direnen tüm kesimlere düşman olduğu ve direnişlerin sesinin duyulmaması için her türlü teröre başvurmaktan çekinmeyeceği bir kez daha görüldü.

SEKA direnişini sahiplenmek üzere Taksim Meydanı'nda toplanan HÖC üyeleri *"SEKA'ya Saldırıya Son Yaşasın SEKA İşçilerinin Direnişi"* pankartı ve *"SEKA İşçileri Yalnız Değildir"* dövizleri ile kızıl bayraklar açtılar. Sloganlarla direnişe desteği ifade eden HÖC'lülerin eylemini engellemek isteyen polis, kitleyi kuşattı. HÖC'lüler direnişin sesini duyurmakta, meşru demokratik haklarını kullanmakta ısrar ettiler. Bunun üzerine çevik kuvvet polisleri biber gazı ve cop kullanarak saldırdı. Saldırıda 30 kişi yerlerde sürüklenerek gözaltına alındı. Bu sırada sloganlarını devam ettiren HÖC'lülerin bulunduğu polis otobüsüne de yoğun gaz sıkıldı.

Gözaltı ve işkencelere rağmen HÖC üyeleri, SEKA'nın sesini Taksim Meydanı'nda haykırmaya ka-

Polisin azgınca saldırısına rağmen, iki kez yolları trafiğe kapatan HÖC'lüler SEKA işçilerinin direnişini sahiplenme kararlılıklarını gösterdiler

açıklama yapan Nurcan Temel, SEKA ve Taksim'de yaşanan saldırılara değinerek, "AKP iktidarı, IMF ve Dünya Bankası'nın, emperyalistlerin ve tekellerin politikalarını daha rahat hayata geçirebilmesi için saldırıyor" diye konuştu. "SEKA bizim direnişimizdir." diyen Temel'in konuşmasının ardından, SEKA işçilerine Kızılay Postanesi'nden destek faksı çekildi.

SEKA'nın Sesi Malatya'da

Malatya HÖC'lüler, 22 Şubat günü Postane önünde toplanarak "SEKA ve TEKEL İşçisi Yalnız Değildir" dediler. "IMF Defol Bu Memleket Bizim", "Katil ABD, İşbirlikçi AKP" dövizlerinin açıldığı eylemde konuşan Serdar Aral, TEKEL ve SEKA işçilerinin direndiklerini belirterek, "ABD, AB emperyalizmine, AKP iktidarına ve IMF politikalarına karşı bizler işçilerin yanında yer aldığımızı belirtiyoruz" dedi. AKP için önemli olanın işsiz kalanlar, açlık yoksulluk çekenler değil, ABD ve AB emperyalizminin buyrukları, sermayenin emirleri olduğunu söyleyen Aral, "Bugün yine gördük ki devrimcileri F tipi hücrelerde tecrit eden, üniversiteleri ticarethane haline getirip halk çocuklarına kapatan, hakkını arayana işkence yapan, tutuklayan zihniyet aynıdır. Saldırı ortaksa direniş de ortaktır" diye konuştu.

SEKA'nın Sesi İzmir'de

Ege Temel Haklar 20 Şubat günü Karşıyaka Çarşı girişinde yaptığı eylemle, polislin SEKA direnişine saldırısını protesto etti. SEKA işçileri yalnız değildir diyen Ege Temel Haklar üyeleri, "SEKA Halkındır Direnişiniz Direnişimizdir" yazılı pankart ve kırmızı bayraklar taşıdılar. Dernek adına açıklama yapan Bayram İçlek, "SEKA direnişi IMF politikalarına karşı nasıl mücadele edilmesi gerektiğini gösteriyor. Tıpkı 5 yıldır F tiplerinde emperyalistlerin ve işbirlikçilerin yoketme saldırısına karşı direnen tutsaklar gibi" dedi. İçlek, SEKA'da, F tiplerinde emperyalist politika-

Gençlik Federasyonu da birçok kentte düzenledikleri eylemlerle, bu ülkede yaşanan her türlü sorun, halkın her kesiminden yükselen direnişe karşı duyarsız kalmadıklarını pratikte gösterdiler.

Eskişehir

Ankara

lara direnenlerin sahiplenilmesi çağrısında bulundu. "SEKA'yı Değil Hücreleri Kapatın" sloganlarının atıldığı eylem, ESP de destek verdi.

İzmir Gençlik Derneği de 23 Şubat günü Kemeraltı Çarşı girişinde "Yaşasın SEKA Direnişimiz" pankartı açarak yaptığı eylemle direnişin yanında oldu.

SEKA'nın Sesi Samsun'da

İşçilerin direnişini sahiplenen bir eylem de Samsun'da yapıldı. Karadeniz Temel Haklar üyeleri 20 Şubat günü Konak Sineması önünde yaptıkları eylemde, "SEKA Hepimizin Direnişidir" pankartıyla, direnişe nasıl bakılması gerektiğini dile getirdiler. Yapılan açıklamada, "Sonuna kadar direnenlerin yanında olacağız" denildi.

SEKA'nın Sesi Erzincan'da

Erzincan Gençlik Derneği de 22 Şubat günü, SEKA işçilerine destek verdi. "SEKA'ya Saldırıya Son, Yaşasın SEKA'lı İşçilerin Direnişi" yazılı pankart ile yapılan eylemde konuşan Başkan Yardımcısı Ülviye Yörük, SEKA direnişinin IMF'ye ve işbirlikçilerine karşı bir direniş olduğunu söyledi.

SEKA'nın Sesi Adana'da

Adana HÖC üyeleri, 21 Şubat günü İnönü Parkı'nda toplanarak, "SEKA İşçileri Yalnız Değildir" pankartı açtılar. HÖC adına açıklama yapan Pınar Çalışır, SEKA'ya saldıran AKP'nin, SEKA'yı sahiplenlere de saldırdığını, SEKA'nın tüm halkın direnişi olduğunu belirtti. Çalışır, tüm emekçilerin çeşitli eylemlerle bu barikatta yerini alması gerektiğine vurgu yaptı. ESP ve BDSP'nin de desteklediği eylemde, "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız" sloganı atıldı.

Adana

HÖC'lüler, SEKA işçilerinin sesini Anadolu şehirlerinde yayarak direnişe güç verdiler

İzmir

'TEKEL ATEŞ OLACAK!'

IMF'nin emriyle fabrikaları kapatanlar, satanlar vatan hainleridir; bu topraklarda dolaşamayacakları günler de gelecek

Adana'dan Bitlis'e TEKEL İşçilerinin dilindeki slogan; **"SEKA Kıvılcım Oldu, TEKEL Ateş Olacak."** İşçiler, özelleştirmeye karşı mücadelelerini sürdürürken, fabrikalarının satışı ya da kapatılmasına karşı, SEKA işçisinin yolunu izleyeceklerini şimdiden ilan ediyorlar. SEKA ile TEKEL arasında kurulan bu sınıf dayanışması bağı, SEKA'ya saldırıda da kendini gösterdi ve TEKEL işçilerinden destek sloganları yükseldi.

TEKEL işçileri geçen hafta içinde de yaptıkları eylemlerle, emperyalizmin ideolojik saldırısı olan özelleştirme talanına karşı direniş mesajı vermeye devam ettiler.

İşçiler Tayyip'in yolunu kesti

1. Adana Uluslararası Ekonomik İşbirliği Formu'na katılmak üzere 18 Şubat günü Adana'ya gelen Başbakan Tayyip Erdoğan'ın yolu, Adana Sigara Fabrikası işçileri tarafından kesildi.

Erdoğan'ın konvoyunun geçeceği D-400 Karayolu üzerinden bulunan fabrika önünde saatlerce bekleyen işçiler, burada bir basın açıklaması yaptılar. Tek Gıda-İş Sendikası Güney Anadolu Şubesi Başkanı Gürsel Diliçikık, Başbakan Erdoğan'ı her yerde takip edeceklerini söyleyerek, *"Biz hakkımızı savunmak için buradayız. Tüm sendikaları bu mücadelemize destek vermeye davet ediyoruz"* dedi. Erdoğan'ın konvoyunun görünmesi üzerine, bir grup işçi, yatarak yolu trafiğe kapattılar. Fabrika önündeki işçiler de yolu kapatmak için harekete geçtiğinde, polis barikat kurarak engel oldu.

İşçiler Erdoğan'ı ve özelleştirmeleri protesto eden slogan atarken, konvoy da durmak zorunda kaldı. **"TEKEL'e Uzanan Eller Kırılsın, Zafer Direnen Emekçinin Olacak"** sloganları atan iş-

çilere gaz bombası, tazyikli su ve copla saldıran polis, fabrika bahçesine kadar sürmeye çalıştı. Saldırıya "Baskılar Bizi Yıldırılmaz" sloganlarıyla direnen işçilerden 100'den fazlası yaralanırken, 22'si hastaneye kaldırıldı. 2 işçinin ise beyin travması şüphesiyle Balcalı Tıp Fakültesi Hastanesi'nde tedavi altına alındığı öğrenildi.

Eylem sonrası fabrikayı basan siyasi şube polisleri, hakları için mücadele eden herkesin terörist olduğunu bir kez daha gösterdi ve sendika yöneticileri ile işyeri temsilcisinin aralarında bulunduğu 8 kişiyi gözaltına aldı. TEKEL işçileri ise saldırıyı ve gözaltıları protesto etmek için fabrikaya kapandılar. Bunun üzerine polis ertesi sabah fabrikayı kuşatma altına aldı. Gözaltılar bir süre sonra serbest bırakılırken, işçiler "Baskılar Bizi Yıldırılmaz" sloganlarıyla karşıladılar. Burada kısa bir açıklama yapan Gürsel Diliçikık, SEKA işçinin bir kıvılcım olduğunu belirterek, **"TEKEL işçisi Türkiye'yi yangın yerine çevirecek"** diye konuştu. Polis kuşatması ise, Erdoğan'ın Adana'dan gidişine kadar sürdü.

Tokat-Turhal yolu kapatıldı

Tokat TEKEL Sigara Fabrikası'nda çalışan 500 işçi, 18 Şubat günü vardiya çıkışında, fabrikanın özelleştirilmesini protesto etmek için, Tokat-Turhal Karayolu'nu bir süre trafiğe kapattılar. Polisin müdahalesine karşın eylemlerini sürdüren işçiler, **"Direne Direne Kazanacağız"** sloganı atıldılar. Eylem üzerine bir açıklama yapan Tek-Gıda-İş Şube Başkanı Bahattin Öztaş ile Orta Karadeniz Bölge Başkanı İsmail Duran, **"TEKEL, SEKA, Telekom, Köy Hizmetleri birbiri ardına kapanıyor. Tokat'ın her şeyi olan fabrikaya Tokatlı sahip çıkmazsa, yarın göç başlayacak"** dediler.

"AB'ye entegrasyon için satışa devam edeceğiz"

Adana TEKEL işçilerinin eylemi konusunda bir soruyu cevaplandırarak, AKP iktidarının Maliye Bakanı Kemal Unakıtan, **"İçkiyi sattık, tuzu sattık, sigarayı da satacağız. TEKEL tamamen satılmış olacak"** dedi. Unakıtan, **"Avrupa Birliği'ne entegre olmak için özelleştirme çalışmalarına "son hız" devam ettiklerini** söyledi.

Oligarşik iktidar, **"özelleştirmeye direnecek sen, bağımsızlığı savunmak zorundasın; bağımsızlık istiyorsan Avrupa Birliği'ne de karşı olmak zorundasın"** diye öğretiyor. Patronlarla aynı masada AB faaliyetleri yürüten sendikaların özelleştirmeye karşı olmaları işte bu yüzden tutarsız ve ikiye bölüdür. Özelleştirmeye karşı mücadele, bağımsızlık mücadelesidir.

TEKEL Fabrikalarında SEKA Provası

Ülke genelinde TEKEL işçileri, 23 Şubat günü fabrikalarını terk etmeme eylemleriyle, SEKA işçilerine güçlü bir destek verdiler ve TEKEL'in özelleştirilmesi karşısında iktidara mesaj verdiler: "SEKA gibi direniriz..."

❖ MALATYA: 'SEKA'ya Bin Selam'

Malatya TEKEL Sigara Fabrikası çalışanları özelleştirme kararını protesto etmek ve SEKA işçilerine destek vermek amacıyla bir günlük işyerini terk etmeme eylemi yaptı. Yaklaşık 400 işçi, 23 Şubat günü mesai bitiminden sonra gece fabrikayı terk etmeyerek, iktidarın özelleştirme politikasını protesto ettiler. Eylem, ertesi günü sabah sona erdi. İşçiler "TEKEL'e Uzanan Eller Kırılсын", "Selam Selam SEKA'ya Bin Selam" sloganlarını sık sık attılar.

Eylemde açıklama yapan Tek Gıda-İş Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölge Temsilcisi Mecit Amaç, AKP iktidarının ülkenin kaynaklarını tek tek satışa çıkardığını belirterek, "Hükümet IMF'nin direktifleri doğrultusunda fabrikalarımızı tek tek çok uluslu şirketlere devretmektedir. Biz ekmeğimize ve geleceğimize sahip çıkmak için sonuna kadar direneceğiz" dedi.

❖ ADANA: 'Genel Grev Koşulları Oluşmuştur, Hayatı Durduralım'

Tayyip'in yolunu kesme eyleminde polislin azgın saldırısına uğrayan Adana Sigara Fabrikası işçileri de, yılmayacaklarını göstererek, aynı gün geceyi fabrikalarında geçirdiler.

İşçiler gece boyunca davullar eşliğinde halay çektiler. Eylemde bir konuşma yapan Tek Gıda-İş Güney Anadolu Bölge Başkanı Gürsel Diliçik, genel grev vurgusu yaparak, "SEKA kıvılcımdır, TEKEL ise ateştir. Türkiye'de genel grev koşulları oluşmuştur. Hayat durmalıdır" dedi.

Diliçik konuşmasını şöyle sürdürdü: "Hükümet, uluslararası sermaye ve onların işbirlikçileri bir araya gelerek emekçi halka karşı bir

saldırıya geçtiyse, bizler de ortak bir cephe yaratarak bu saldırılara cevap vermek zorundayız. Erdoğan IMF ve Dünya Bankası'nın istemleri doğrultusunda hareket ediyor. Siyasi iktidar bir avuç sermayenin istemlerini yerine getirirken milyonlarca emekçi halka zulüm yapıyor."

Eylem sırasında, polislin yol kesme sırasında coplu, gazlı saldırısına da değinildi ve saldırıya yaşayan işçilerden biri şöyle konuştu: "Polisler gaz ve coplarla müdahale etti, hastanelik olduk. Kadın arkadaşlarımızı yerlerde sürüklediler. Ben yapılan müdahaleden dolayı 6 saat hastanede gözlem altında kaldım. 15 yıldır işçiyim. 2 çocuğum var, eşim de TEKEL işçisi, yaşamım TEKEL'de geçti, ekmeğimi buradan kazandım. TEKEL'i satmalarına müsaade etmeyeceğiz. Ölümümüz çıkar buradan. Hükümet TEKEL işçisine müdahale edeceğine ülkeyi hortumlayanlara müdahale etsin."

❖ BANDIRMA: Kapılar Kilitlendi

Bandırma TEKEL Yaprak Tütün Fabrikası işçileri de işyeri terk etmeme eylemine katılarak, mesai bitimiyle birlikte bahçede toplandılar. Yarım saat boyunca slogan atan işçiler, bahçe kapısını kilitleyerek geceyi fabrikada geçirdi.

❖ İSTANBUL: Cevizli Direnişte

İstanbul'da ise, tarihi işçi direnişlerinin yaşadığı Cevizli TEKEL Fabrikası'nda çalışan 780 işçi, geceyi fabrikada geçirdi. İşçiler eylemi, SEKA ve TEKEL işçilerinin tüm yurttaki süren direnişine destek olmak için yaptıklarını açıkladılar. Tek Gıda-İş Sendikası Şube Başkanı Metin Doğan, eylemlerini değişik şekillerde sürdüceklerini söyledi.

İş cinayetinde 4 işçi öldü

Adana Küçük Dikili Beldesi'ndeki, OMAS Özaltın Kağıt ve Oluklu Mukavva Sanayi Fabrikası'nda 4 işçi, iş cinayetinde hayatını kaybetti. 22 Şubat günü meydana gelen olayda, işçilerden biri temizlik amacıyla 5 metre derinliğinde ve 10 metre genişliğinde olan kağıt hamur kazanına girdi ve zehirlendi. Onu kurtarmak isteyen 3 işçi de kazanda zehirlenerek yaşamını yitirdi.

Murat Akkurt (29), Nevzat Gök (50), Abdurrahman Sümbül (39) ile Ali Özcan'ın (30) ölümüne tepki gösteren işçiler, içeride gaz olduğunun bilinmesine karşın, önlem alınmadığını ve girmelerine izin verilerek ölüme gönderildiklerini dile getirdiler. Baba Mehmet Akkurt ise, "sorumlular hakkında suç duyurusunda bulunacağız" dedi.

**Sansür duvarının
ardında
ve tecrit altında
bir deri bir kemik!
Ve çukura kaçmış
gözlerinde
zafer kararlılığı...**

11. Ölüm Orucu Ekibi 218. Gününde

M. İnan Işık ve Fehim Horasan; onlar Sevgi Erdoğan Ölüm Orucu Ekibi'nin direnişçilerinden ikisi. Biri İzmir'de, bir hastanenin tecrit koşullarının tüm katılığıyla uygulandığı tutuklu koğuşunda, diğeri Sincan F Tipi'nin hücrelerinde 11. Ölüm Orucu Ekibi olarak başladıkları ölüm yürüyüşünü sürdürüyorlar.

Sevgi Erdoğan Ölüm Orucu Ekibi, direnişe 25 Temmuz'da başladı. Yani tam **218 gün** önce. Yani yaklaşık **7 ay** oldu onlar açlığın koynuna yatalı. Şu anda **ölüm orucunun 218. gününde**ler...

Onların 7 ayda gün gün neler yaşadıklarını bilmiyorsunuz; tehditler, rüşvetler, zorla müdahale girişimleri birbirini izledi. Ayakta zor duruyor olmalarına bakılmaksızın hücrelerinde talan yapıldı. Sayım, arama dayatmalarıyla yıldırma ya çalıştılar.

Onları görmüyorsunuz; bir deri bir kemik kalmış vücutlarına tanık olamıyorsunuz... Ama onlar, hücrelerde, hücre hücre erimeye devam ediyorlar.

11. Ölüm Orucu Ekibi direnişçilerinin şu anda ne durumda olduklarını gözünüzün önünde canlandırmak için, Sevgi Erdoğan'ın Küçükarmutlu'daki direniş evinde bir deri bir kemik kalmış resmini hatırlayın... Hatırlayın, 19 kiloya düşmüştü Sevgi; 19 kiloluk ağırlığıyla 19 ton olup çökmüştü zulmün ve vicdanların üzerine.

Elbette yalnız vücutlarının bir deri bir kemik kalışıyla sınırlı değil benzerlikleri. 19 kiloya düşmüş Sevgi'nin gözlerindeki parıltıyı ve o parıltıyı tamamlayan sözlerindeki kararlılığı hatırlayın. Sevgi Erdoğan Ekibi işte o kararlılığı devralarak

çıktı yola. M. İnan Işık, direnişe başladıktan bir süre sonra yazdığı mektupta şunları söylüyordu: "Adımız Sevgi, yolumuz Sevgi'mizin yolu. Sevgi Abamız'ın engin halk ve vatan sevgisi ile yürüyoruz. Hiçbir güç yürüyüşümüze, zaferimize engel olamayacak."

Fehim şöyle tamamlıyor İnan'ı: "Halklara, halkımıza kölelik dayatılıyor ama her koşulda direnenler var. Biz varız, dağ gibi ölülerimizle, cesetlerimizle umut saçıyoruz... Direnme savaşımız tarihimizde, dünyada tarihi bir rolü yerine getiriyor. İçerde dışarıda bu tarihi üstlenen kararlılık ve irade herkese örnek oluyor."

Sevgi Erdoğan Ölüm Orucu Ekibi'nin bir diğer direnişçisi olan **Sergül Albayrak**, işte Sevgi'nin gözlerinden İnan'ın ve Fehim'in sözlerine taşınan bu kararlılıkla tutuşturdu kendini Taksim'in ortasında.

5 yıldır hiç yere düşürülmeden taşınan bayrak, Fehimler'in, İnanlar'ın elinde taşınmaya devam ediyor.

İnan Işık, Aydın-Söke'de doğdu. Fehim Horasan, Balıkesir'in Manyas ilçesi Kapaklı Köyü'nde. İnan Işık aslen Batmanlı bir Kürt; Fehim ise Türkmen Alevi. İnan, 96 yılı Mayıs ayından beri tutsak. Fehim ise, 1995 Mayıs'ından bu yana. Bir yıl arayla, aynı anda tutsak düştüler; aynı günde ölüme yattılar. Fehim Horasan'ın ikinci ölüme yatışı bu. 1996 Ölüm Orucu'nda Uluçanlar'da 1. Ekip'teydi.

*

218 gündür ölüme yürüyorlar. "Ölümü kutuyorlar" nakaratına devam ediyor birileri hala köşelerinden. Oysa, o nakaratın sahiplerinin yanından geçemeyeceği bir hayat bilgisiyle verildi bu kararlar. İnan, "Hayatımda birçok dönüm noktası oldu. Bunların en güzeli ise Devrimci Sol'u tanımak oldu... Bir yanda ezenler, bir yanda ezilenler. Ve anladım ki benim safım halkımın yanı. Benim yerim halkım için, vatanımız için canını tereddütsüzce veren devrimcilerin yanı." diyor. Fehim onu tamamlıyor. "Yaşım otuzaltı. İnsana dair her şeyi yaşadım. Yendim, yenildim; güldüm, ağladım: özledim, kavuştum; sevdim, ayrıldım; ölümü göze aldım, zaferin parçası oldum. Şimdi farklı. Zaferin kendisi, adı olmak istiyorum."

"Ölümseverlik" diyenler, 118 ölümün her birini yakından inceleseler, karşılarına müthiş bir yaşama sevgisi, Marksist-Leninist bir bilinç, halkın yüzlerce yıldan süzölmüş bilgeliği, militanca

bir coşku, sağlam bir irade çıkacaktır. Ölüm yürüyüşünde, atılan her adım, çakılan her çakmak, bilinç yüklüdür, tecrübe yüklüdür, irade yüklüdür.

*

İnan Işık ve Fehim Horasan, açlığın 218. günündeler. Her şey bir yana, 218 gün boyunca açlığı sürdüren iradeyi canlandırın gözlerinizin önünde. Yüzlerce gündür, burjuva medyanın, kendilerine sol diyenlerin onlardan sözetmemesine rağmen gösterdikleri tahammülün büyüklüğünü hesaplayın.

Ve yine, yüzlerce gündür onların boğazından bir lokma ekmeğin geçmediğini hatırlayıp şimdi vücutlarının, yüzlerinin, seslerinin, yürüyüşlerinin nasıl olduğunu hayal etmeye çalışın.

Sık sık kurun bu hayali, hatta, onların bir deri bir kemik kalmış hallerini gözünüzün önünden hiç uzaklaştırmayın. Çünkü bu “canlandırma”, tecrite ve sansüre karşı bir savaştır.

Sansürün boyutlarını hiç unutmayın; Meselâ, sadece burjuva basını okuyan biri, bir noktadan sonra ölüm orucunu unutup gidecektir. Sadece burjuva basını mı, hayır, birçok devrimci, demokrat yayın organını okuyanların durumu da aynıdır. Onlar da ölüm orucunun sürdüğünü yazmıyorlar. Şehitten şehite hatırlıyorlar belki. Ve doğal olarak onların okurları da ölüm orucu sürüyor mu, sürmüyor mu, bilmiyor, hatırlamıyor...

“Direniş sürüyor” ifadesi bile yetersiz kalır bu noktada. Direniş, yüzlerce günlük açlıkta sürüyor, direniş, bir deri bir kemik kalmış bedenlerde sürüyor, direniş bedenini tutuşturanlarda sürüyor... Bu somutluğu unutmamalı ve unutturmamalıyız. Unutmamak ve unutturmamak işte bu noktada çok önemlidir.

Unutulmamasını sağlamak, F tipi hapisanelerin hücrelerinde, hastanelerdeki tutuklu bölümlerinde **gün gün ölüme yürüyenleri** hatırlamak ve hatırlatmak, sansüre karşı savaşın bir parçası haline getirilmelidir.

Sevgi Erdoğan Ölüm Orucu Ekibi’nin direnişçileri, açlığın 218. günündeler. Fehim Horasanlar, İnan Işıklar, dermansız kalan ayaklarının üzerinde taşıdıkları irade yüklü yürekleriyle sürdürüyorlar yürüyüşü.

Küçükarmutlu, Aksaray, Mersin, İzmir, Ankara direniş evindeki gibi, ziyaretçiler karanfiller götüremiyorsa da onlara, siz hayalinizde her gün bir karanfil bırakabilirsiniz onların başuçlarına... İhmal etmeyin. “Bir karanfil de siz bırakın” diye çağrı yapın başkalarına... Bırakacağınız her karanfil, sansüre, unutmaya ve unutturmaya karşı bir savaştır.

TECRİT ÖLDÜRÜYOR!

Sincan F Tipi’nde Bir Tecrit Cinayeti Daha İşlendi

Sincan F Tipi Hapishanesi’nde 10 Şubat günü rahatsızlanan Tahsin Korkmaz, gerekli ve zamanında tedavisi yapılmadığı için 12 Şubat’ta hayatını kaybetti.

İHD İstanbul Şubesi, 21 Şubat’ta düzenlediği bir eylemle, Tahsin Korkmaz’ın öldürülmesini protesto etti. Galatasaray Postanesi’nden Tahsin Korkmaz’ın ölümü hakkında yasal işlem başlatılması talebiyle Adalet Bakanlığı’na mektup gönderilen eylemde, İHD adına yapılan açıklamada, “F tipi cezaevlerinde tutuklu ve hükümlülerin tedavilerinin engellendiği, doktora gidiş gelişlerde ikili zincir takıldığı, tutsakların çoğu zaman doktor olmadığı için tedavi göremediği, çoğu zaman da pratisyen hekimlerin hazırladıkları reçetelerle durumun geçirildiği” belirtildi.

Tahsin Korkmaz nasıl öldü?

Tekirdağ F Tipi’nde “kalp krizi”nden ölen Salih Sevinel’i hatırlayın; kalp krizi geçirirken “kas gevşetici” verilerek hücresine geri gönderilmişti. Kalp krizi geçiren Sevinel, hücresinden sedyede değil, sürüklenerek çıkarılmıştı.

Bu anlayış, bir hastayı iyileştirebilir mi?

Tecrit, **öldürmek üzere** geliştirilmiş bir hapisane politikasıdır. Tecrit parçalanmadığı sürece, öldürmeye devam edecek.

“TECRİTE SON!”

Başbakan Tecrit Gerçeğiyle Yüzyüze Kalmaktan Kurtulamayacak

TAYAD’lılar, 21 Şubat’ta Adana’ya Ekonomik Form toplantısı için gelen Başbakan Tayyip Erdoğan’ın ziyareti sırasında, “Hapishanelerde 118 İnsan Öldü Duydunuz Mu?” pankartı açmak istediler. Aynı anda “Tecrite Son!” sloganı atan TAYAD’lılar, polis tarafından engellenirken, TAYAD’lı Yasemin Sanar ve Erhan Bingöl gözaltına alındı.

Aynı gün 46 ESPl’nin serbest bırakılması için eylem yapan Ezilenlerin Sosyalist Platformu üyeleri de gözaltına alındılar.

Tayyip Erdoğan, tecrit gerçeğini ne kadar sansürlerse sansürlesin, ne kadar inkar ederse etsin, TAYAD’lılar, tecriti Başbakan’ın karşısına çıkarmaya devam ediyorlar.

direnişimizin
5.
yılındayız

**HÜCRELERİ
YIKACAĞIZ!**

118. şehit!

**ZULME BOYUN
EĞMİYORUZ!**

**Direnişin bayrağı
DHKP/C Davası Tutsakları
Sevgi ERDOĞAN
Ölüm Orucu Ekibi'nde**

**Sevgi Erdoğan Ekibi ilk
şehidini verdi: Sergül
Albayrak Sevgi'nin bayrağını
Taksim'in ortasında
dalgalandırarak
ölümsüzleştirdi...**

F tipi idaresinden tecrit itirafı: “Tutukluların morali hep bozuk olmalı”

Mektupların imha edilmesi, F tiplerinde sıkça karşılaşılan bir yaptırım ve cezalandırma yöntemi. Tutsakları, fiziki ve düşünsel olarak tecrit etmenin tamamlayıcı bir unsuru olarak kullanılıyor. Yani, mesele salt bir “haberleşme hakkının engeli” değil, tecrit politikasının bir parçası olarak ele alınmalıdır. Oligarşi, F tiplerindeki en küçük yaptırımı dahi bu çerçevede ele almakta, her şey tecrit politikasının başarısı için düşünülmektedir. Tecrit politikasının başarısı demek, tutsakların düşüncelerinin değiştirilmesi, boyun eğmeleri demektir.

Hapishane idareleri, Adalet Bakanlığı'nın talimatı ile, daha önce mektuplarda birçok yeri karalarken, bir süre sonra bu uygulamadan vazgeçildi. Çünkü, karalanan mektuplar bir şekilde basında yeralmaya, geniş bir kesimin tecritin nasıl uygulandığı üzerine düşüncelerine neden oluyordu. Tecritin kardeşi sansür konusunda uzmanlaşan Adalet Bakanlığı, bu konuda da “çözümü”, mektupları tümünden imha etmekte buldu. Tam da faşizme göre bir çözüm; işine gelmeyen yok et!

Dışarıdan gelen, ya da dışarıya gönderilen mektupların imha edilmesi nedenleri çeşitlilik arz etse de, “ölüm orucunu teşvik etmek, hapishane hakkında karalayıcı ifadelerin bulunması...” gibi nedenler, en başlarda yeralıyor. Edirne F Tipi Hapishanesi'nde kalmakta olan DHKP-C davası tutsağı Hacı Demir'e gelen dört adet mektubun imhasında bu bilinen gerekçelerin dışında bir başka gerekçe daha vardı ki, tecritin amacını ve uygulanışını gösteren bir itirafı.

Tecritin uygulanışında “tutsağın moralsizleştirilmesi”, F tiplerinin insanlıkdışılığının belgesidir

Kararda, mektupların “verilmeyiş nedeni” şöyle ifade ediliyor:

“Ceza ve Tevkif Evleri Genel Müdürlüğü'nün ilgili Genelge ve Tüzüğün 147. maddesine göre, sözkonusu mektupta Anayasal düzeni bozucu, cezaevlerindeki örgüt mensuplarına moral kazandırıcı, ölüm orucunu teşvik edici ve özendirici mahiyette olması nedeniyle sakıncalı ve ilgisine verilmesinin uygun düşmeyeceği...”

2001 yılında Armutlu'da ölüm orucu yapanlara çiçek götürülmesi, mahalleyi kuşatan polislerce yasaklanmış ve gerekçe olarak da, “Bu çiçekler ölüm orucu yapanlara **moral veriyor**” denilmişti.

Yine aynı yıl Almanya'da bir hapishanede kalmakta olan devrimci bir tutsağa, başka bir hapishaneden el emeği bir örme çorap gönderilir. Hapishane idaresi “sorunu” kendisi çözemez ve yetkili infaz hakimliğine bildirir. Karar verilir: “Çorap tutukluya verilemez. Çünkü bu çorap sayesinde aralarındaki **moral değerleri yükselir**, aralarındaki dayanışma duyguları gelişir böylece tecrit amacına ulaşmaz.”

Zihniyet aynı! Oligarşinin hapishanelerde uyguladığı hiçbir yaptırım, kendi beyinlerinin ürünü değildir. Üzerinde uzun deneyler yapılarak ortaya çıkarılmış, düşünceleri değiştirmeye, yani tecritin başarısına yönelik uygulamalardır. Tutsakların moral olarak çökertilmesi, tec-

rit politikasının, beyin yıkamanın temel yanlarından birini oluşturuyor. Nazi artığı Dr. Edgar Schein'in 24 Maddelik Beyin Yıkama Programı'nda şu ifadeler yer alıyordu:

"Beyin yıkama amacıyla uyum içerisinde olmayan tüm grup etkinlikleri, ilişkiler engellenmeli ve kesilmeli. Tutsaklar arasındaki grup değerleri dağıtılmalı. Tutsaklara gelen posta (mektuplar vs.) sistemli olarak denetlenmeli ve saklanmalı. Tutsakların, tutsaklık koşullarını, yakınlarına ve arkadaşlarına yazmaları engellenmeli. Her türlü duygusal destek yokedilmeli. İrade gücü zayıflatılan ve tahrip edilen kişilerle, görevi devamlı bireyin moral desteğini tahrip etmek olan tutsaklar birlikte tutulmalı. Karakter zayıflaması için teknikler uygulanmalı. Aşağılama, iftira gibi yöntemlerle şeref ve haysiyetle oynama, bağırma, hakaret etme, suçluluk duygusu yaratma, sert cezaevi yöntemleriyle arada bir düzenli olarak işkence yapmak gibi." (Aktaran Ümit KOŞAN, Sessiz Ölüm S: 33-35)

"Moral bozmak için ne yapmalıyız?"

Görüleceği gibi, her şey tutsağın kişiliğini, moralini tahrip etmek ve beynini ele geçirmek için. Teorisi Nazilerce, emperyalistlerce yapılan politika, bugün hapishane idareleri tarafından F tiplerinde uygulanıyor. Adalet Bakanlığı, tutsakların morallerinin hep bozuk olmasını istiyor. Moral veren her şey yasak ve imha gerekçesi. O zaman tecritin sahipleri düşünüyorlar; "moralini bozmak için ne yapmalıyız?" diye. Ve başlıyorlar cezalara, yaptırımlara. Tutsak cezalardan başını kaldıramamalı ki, moral olarak çöksün, kendini çaresiz hissetsin ve faşizmin iradesine teslim olsun. Peki ne yapıyor bu kafa? Mektup cezaları, dayak, tedavilerin engellenmesi, resim karesinde dahi dayatılan yalnızlık, en küçük bir şeyin ceza gerekçesi yapılması, hukuk mekanizmalarının hak ihlallerine karşı her türlü itirazın reddedilmesi, havalandırma tavanlarına jiletli teller örülmesi, hiçbir insan sesi duymayacak şekilde tecrit edilmesi... her şey tutuklunun moralinin çökertilmesi, iradesinin tahrip edilmesi için. Hücresinde hakim olan tek renk bile bu bakışla yaşama geçirildi.

Tecrit işkenceli ölümdür demiştik. İşte böyle yaşama geçiriliyor işkenceli ölüm. Tutuklunun "eğitilmesinden, topluma kazandırılmasından" anladıkları, moral olarak tahrip edip, acizleştirip, güçsüzleştirerek teslim almaktır. İstedikleri bu tür zayıf, asalak, oportünist kişiliklerdir.

Devrimci düşünceye karşı ideolojik olarak savaşmıyorlar. Devrimci düşüncelerden korkuyorlar ve her türlü baskı, ceza ile düşünce değişikliğini dayatıyorlar. Ve bu, aynı zamanda oligarşinin acizliğinin göstergesidir.

T.C.
ADALET BAKANLIĞI
F TİPİ KAPALI CEZAEVİ MÜDÜRLÜĞÜ
DİSİPLİN KURULU BAŞKANLIĞI
EDİRNE

KARAR TARİHİ: 02.02.2005
KARAR NO: 2005/21

KARAR

F Tipi Kapalı Cezaevimiz Disiplin Kurulu Cezaevi Müdürü Osman YAĞCI başkanlığında Mektup Okuma Komisyonu Başkanlığının 02/02/2005.gün ve 2005 /21 Sayılı kararı hakkında bir karar alınmak üzere aşağıda isim ve imzaları bulunan

GEREĞİ DÜŞÜNÜLDÜ: Cezaevimizde, yatmakta olan Hacı DEMİR'e ait mektup için Mektup Okuma Komisyonu Başkanlığınca alınan karar doğrultusunda yapılan incelemede; aşağıda belirtilen hususlar tespit olunduğundan söz konusu mektubun ilgisine verilmeyerek, gerekli işlemin yapılmasına, alınan kararın ilgisine tebliğine oy birliği ile karar verildi.

VERİLMEYİŞ NEDENİ: : Ceza ve Tevkif Evleri Genel Müdürlüğünün ilgili Genelge ve Tüzüğün 147.maddesine göre,söz konusu mektupta Anayasal düzeni bozucu, cezaevlerindeki örgüt mensuplarına moral kazandırıcı, Ölüm orucunu teşvik edici ve özendirci mahiyette olması nedeniyle sakıncalı ve ilgisine verilmesinin uygun düşmeyeceğinin anlaşılması

YAPILACAK İŞLEM: Cezaların infazına dair tüzüğün 147. maddesi gereği söz konusu mektupların ilgisine verilmemesine ; infaz hakimliğine itiraz halinde itiraz süresince dosyasında saklanması

BAŞKAN
Cezaevi Müdürü

ÜYE
Doktor

ÜYE
Psikolog

ÜYE
Öğretmen

ÜYE
İdare Memuru

ÜYE
Atolye Şefi

ÜYE
İnf.Kor.Baş.Mem

Tecritin nasıl uygulandığını itiraf eden karara Hacı Demir'in cevabı:

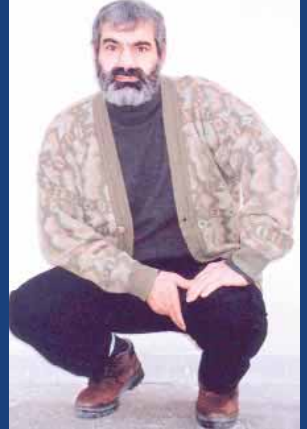
Hacı Demir, mektubunda, bu karara karşı nasıl bir itiraz dilekçesi yazdığını şu sözlerle anlatıyor:

"İtiraz dilekçemde emperyalizme ve faşizme karşı bağımsız ve demokratik bir Türkiye için savaşan, devrimci ve sosyalist biri olduğumu... belirttim.

Anayasal düzen dedikleri Amerikancı düzendir. Ben zaten bu düzene muhalifim. Bu kimse için bir sır da değildir. Bundan dolayı buradayım. Emperyalizm ve faşizm, yani ABD ve AB'ye bağımlı bir Anayasal düzen halkın çıkarına bir düzen olmadığı için ona karşı gelmek, bağımsızlık karakterimin bir gereğidir. Bunu doğal bir hakkım olarak görüyorum... dedim.

Ölüm orucu ile ilgili gerekçeler de bir çarpıtmadır. Beş yıldır devam eden bu direnişte 118 ölüm vardır. Kimse başkasının teşvikiyle ölüm orucuna girmez dedim... Sergül örneğini verdim.

Anayasal düzeni bozucu, ölüm orucunu teşvik gibi gerekçelerle karşılaşmıştım. Ama mektupların "moral kazandırıcı" mahiyette olması nedeniyle imhasına ilk kez tanık oluyorum. Bu aynı zamanda, TECRİT'le neyi amaçladıklarının ve ne yaptıklarının itirafıdır. Bize reva görülen "moral bozan" her şeydir. Moral kazandırıcı mahiyette olan ilişkileri yasakladığına göre, moralimizi bozmak için elinden gelen her türlü eziyeti, baskıyı ve işkenceyi yapacağının itirafıdır, dedim...

KARBELA, 13 Asırdır Yaşayan Bir Kültürdür

me gitse bile, bizim kurtuluşumuz bu yoldadır..”

13 asır geçti aradan, tam 1325 yıl. Ama, ne Kerbela katliamının yürekleri dağılayan acısı unutuldu, ne de Kerbela'nın temsil ettiği zalime boyun eğmeme, ölümüne direnme ruhu, bu 13 asır boyunca gelmiş geçmiş Yezitler'ce unutulabilirdi. Alevi, Şii, Bektaşî inancından halklar, yine “Matem Ayı”nda Kerbela şehitlerinin yasını tutarken, dünyanın dört bir yanında bugünün Yezitler'ine karşı direnenler var.

Bu Çetin Yolun Sonu Ölüme Gitse Bile, Kurtuluşumuz Bu Yoldadır

Hız. Ali'nin ardından, Muaviye, kendisini halife ilan ederek, Küfeliler'in halife seçtikleri, Ali'nin büyük oğlu Hasan'ın kendine biat etmesini istedi. Hasan'ın kabul etmemesi üzerine, 60 bin kişilik ordusuyla, şimdiki Irak topraklarına yürüyen Muaviye, savaşçı bir kişiliğe sahip olmayan Hasan'ın ordusunu yendi ve bir anlaşma imzalandı. Ancak, zalim aynı zamanda namerttir. Anlaşmaya göre, Hasan'a bağlı olanlara zulmedilmeyecek, hutbelerde Hz. Ali aleyhinde konuşulmayacak, kardeşi Hüseyin'e biat etmesi için baskı yapılmayacak ve Muaviye'nin ölümünün ardından halifelik onun soyuna geçmeyecekti. Muaviye bu şartların hiçbirine uymadı, zulüm dört bir yanı sardı, kendi iktidarı önünde tehlike gördüğü Hz. Hasan katledildi ve Muaviye ölümü öncesinde kendisinden sonra halife olarak oğlu Yezit'i ilan etti.

Başından beri zalime boyun eğmeyen Hz. Hüseyin, Yezit'e biat etmeyi de reddederek Mekke'ye geçti. Zulüm altında inleyen Kûfe halkının yardımı çağırması, kendisine biat edeceğini bildirmesi üzerine de, Kûfe'ye hareket etti. Bu yürüyüş tarihe Kerbela olarak geçecek olan ve zalimle ezilenlerin savaşının tarihsel bir simgesine dönüşecek olan olayın da başlangıcı oldu.

İmam Hüseyin, Kûfe halkının o lanetli ihane-tini ve Yezit'e biat ettiklerini yolda öğrendiğinde, beraberindekilere “isteyenlerin dönebileceğini” söyledi. İnancı olmayanlar, inançlarını ölümü pahasına savunmayı göze alamayanlar döndüler. İnananlar ölümün üstüne yürüdüler. Ve, Irak topraklarında, Fırat Nehri kıyısındaki Kerbela denilen yerde kuşatıldılar. Bir avuçtular, karşılarda Yezit'in binlerce askeri vardı. Yezit'in komutanı, yeniden biat ederek kurtulmasını teklif ettiğinde, tereddütsüz cevap verdi Hüseyin: “*Biz küfre batan Yezit'e ve Ebu Süfyan soyuna baş eğmemeye karar vermişiz. Bu nedenle, bizi bekleyen ancak ve ancak, şehitliktir... Ey Ehlibeyt! Ey yoldaşlar! Bu çetin yolun sonu ölü-*

Kuşatma altında Muharrem ayının onuncu (Aşura) gününe gelinmişti. Çocuklar, kadınlar, kırılıyordu susuzluktan. Ehlibeyt'ten savaşçılar teker teker dövüşerek can verdiler, son olarak Hz. Hüseyin'in üzerine yüzlercesi birden saldırarak katlettiler. Şehitlerin başları kesilip mızraklara geçirilerek zalim Yezit'in sarayına götürüldü.

Kerbela Zalimler İçin Bir Korku, Mazlumlar İçin Direniş Ruhudur

Kerbela, yüzeysel değerlendirmelerde dile getirildiği üzere, basit bir iktidar savaşının sonucu değildir. Halkların tarihinde haklı yerini bulan, zalime karşı ezilenlerin bir isyanıdır. İmam Hüseyin'in “inat etmeyip” biat etmesini isteyen Yezit'in komutanına verdiği cevap, bu yürüyüşün anlamını ve Kerbela'nın gerçekte ne olduğunu da çok açık ortaya koymaktadır. Kendisinin boyun eğmesiyle Yezit'in zulmünün bitmeyeceğini bildiğini söyleyen Hüseyin, “*Sanulmasın ki, kibrimden dolayı boyun eğmiyorum Yezit'e. Ben benden sonra gelecekleri düşünerek, bir insanın ne kadar güçlü olursa olsun, yine de gücünü kıracak birilerinin şu dünyada var olabileceğini göstermek istiyorum.*” der. Ve 13 asırdır unutulmamacak şekilde gösterir. Kerbela'yı Kerbela yapan bu anlayıştır. Onu, ezilenlerin, yoksulların zalimlere ve saltanatın sahiplerine karşı bir isyan bayrağına dönüştüren bu ruhtur. İnanan insanların kendilerini feda ederek nasıl büyük bir gelenek yaratabileceklerinin yıkılamayan bir kalesidir Kerbela. Bu yüzden egemen sınıflar Kerbela ru-

Kerbela şehitleri anıldı

19 Şubat günü Irak'ta işgal altındaki Şii halk Kerbela Kenti'nde toplanırken, İran'da yüzbinler ağladı. Kars'ta ise 10 bin Caferi, Hz. Ali resimleriyle yürüdü. İstanbul Halkalı'da yapılan anma töreninde konuşan ‘Caferiler’in lideri’ Selahattin Özgündüz, Caferi-Der isimli bir dernek kurma aşamasında olduklarını söyledi ve ABD'nin Suriye ve İran'a yönelik tehditlerini eleştirdi. Zeynebiye Gençlik Tiyatrosu'nun Kerbela'yı anlatan, “Mazlumun Dini Sorulmaz” adlı oyunun, 840 kişilik kadrosuyla Guinness Rekorlar Kitabı'na girmek için günler önceden propagandasının yapılması ise, Kerbela'nın popülerleştirilmesine, dejenere edilmesine çanak tutmanın örneği idi. Kerbela işgal altındayken, dünyada ve ülkemizde zulüm kol gezerken, emperyalistlerin halkları oyaladığı soytarıllıklarından biri olan Guinness için oyun sergilemenin Kerbela kültürü ile ne ilgisi var?

hundan korkarlar, ezilenlerin bu ruhla hareket etmesini önlemek için bir yandan katliamlarla, baskı ve zulümle sindirmek ister, öte yandan Kerbela'nın ve Muharrem Orucu'nun ifade ettiği zalime isyan içeriğini boşaltmaya çalışırlar.

Kerbela Ruhunu Yaşatanlar ve İhanet Edenler

Tarih boyunca ezenle ezilen arasındaki savaşın biçimi, yeri, savaşanların kimliği değişmiş ama, özü hep aynı olmuştur. Bugün Kerbela'nın da içinde bulunduğu Irak topraklarında Yezit'i ABD orduları simgelerken, topraklarının kurtuluşu için savaşanlar Hüseyin'in soyudur, Kerbela ruhunu yaşatanlardır. "Ali'nin yolundayız" dememeleri bunu değiştirmiyor. Öte yandan; Kerbela'nın yıldönümünde ağıtlar yakan Irak Şiiler'i, -belli bir kesimi hariç- Kerbela'ya ihanet etmişlerdir. Kerbela, iktidar ve çıkar uğruna zalimle uzlaşmayı kökten reddeden bir kültürdür. Bunun yerine ölümü yücelik saymaktır. Sadr'ın direnişini dini yetkisini kullanarak durduran, seçim sandığından nasıl olsa biz çıkacağız hesabıyla işgale direnmeyp işgalcinin seçimini meşrulaştıran Şii dini lider Sistani hangi Kerbela ruhunu temsil ediyor? Bu Kerbela'nın değil, ama kapitalizmin öğrettiği bencilliğin, dini pragmatizmin kültürüdür.

Alevilik, Şiilik ve **"Haksızlığa boyun eğenler yalnız haklarını değil onurlarını da yitirirler"** diyen Hz. Ali'nin yolundan gitmek; Hüseyin'e ve Kerbela şehitlerine ağıtlar yakmak değildir. Onların felsefesine, zalime isyan eden anlayışına sahip olmaktır. Zalimin karşısına dikilmeyenler, zulme seyirci kalanlar, bu yolun ehlileştirilmiş, düzeniçileştirilmiş takipçileridir. Ki, onlar gerçekte zulmün ortağı olmuş sayılırlar. Hüseyin'e ihanet ettikleri halde ardından gözyaşı dökten Küfe halkına, *"Siz İmam-ı zamânın katline ortak, en azından seyirci kalma alçaklığını içinize sindirdiniz. Onun mübarek kanının pıhtıları hâlâ ellerinizde ve siz onları asla temizleyemeyeceksiniz!"* diye seslenen, İmam Hüseyin'in kız kardeşi Zeyneb'in sözleri onlar için de geçerli sayılmaz mı?

Kerbela'da zalime boyun eğme vardır. İnançları uğruna ölümü göze almak vardır.

Devrimciler kuşatıldıkları her yerde zalime boyun eğmeyi reddederek ölümü seçiyorlar on yıllardır. 19-22 Aralık hapishaneler katliamı ve direnişi bunun en üst boyutta ifadesidir. Kimlikler değişmiştir ama o gün hapishanelerin içinde ve dışında Hüseyin ve yoldaşlarıyla Yezit ve orduları vardı. "Teslim mi olacaksınız, ölecek misiniz" dayatmasına, büyük bir kararlılıkla ölüm tercihlerini haykırdılar. Teslim olmak, düşünce-

Ben
zalimle
birlikte
varlık
içinde
yaşamayı
alçaklık;
zalime
karşı
gelerek
bulacağım
ölümü ise
yücelik
sayarım
İmam Hüseyin

lerinden, inançlarından vazgeçmekti. Vaçgezmediler. Alev alev tutuşup, kurşun yağmurlarına tutulup öldüler. 5 yıldır F tiplerinde, tıpkı Kerbela'daki gibi kuşatma altındalar. Zalimin ordularının kılıçları, çölün susuzluğu yerini tecrite bırakmış, katlediyor. Tarihte halkların bütün direniş geleneklerini ideolojilerinde, direnişlerinde bütünleştiren devrimciler yine teslim olmayı reddediyorlar. Ve ölüyorlar. Zalimin karşısında baş eğmeyerek tam 118 kez öldüler...

Kerbela Ruhu Bugün De Gereklidir Emperyalistler ve işbirlikçileri zulümleriyle "her yeri Kerbela'ya çevirirken", halklar da direnişleriyle yeni Kerbelalar yaratıyorlar. Bugün; direniş ruhu ve düşüncesi yokedilmek isteniyor, direnenler "akılsızlıkla, politika bilmemekle" suçlanıyor, mazlumdaki yana olmak adına zalimle uzlaşmanın ve bir arada yaşamının teorileri yapılıyor, zalimler tecrit edip yoketmek istiyorlar. Böyle bir dünyada ve Türkiye'de; zalim ne denli güçlü olursa olsun, ona karşı direnmek, bugün belki 13 asır öncesinden çok daha geçerli bir düşünce olmak zorundadır. Kerbela'nın yolu, direniş ruhunun yaşatılmasından geçer. Kerbela'nın acısını yaşayanların yeri de; her ne koşulda olursa olsun direniş düşüncesini yaşatanların, zulme baş eğmeyenlerin ve inançları için ölümün üstüne yürüyenlerin yanıbaşısıdır.

Avrupa Birliği'nden Amerika'ya Tavsiye: 'Irak'ta, Bizim Türkiye'ye Yaptığımız Gibi *Yumuşak Sömürgeleştirme* Uygulayın'

me amaçlı bir kuvvet kullanmadır. Bilinir ki, askeri işgalin ardından o ülkeye yerleşecek

Avrupa Parlamentosu milletvekilleri, Brüksel'i ziyaret eden ABD Başkanı Bush'a, Irak'ı başarılı bir şekilde nasıl sömürgeleştirebilecekleri konusunda tecrübe aktarımlarında bulundular. Örnek gösterilen ülke ise, Türkiye oldu. Parlamenteler, Irak için, AB'nin Türkiye'ye uyguladığı **"Soft Power"**, yani **"yumuşak kuvvet politikası"**nı önerdiler. AB Sosyalist Grup Başkanı Martin Schulz, kendilerinin Türkiye'de ne kadar başarılı olduklarını söyledikten sonra, *"Buna karşılık Ankara'nın sadece 1000 km Güneydoğu'sunda ABD'nin rejim değiştirme girişiminin yola çıktığı kabul edilemez sonuçları gördük."* (22 Şubat, Basın) dedi.

Emperyalistlerin Sömürgeleştirme Yöntemleri Arasındaki Fark

Irak ve Türkiye; biri işgal altında, ötekisi açık bir işgal yaşamıyor. Ancak, yukarıda aktardığımız AB yetkililerinin sözleri, gerçekte Türkiye'deki işgalin itirafıdır. Irak'ta ABD'nin amacı siyasi, ekonomik, askeri olarak sömürgeleştirmek ve bugüne kadar çeşitli nedenlerle (SSCB'nin varlığı gibi) emperyalizmin pazar ve hakimiyet alanlarının dışında kalan toprakları bu alana dahil etmektir. AB yetkilisi diyor ki, bizim de amacımız bu! Türkiye gerçekte bu alanın hiçbir zaman dışında olmadı, ama tam bir entegrasyonun özellikle Avrupa tekelleri lehine sağlanması sözkonusudur bugün yaşanan.

AB'ye göre; işgalle ya da "yumuşak" bir "kuvvet politikası" uygulamak, rejim değiştirmek doğal. Kendi hakları! Ki, Türkiye'de bunu yaptıklarını savunuyor. Faşist rejimi değiştirmiyorlar elbette. İfade ettiğimiz gibi, Türkiye kapitalizminin, emperyalist sistemin çarklarının sağlam çalışması için, "adam gibi kapitalizm" haline getiriyorlar. "Demokratikleşme reformları" bunun perdesidir sadece. Örneğin; pazar ve kaynakların emperyalist tekellerce kontrol altına alınması, üretim ve tüketiminin emperyalist tekellerin ihtiyacına göre düzenlenmesi, özelleştirmelerle KİT'lerinin ele geçirilmesi ya da devre dışı bırakılarak boşalttığı pazar payına kendi tekellerinin sahip olması, çarpık kapitalizmin kuralsız zenginlerinin disipline edilip emeğimizin doğrudan emperyalist tekellere ve işbirlikçilerine akıtılması... gibi uygulamalar, bu politikanın alt başlıklarıdır.

IMF kredileri de nihayetinde sömürgeleştir-

olan da IMF'nin temsil ettiği ekonomik sistemdir. Bombalarla, IMF ekonomistlerinin ve AB memurlarının özünde hiçbir farkı yoktur. Sömürgeleştirme amacıyla ABD ile hemfikir olduklarını itiraf eden AB parlamenterleri, sistemimiz için açık işgalle değil, **"yumuşak kuvvet politikası"** ile bu işi yapmalıyız diyor. Yani, bildiğimiz yeni-sömürgecilikten, II. Paylaşım Savaşı'ndan bu yana emperyalizmin uyguladığı, işgal ordularının yerini sözde yerlilerinin alıp onların adına ülkeyi işgal ettikleri politikadan söz ediyor. Ülkemizi, emperyalizm adına bugün AKP yönetiyor ve istedikleri her şeyi (halkın çıkarınaymış gibi gösterip) yapıyor. "Yerli" ordu, bağımsızlık savaşını kanla boğmaya çalışıyor. **'Soft Power'** dedikleri budur!

Yüzlerce yıllık sömürgecilik tarihinin tecrübe- siyle konuşan Schulz'un Türkiye'yi örnek vermesi çok yerindedir bu nedenle. "Sosyalist" sıfatıyla konuşması ise, olayın bir başka çarpıcı yanındır. Avrupa solculuğunun, Kautskyler'den bu yana içinde bulunduğu tekellerin çöplüğünden konuşmaktadır.

Yöntemin Yarattığı Yanılgı ve İşbirlikçiliğin Meşrulaştırılması

AB'nin demokratikleştirme aşkıyla yanıp tutuşmadığını, kendileri her fırsatta itiraf ediyorlar. Türkiye'nin ordusu ve pazarının kendileri için ne kadar önemli olduğunu söyleyen birçok AB yetkilisinin sözlerini daha önceki sayılarımızda aktarmıştık. Tüm bunlara karşın, AB gerçeği halktan gizlenmeye ve çarpıtılarak anlatılmaya devam ediliyor. Sömürgeciliğin derinleştirilmesinde AB'nin yöntem farklılığı, bu aldatmada kuşkusuz onlara bir avantaj sağlamaktadır. Bu yüzden ki, normal koşullarda sömürgecilik açık bir biçimde savunulamayacakken, bugün -kendine ilerici, demokrat hatta sosyalist diyenler dahil- geniş bir kesim tarafından savunuluyor. Bir anlamda, Irak'ta Şii ve Kürt partilerinden oluşan işbirlikçiler güruhu, Türkiye'de AB'cilerden oluşuyor ve meşrulaştırılıyor. AB'ye karşı çıkan, bağımsız Türkiye'yi savunan vatanseverler ise büyük suçlu ilan ediliyor.

Devrimciler öncülüğünde büyüyecek bağımsızlık savaşı, sömürgecilere bu yöntemlerin de geri teptiğini gösterecektir. Yanılgılar ve sömürgecilerin "başırısı" tarih boyunca hep geçici olmuştur.

NATO'da AB-ABD pazarlığı Halkları Teslim Alma Politikasında Uzlaşma

21-22 Şubat'ta Brüksel'de düzenlenen NATO Zirvesi'nde, canlı yayında yine Bush'un yalan ve demagojileri vardı. Ne kadar barıştan, demokrasiden, özgürlükten yana olduklarını anlatan Bush'un yalan ve demagojilerine karşı bağışıklık kazanan halklar elbette inanmadılar bunlara. Ki, asıl gündem zaten bunlar değildi.

Gündemleri; Irak işgaliyle yıpranan AB- ABD ilişkilerinin "tamiri" ve sistemlerinin önünde engel olan ülkelerin nasıl teslim alınacaklarıydı. Çatışma İran'da yoğunlaştı. ABD, İran'a karşı askeri gücü tehdit olarak kullanıp teslim almak isterken, AB nükleer silahlar bahanesiyle süren "görüşmeler"de İran'ı istediği çizgiye çekmeyi savunuyor. Yani, bir anlamda "kötü polis-iyi polis" oyunu. Sonuçta her ikisi de teslim almayı hedeflemektedir. İran, emperyalist sistemin önünde engel olmamalı, sisteme entegre edilmelidir. Hedef bu, yöntemler ve kimin denetiminde bu sürecin geliştirileceğidir tartışılan.

NATO Zirvesi'nde henüz sonuçlanan bir süreç olmasa da, Avrupa'nın Irak'ta ABD'ye yardımı, İran'da ise, -en azından şimdiki dengelerde- ABD'nin Avrupa'nın "uzlaşarak teslim alma" politikasının sonuçlarını bekleme, yönünde anlaşmaları görülüyor.

Sonuç bildirgesinde; "NATO'nun siyasi ve askeri rolünün güçlendirilmesi"ne yer verilirken, NATO Genel Sekreteri Jaap de Hoop Scheffer, ittifak üyesi 26 ülkenin tamamının, NATO'nun Irak operasyonuna "bir şekilde katılımının" sağlandığını açıkladı. Yani, Avrupa işgalin daha fazla içinde yeralacak. Aynı saatlerde, AB Dışişleri Bakanları'nın, Irak'ta yargı, cezaevi ve polis personelinin yetiştirilmesine ilişkin karar almaları,

NATO'ya hangi misyon yüklenirse yüklensin, pankartta yazılan değişmeyecek ve 'NATO yıkılacak halklar özgür olacak!'

AB ülkelerinin maddi ve eğitim destek sağlayacaklarını beyan etmeleri, bunun somut adımlarıdır. Türkiye'de burada yine verilen görevlerini yerine getirmeyi taahhüt etti.

Uzlaşma görüntülerine karşın, ABD'nin işine geldiğinde NATO'yu kullanma, gelmediğinde bir yana atma politikası da, AB ile çatışma da elbette sürecektir. Birbirlerini pohpohlamaları emperyalist riyakarlığın görüntüsünden ibarettir. Uzlaşmaları temel konu halklara düşmanlıktır. Başta Irak'ta direnişin ezilmesi, İran ve Suriye'nin teslim alınması olmak üzere, emperyalist sistemin önündeki engellerin kaldırılması ortak hedefleridir. Bunun yöntemleri şu ya da bu olmuş, tali bir sorundur. Bildiride yeralan şu ifadeler, halklara karşı savaşta birlikte olduklarının kanıtıdır:

"26 müttefik ülke; günümüzün güvenlik sorunları karşısında, ortak savunmaya ilişkin yükümlülüklerimiz ile özgürlük, insan hakları, hukuk devleti, demokrasi gibi ortak değerler konusunda birlik içindeyiz... Irak halkı ve yeni hükümetine, güvenli bir ülke ve demokrasi inşa etmeleri için destek sağlamak yükümlülüğümüzde birlik içindeyiz..."

Tüm bu süslü lafların altında yatan yayılmacılık ve teslim almadan başka bir şey değildir. "Özgürlük, insan hakları, hukuk devleti, demokrasi" nedir, Irak'tan biliyoruz. "Güvenli Irak"ın kurtuluş savaşının ezilip sömürge Irak'ın yaratılması olduğunu ise söylemeye bile gerek yoktur.

Bir de tüm bu masa başı hesaplarının ve pazarlıkların gelip çarpacağı savaş meydanı var. Orada ise biz varız, halklar var. Biz 6 milyarız!

Bush'a Protesto: Irak'tan Defol!

Belçika'da 20 Şubat gecesi Bush'un gelmesiyle birlikte, DHKC Enternasyonal, Amnesty, ATTAC gibi onlarca örgütün yeraldığı Stop Bush Platformu'nun gösterileri de başladı.

İlk eylem Bourse Meydanı'nda 1000 kişinin katılımı ile oldu. Göstericiler, Bush'un dünyadaki ölümler ve açlıklardan sorumlu olduğunu ifa-

de eden pankartlar taşıırken, Amerika'nın tarihi boyunca saldırdığı ülkeleri temsilen dövizler taşındı. Cephe güçleri, Cephe ve Irak bayraklarıyla eylemde yerini aldı. 21 Şubat'ta ise, 3 bine yakın kişi ABD Konsolosluğu önünde emperyalizme karşı öfkelerini haykırdı. Gösteriler ertesi günü de sürerken, Almanya'ya geçen Bush, burada da protesto edildi. Mainz Kenti'nde "Hoş Gelmedin Bay Bush" sloganıyla düzenlenen ve Anadolu Federasyonu'nun da yer aldığı eylemde binlerce kişi "Irak işgaline son ver" dedi.

Avrupa halkları da "Amerika'yı sevmediklerini" böylece göstermiş oldular.

Katliam ve ayaklanmanın 10. yıldönümü

direnen Gazi

men serbest bırakılması. 3-Cenazelerin Gazi Mezarlığı'na defnedilmek üzere halka teslim edilmesi. 4-Diğer semtlerden gelen halkın Gazi'ye girişinin engellenmemesi.

Alevi bezirganları buldukları her fırsatta "soğukkanlılık, sağduyu" sözlerini dillerine dolayıp halkı dağıtmaya çalışıyorlar. Ama halk dağılmıyor. Şehitleri bile hala katliamcılarının elindeyken ve hala bütün namlular üzerlerine dönükken, barikatları kaldırmayı reddediyor Halk

-2. Bölüm-

13 Mart günü boyunca saldırılar sürdü, iki şehidin cenaze törenleri yapılırken, yeni şehitler verildi. Gazi halkına karşı savaş açan iktidar, gün ortasında sokağa çıkma yasağı ilan etti. Ama Gazi sokakta direnmeye devam etti. Barikatların bu yanında faşizmin yasaları geçerli değildi artık. O günün akşamında bir direniş gecesi daha başladı barikatlar ardında.

Gece boyunca da aralıklı olarak sürdü saldırılar. Kah uzaktan kurşun sıkıldı, kah panzerler barikalara yürüdü. Her saldırıda molotoflar aydınlattı gecenin karanlığını.

Saldırı aralarında evlerden yiyecekler, çaylar taşındı barikalara. Barikalardan marşlar, türküler yükseldi. Yaklaşık olarak 20'yi aşkın irili ufaklı barikat var. Herbirinin başında gruplar. Herbirinde ateşler yanıyor. Barikat nöbetleri, halka erzak dağıtımı, herşey organize edilmiş durumda. Barikatların arkasında kendiliğinden-cilik, dağınıklık değil, halkın örgütlülüğü var.

14 Mart; "Gazi Türkiye'dir!"

Gazi halkının, İstanbul gecekondu yoksullarının faşizmin katliam saldırısına karşı ayaklanması 3. gününe girdi.

Burjuva medya ve iktidar demagogileriyle saldırı halinde. Gazi'de direnenler, "terörist" olarak lanse ediliyor. "Halk evinde, teröristler ortallığı karıştırıyor" demagogileri yapılıyor. Oysa her an binlerle dolu Gazi sokakları. Bu demagogiler yeni bir saldırıya işaret.

Ayaklanma içinde kurulan Halk Komitesi toplantısında direnişin talepleri belirlenerek direniş daha iradi hale getiriliyor. Gazi'yi kuşatmış bekleyen katliamcılara talepler ilan ediliyor:

"1-Asker ve polisin çekilmesi, sokağa çıkma yasağının kaldırılması. 2-Gözetimci ve he-

Komitesi.

Cephe'nin 9 No'lu bülteni okunuyor barikatların ardında.

"Faşizmin Katliamına Ayaklanmayla Cevap Verdik! Savaşı Büyütüyoruz!" diyor bültende; "Bu savaşın silahı her şeydir. Gerekğinde bir avuç toprak, taş, sopa, benzin her şey bir silahdır... Bizi yoketmek isteyenlere karşı savaş! Düşman; savaşımları, birliğimizi, kararlılığımızı engellemek isteyen herkeştir... Gazi Türkiye'dir. Gazi Kürdistan'dır. Savaşı yayalım!"

Gazi ayaklanmasının özet bir tasviri ve siyasi anlamı var bu satırlarda. Dostun ve düşmanın tarifi var. Nitekim, aynı günlerde "sol" sıfatını taşıyan birçok kesimin halkın savaşını, kararlılığını engelleyen tutumlarına tanık olunacaktı.

Sonucu ise, devrimcilerin önderliğindeki halkın kararlılığı belirledi. Halk Komitesi'nin taleplerinin kabul edilmesi, katliamcılarının elindeki halkın şehitlerinin halka teslim edilmesi, ayaklanmanın zaferinin ilanıydı.

Gazi birazdan görkemli bir cenaze törenine tanıklık edecek. Gazi birazdan ayaklanmanın görkemini şehitlerini onbinlerle sahiplenerek somutlayacak. Gazi sokakları, belki hiçbir gösteride olmadığı kadar çok pankartla dolu. En önde üç kalasla gerilmiş Cephe imzalı büyük bir pankart okunuyor: "Saldıran Devlet, Direnen Gazi Halkıdır" yazıyor pankartta. 14 Mart'taki törende, barikatların ardında 20 bini aşkın gecekonduyunun katılımıyla altı şehit toprağa verildi.

Gazi halkını sindirmeyi amaçlayan oligarşi, Gazi'yi sindiremediği gibi, Gazi'de tutuşan ateşin başka yerlere de yayılmasını engelleyemedi.

Ümraniye 1 Mayıs Mahallesi'nde de halk, 13 Mart akşamı Devrimci Halk Güçleri öncülüğünde katliama karşı harekete geçti. Ertesi gün de sürdü eylemler. 14 Mart'ta esnaf kepenk kapatırken, yaklaşık beş bin kişinin oluşturduğu öf-

keli kalabalık, yürüyüş yaparak katliamı lanetledi. 15 Mart'ta daha kalabalık olarak sokaklar daydı Ümraniye halkı. Alevi bezirganlar burada da işbaşındaydı. Ama onların katliamcılarla pazarlıkları halkın öfkesinin önüne geçemedi. "Gazi Halkı Yalnız Değildir!" sloganı 10 bin kişiyi aşan bir kitleyi toplamıştı. E-5 Karayolu'na doğru yürüyüşe geçildi.

Oligarşi Gazi ayaklanmasının karşısında yine bilinçli, planlı bir katliama başvurdu. Okul binasında pusuya yatan faşistler, halka kurşun yağdırarak, 52 yaşındaki sekiz çocuk annesi İsmihan YÜKSEL'i, 40 yaşındaki İsmail BALTACI'yı, Genco DEMİR ve Hasan PUİYAN'ı katlettiler. Ayaklanmanın yayılmasına, "Gazi Türkiye'dir" sloganındaki çağrıya karşı gerçekleştirilmişti bu katliam. Fakat ateş tutuşmuştu bir kere. Gazi ayaklanması günleri, solun bazı kesimlerinin karşı olmasına rağmen, ülkemiz sınıflar mücadelesi tarihinin en yaygın eylemliliklerinden birinin gerçekleştiği bir süreç oldu.

Nurtepe, Alibeyköy, Armutlu, daha Gazi'de sıkılan ilk kurşunları duyduklarında ayağa kalktılar. Semtlerde yapılan gösterilerin yanında,

bizzat Gazi'ye gitmeyi örgütlediler. Tuzla'da deri işçileri, Aydın'lı halkı, esnaflar, Pendik Yaylalı'da, Kartal'da, Gülsuyu'nda, Esenyurt, Kağıthane, Gültepe'de halk Gazi'nin yanındaydı...

İstanbul'un gecekonduları ayaktaiken, Ankara'dan Mersin'e, Eskişehir'den İzmir'e, Adana'dan Niğde'ye Türkiye'nin onlarca il ve ilçesinde katliama karşı "Gazi Halkı Yalnız Değildir" sloganıyla gösteriler yapılırken, yurtdışında sayısız gösteriler, işgaller birbirini izlerken, ilerici, sosyalist, devrimci, yurtsever olmalarına karşın, ayaklanmanın dışında kalmayı "başaran"lar da oldu.

Provokasyon teorileri ve "sol"dan ayaklanmaya karşı "sağduyu" çağrıları

Gazi saldırısının ertesi günü, Sabah, Milliyet ve Hürriyet gazeteleri, aynı manşetle, "Bu Hain Tuzağa Düşmeyeceğiz" manşetiyle çıktılar. Bu manşetler, "Karanlık Güçler", "Yunan Parmağı", "Provokasyon" başlıklarıyla devam ettirildi. Aydın'lıkçı ihbarcılar, faşist Ülkü Ocakları'yla ortak açıklama yaparak "provokasyon" diyorlardı.

Gazili'ler konuşuyor

Sebahat ENGİN

(Gazi ayaklanmasının 16 yaşındaki şehidi Sezgin Engin'in annesi)

Oğlunuz nasıl öldürüldü?

O gün Gazi'de bütün halk sokağa döktü. Dediler ki Aleviler'e, cemevine bomba atıldılar. Bu yalanı da halkı birbirine düşürmek için yaptılar. Devlet Alevi-Sunni çatışması gibi göstermek istedi. Ama biz birbirimizi düşman görmüyoruz. Bunu yıllardır yapıyor. Niçin yapıyor? Rahat sömürmek için yapıyor. Bunun başka açıklaması yok yani. Halk bu oyuna gelmedi. Alevi-Sunni birbirine düşmedi. Bunun üzerine devlet halkı taradı. Mesela Sezgin, oğlum 16 yaşındaydı. Daha çocuk yaşıta. Ama buna rağmen vurdular onu. Hiçbir suçu yokken hem de. Güçleri bize yetiyor. Ülkeyi soyup soğana çevirenlere dokunmazlar, ülkeyi yakanları affederler, onlar için af yasaları çıkarırlar ama bizim gibi mazlumları, ülkesini seven insanları yaşlarına bakmadan vururlar. Benim oğlumu da öyle öldürdüler.

Katiller cezalandırılmadı, ne diyorsunuz?

Devlet kendini yargılar mı? Yargılamaz. Ne yaptı? Mahkemeyi Trabzon'a sevketti. Mazlumlar daha fazla ezilsinler, sürünsünler, hak aramaktan, hesap sormaktan bıksınlar diye. 6 sene Trabzon'a gidip geldik, katilleri serbest bıraktılar. Adem Albayrak tespit edildi. 6 kişinin katiliydi. Halen görev başında. Öldürmeye devam ediyor. Yani devlet adamlarını koruyor.

Dava ne olacak dersen, adalet yerini bulmadı ki. 6 ki-

şiyi katledenleri ödüllendiriyorlar. Devlet Başkanı Tansu Çiller onlara teşekkür plaketi verdi. Madalyalar veriyorlar onlara. Bu durum ortadayken bu ülkeden nasıl adalet bekleyebiliriz ki? Diri diri yakanları, yıkanları, öldürenleri affediyorlar. Bizim çocukları içeride çürütmeye çalışıyorlar. Bu adalet değildir. Biz bu ülkede adalet istiyoruz. Ama bulamıyoruz. Çünkü temelden bozuk.

Gazi'de yaşamak nasıl bir şey?

Ben Gazi'yi seviyorum. Gazili olmaktan da mutluyum. Memleketimden geldim geleli 34 yıldır burdayım. Hiçbir kötülük görmedim. Devlet bize hor bakıyor ama burası dürüst bir yer. Gazililer ülkesini seven ve ileriye götürmek isteyen bir halktır. Bu yüzden de seviyorum. Vatanın kıymetini biliyorlar ve sahip çıkıyorlar. En azından bunun mücadelesini verenleri sahipleniyorlar. Devlet bizi sevmiyor ama biz bu ülkeyi seviyoruz.

Devlet niye sevmiyor peki?

Yani nasıl anlatayım? Biliyorum, hissediyorum sevmediğini. Yani devlet dürüst olanı sevmez. Gazi halkı dürüst. Devlet, ülkesini sevmediği için satar, Gazi halkı ülkesini sever, sattırmaz. Devlet halkı birbirine kırdırır, çeteleri korur. Gazi'de her kesim insan var, ama birbirine düşman değil. Yoksullukları aynı. Bunu da paylaşır, paylaştığı için acısı biraz daha azalır. Biz halk olarak her şeye rağmen birbirimizi seviyoruz, sahipleniyoruz. Duyarlı insanları da sevmez devlet. Bizim buradaki herkes duyarlı. Devrimcileri sever, saygı duyar. Evlatları gibi. Bunlar için devlet Gazi'yi de, Gazililer'i de sevmez.

Reformizm, barikatların arkasında değildi halkın ayaklanmasında. Hiç olmazsa barikatların dışından Gazi halkını desteklemelerini bekleyenler de yanıldı. Tersine, onlar ayaklanmayı durdurmaya çalıştılar. Legal sol parti çevreleri yoktu Gazi'de. ÖDP'yi oluşturacak DY çevresinden SİP'e, Kürt milliyetçiliğinden EMEP çevresine kadar hepsinin ortak yanı; birincisi, Gazi'de barikatlarda halkla birlikte olmamaları, ikincisi, yoğun "provokasyon" demagogileri altında ayaklanmanın bir an önce bitmesini istemeleri. Bu tavır, KESK'in önceli KÇSKK'nın kararı önceden alınmış genel bir eylemini, "sağduyu, yurtseverlik" adına iptal etmesinde somut olarak gösterdi. KÇSKK'nın bu iptal kararında tüm reformizmin onayı vardı.

Yurtseverlik, o gün direnişi, mücadeleyi her alanda geliştirmek, Gazi ayaklanmasıyla birleştirmekti. KÇSKK, eylemine Gazi'yle ilgili talepler ekleyeceğine iptal ediyordu. Çünkü bu bir "provokasyon"du. Reformizme göre, provokasyon karşısında yapılması gereken de "hiçbir şey yapmamak", Gazi katliamına sessiz kalmaktı. Kürt milliyetçiliği de aynı değerlendirmeyi yapacaktı. Bu nedenle de ayaklanmayı "kendi" ayaklanması olarak kabul etmedi. Ne Gazi halkının ayaklanmasını başka yerlere yayma politikası izledi, ne de Gazi ayaklanmasına iradi olarak güç verdi. Bir süre sonra da Gazi'yi şöyle değerlendireceklerdi: *"PKK'nın 5. Kongresi'ne cevap olarak sömürgeciliğin attığı somut adımlar vardır. Bunlardan biri İstanbul Gazi Mahallesi'nde Alevi insanlarımıza karşı gerçekleştirilen*

katliamdır. 5. Kongre'nin Türkiye metropollerine ve Türkiye devrimine ilişkin kararları ve pratikte bu yönlü atılan adımlar, mevcut rejimi böyle bir katliama itti..." (Özgür Halk, Ocak 1996, sayı 62) Maraş katliamından işçi-memur ücretlerine yapılan "yüksek" zamma kadar her şeyi kendisiyle açıklayan benmerkezcilik, Gazi'yi de böyle açıklıyordu. Aslında bu tespiti yapan bir anlayışın bu katliam saldırısına en güçlü cevabı veren olması gerekirdi. Ama ayaklanma günlerinde böyle bir pratiği olmadı PKK'nın. Tersine "provokasyon" teorisiyle, diğer reformistlerle aynı siyasi tutumu takındı.

Sonuçta devrime, halka inançsız küçük-burjuva hareketler, sendikacılar, reformistler, birçok Alevi örgütlülüğü, halkın savaşının dışında kalarak halkın gücünü bölüp zayıflatırken, oligarşinin manevra alanını genişlettiler. Gazi ayaklanması, bu yanıla soldaki saflaşmanın önemli milatlarından biri oldu.

Gazi on yıldır ayaklanmayı yaşıyor, Gazi on yıldır öğretiyor

12 Mart 1995'ten bu yana en çok sorulan sorulardan biri şudur: Neden Gazi?

Bu sorunun hem genelde, hem Gazi özelinde cevapları vardır. Gazi'nin yoksul halk için örnek, egemenler için "kötü örnek" olması, halkın devrimleşmesi bunun bir nedenidir. Ama en genelde söylenmesi gereken şudur. Neden Maraş'sa, neden Çorum'sa, neden Sivas'sa, işte aynı nedenlerin sonucunda seçilmişti Gazi.

**Gazili'ler
konuşuyor**

Sadık ÇAKMAK

(Gazi Halk Meclisi
çalışanı ve ayaklanmanın genç önderlerinden Ali Haydar Çakmak'ın babası)

Gazili olmak bir onurdur

Birisi geldi ve bana oğlumun vurulduğunu söyledi... Sadece oğlum vurulmadı ki. Birçok insan vuruldu. Onların hepsi benim evladım. Gazi halkının yüzde sekseni devrimcilerle birlik oldu. Devrimcilere her zaman kapılarını açtı. Ne bileyim ekmeğini paylaştı, yemeğini paylaştı. Devrimcilere güç verdi yani. Halen de öyle yani. Bugün bazı hareketlerin burada Gazi Mahallesi'nde biz varız, siz varsınız, öyle bir şey yok yani. Kimileri 12 Mart katliamında bir kişisi bir taşın altına elini koymuş mu ki? Gazi Mahallesi'nin bu inancını kimse kıramayacak. Ne yaparlarsa yapsınlar, kim ne derse desin bu Gazi'nin bütünlüğü mümkünatı yok hiçbir şekilde bozulmaz. Gazi halkı her zaman bir bütün. Devrimcilerden başka hiçbir kurumun hakimiyeti yok burada, olamaz da.

Gazi davasının Trabzon'a götürülmesinde, şunu gözettiler herhalde, burası uzaktır bunla-

rın gücü yetmez, takip edemezler, biz de bunları rahat rahat bırakırız... Trabzon davasına 7-8 otobüs gidiyorduk. Bu kolay olmadı tabii ki. Birçok insan aç, susuz bir şekilde, ekonomik gücümüz yeterli değildi, davayı sahiplenmek için Trabzon'a gidiyordu. Trabzon'da bize faşistlerin saldırıları oldu. Saldırıya rağmen insanlar yılmadı. Davasını sahiplenmeye devam ettiler. Ve dava sonuçlandı. Diyorlar ya *"Adalet mülkün temelidir"*. Temeli nerde bunun? Demek ki temeli yok yani. Temeli olsaydı, bu insanlar öldürülmüş yani. İşte her yıl Gazi katliamının anmasını yaptık. Binlerce insan katıldı bu anmalara. Daha sonra polis mahalleyi ablukaya almaya başladı. Ama buna rağmen insanlar geceden gelip Gazi'ye geliyorlardı ve yine de anmayı yapıyorlardı. Halen de bu anmalar yapılıyor.

Gazili olmak bir onurdur, gururdur. Gazi gibi bütünlüklü, devrimcilerin yanında olan bir mahallede yaşamak onurlu bir şeydir.

Bu nedenle Gazi'yi hem saldırı, hem ayaklanma boyutuyla doğru değerlendirmek, sınıflar mücadelesi açısından son derece önemliydi. Olan bitene sadece "provokasyon" teorileriyle bakanlar, faşizm ve halkın savaşı gerçeğini görmeyenler, Gazi'yi anlayamamışlardır.

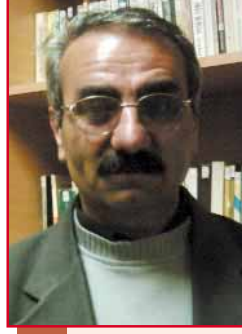
Ayaklanmanın uzağında dururken, o günlerde Gazi'ye sadece "halkı sağduyuya çağırarak" için gelenler, Gazi'ye bir de "seçimlerde" geldiler. Çok ucuz bir biçimde halkın ayaklanmasını istismar ettiler bu gelişlerinde. Ama bunun dışında, Gazi halkının şehitlerini anmasında, katillerin yakasına yapışmasında yine yanında olmadılar.

Gazi ayaklanmasının halk kitlelerine kendi gücünü gösteren bir etkisi oldu. Hemen Gazi'nin ardından Nurtepe'de, Okmeydanı'nda, Yenibosna'da, Elbistan'da, Kastamonu'nda yaşanan halk direnişleri, Gazi'nin doğrudan veya dolaylı etkilerini taşıyordu. Gazi'de yediden yetmişe, erkeğinden kadınına, Kürt, Türk, Alevi, Sunni tüm halkın savaşa katıldığı, ne bulursa silaha dönüştürerek oligarşiye karşı direndiği ayaklanma günlerinin tecrübesi, işçilerin, memurların, öğrencilerin, köylülerin elinde bir silahtır. Bu silahın kullanılmasını oligarşi çok çeşitli biçimlerde engelleyebilir, geciktirebilir, ama bu dersler, halkın iradesinin oligarşinin iradesini kırabileceği, halkın bilincindedir ve uygun koşulları bulduğunda o bilinç kendini göstermektedir.

Gazi ayaklanmasından oligarşi de önemli dersler çıkardı; başta Gazi'yi ama daha genelde de Alevi halkı ve tüm yoksulları etkisizleştirmek, sindirmek için askeri, polisiye, kültürel, sosyal birçok politikayı birden yürürlüğe koydu. Düzen içi tüm politikalar, oligarşinin işini kolaylaştırdı. Çünkü oligarşinin bu polisiye, kültürel, sosyal manevralarındaki tek amacı da ayaklanan veya o potansiyeli taşıyan yoksul halk kitlelerini düzen içine çekmekti.

Gaziler'i, değerleriyle, gelenekleriyle yaşatmak, ancak devrimci politikalarla mümkündür. Gazi eğer bugün hala belli özelliklerini, geleneklerini koruyorsa, hala halk ve devrimciler için ayrıcalıklıysa, bu ayaklanmanın uzağında kalan veya "öncülük" iddialarını kimselere bırakmayıp sadece parsacılık peşinde koşanların sayesinde değil, reformist, devrimci politikalarda, devrimci mücadele ve örgütlenmede ısrarın sonucudur. Bugün Gazi halkı için Gazili olmak bir onursa, bu onurun en önemli parçalarından biri Gazi ayaklanması, bir diğeri Gazi halkının şehitleridir.

12 Mart'ın 10. yıldönümünde Gazi onuruna sahip çıkacak. Bu onuru sahiplenmek görevi, tüm gecekondu yoksullarının ve halktan yana olduğunu iddia eden herkesindir.

Gazi, davasını biliyor!

Katliam, zulüm olayları taa Pir Sultan'dan bu yana yaşanan olaylar. Devamlı biz haksızlığa maruz kalmışız. Bu devletin politikalarıdır. Gerek ki devletin, gerek ki

Amerika'nın politikalarıdır. Dün akşam bak televizyon ne diyor ? Diyor ki Amerika'da bazı gazete ve televizyonlar yazıyormuş. Bilhassa İstanbul'u zayıflatmak, sefil bırakmak, işsiz, evsiz bırakmak. Evsiz, işsiz bıraktığın zaman çökertebilirsin. Bizim yetkili makamlarımız da buna uyuyor. Niye, çünkü Amerika'nın bir vilayetidir. O nedenle herkes davasına sahip çıkıyor. Davasına sahip çıkmak kendisine sahip çıkmaktır tabii ki. Gazi de davasına sahip çıkmaktadır. Gazi halkı neden katliamı unutmadı, şehitlerine sahip çıkıyor. Yani bu insanlar şehit vermiş. Bütün varıyla, gücüyle, haksızlığın karşısına dikilip, sahiplenecek davasını. Çünkü bu toplumun davasıdır.

12 Mart çok önemlidir. Dünya Gazi davasını biliyor, 12 Mart'ı biliyor. Meselâ her yıl Gazi'de anmalar yapıldı. Bütün kurumlar yan yana geliyor. Yürüyor her yıl. Tabii ki devlet bunu çekemez duruma geldi artık. Engel koyuyor, Gazi dışından gelen mahalleleri sokmuyor mesela içeri. Halk davasına sahip çıkıyor hala. Biz bunu gördük. Çıkmak zorundadır da çünkü. Trabzon'da yapılan davalara mesela bundan her kurum bilhassa Halk Meclisi 12 araba dolduruyordu. Sahipleniyordu.

Ben de bir sefer gittim. Adamlar bize saldırmaya çalışıyor. Biz de Türkiye'nin vatan daşıyız. Bugün bir savaş olsa kimse demez ki gelme. Tabii gidip sahipleneceğiz orada. Polis engellemiyordu bize saldırmaya gelenleri. Ha onun nedeni ne? Bizi azaltmak, yıldırma. Davalarına sahip çıkmasınlar.

Biz Gazi Mahalleli olmayı, Gazi'de oturmayı bir şeref bir gurur duyuyoruz. Bugün sağcıyla solcusuyla yanyana oturup eli halkın karnına bulaşmamış insanlar çay içiyorlar. Gazi Mahallesi dörde bölünmüşken biz özellikle Gazi ismini kullanıyoruz. Bir onur bir şeref duyuyoruz. Burda yanlışlık yoktur. Bölücülük yoktur. Birlik, beraberlik, kardeşlik vardır.

Aksu İstedi Katiller İşbaşı Yaptı

AKP, göstermelik olarak görevden aldığı katil özel timcileri görevlerine döndürdü. İnfaz duruşmasında 'Türkiye klasiği' değişmedi, katiller tutuklanmadı. Halk mahkeme önünde katilleri istedi.

Sayı 147

30

27 Şubat
2005

21 Kasım'da 12 yaşındaki Uğur ve Ahmet Kaymaz'ı infaz eden polisler, mahkemelerinin hemen öncesinde görevlerine döndüler. 4 özel timci, kamuoyu baskısı ve iktidarın kendini infazlara karşıymış gibi gösterme aldatmacası sonucu "görevden alınmışlardı".

İçişleri Bakanlığı müfettişleri hazırladıkları raporda, Polisler Yaşafettin Açıksöz, Mehmet Karaca, Seydi Ahmet Töngel, Salih Ayaz'ın göreve devam edip etmeyecekleri takdirini İçişleri Bakanı Abdülkadir Aksu'ya bıraktı. Aksu da katillerin görevlerine devam etmeleri kararını vererek, Bursa, Mersin, İstanbul ve Kocaeli'de görevlendirdi.

İşte size bir Türkiye gerçeği ve AKP'nin Susurlukçuluğunun bir başka kanıtı. İki insanı katletmişler, haklarında dava açılmış, bırakın tutuklanmalarını, görevlerine devam ettiriliyor. Demirel'in "polislin elini soğutmama" olarak ifade ettiği politika eksiksiz olarak sürüyor. Ak-

su'nun kontrgerillacı olduğunu ise, okurlarımız zaten çok iyi bildikleri için girmiyoruz.

Kaymazlar'ın katledilmesine ilişkin mahkemenin ilk duruşması ise Mardin 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nde 21 Şubat'ta yapıldı. Polislerin katılmadığı duruşmayı izlemek için yüzlerce DEHAP'lı mahkeme önünde toplanarak dövizler ve pankartlarla infazı bir kez daha protesto ettiler. Hakkari'de yapılan gösteriye ise polis gaz bombaları ile müdahale etti.

Kaymazlar'ı katleden polislerin tutuklanma istemi ise mahkeme tarafından reddedilerek, Susurluk'un yargı ayağının da işlemeye devam ettiği gösterilmiş oldu. Duruşma ileri bir tarihe ertelendi. Duruşmada polisleri, işkenceci ve infazcılarını savunmakla ünlü Av. Veysel Güler temsil etti. Güler, aynı zamanda AKP'nin Adana İl Başkan Yardımcısı.

Katiller AKP'nin korumasındadır. Öncekiler gibi bu davanın da gündemden düşürülüp, katillerin aklanması kimseyi şaşırtmamalıdır.

Bir yanında işkenceciler öte yanında katiller

12 yaşındaki Uğur'un katillerini savunan Avukat Veysel Güler'in İl Başkan Yardımcısı gibi yönetici düzeyinde bir AKP'li olması tesadüf değildir. Tayyip'in başkoruması işkenceciliği tescillenmiş Maksut Karal'dır. Karal'ı işkencecilere ve devlete güvence vermek için, bütün teşhir olmuşluğuna rağmen yanında tutmuştu. Kızıltepe infazcılarını da parti yöneticileriyle savunarak ölüm mangalarına güvence veriyor. Erdoğan diyor ki; değişen bir şey yok, bakmayın demokratikleşme şu bu dediğimize, Susurluk bizimle sürüyor.

Bir yanında işkenceciler, öte yanında katillerle yürüyor. Yönünü ise, NATO Zirvesi'nde yeniden netleştirdi; işbirlikçilik! **AKP'nin resmidir bu!**

Onlarca infaz davasında katil polisleri savunmakla ünlü bir AKP'li olan Güler, mahkemede polisleri nasıl savunuyor bakın: "BM'nin raporuna göre, dünyadaki çocuk terörist sayısının 360 binden 300 bine düştüğü belirtiliyor. Demek ki çocuklar terörist olabiliyor.

Uğur Kaymaz'ın yaşı konusunda tereddütlerimiz var. Bu çocuğun **koltuk altındaki kollarının** uzamış olduğu ve **bıyıklarının terlediği** belirtiliyor."

Kafaya bakın! Demek ki, bıyığı terleyen teröristtir, öldür! Çocukların savaşımlarda kullanılmasına ilişkin BM raporunu ancak riyakar islamcılıkla katillerin avukatlığını birleştiren bir kafa böyle çarpıtabilirdi. Avukatın kafası AKP'nin kafasıdır. O da lideri gibi, hak ve özgürlük savunucularını teröristlikle suçlayan bir faşisttir.

Bir de, infazın yaşandığı günlerde, kamuoyu baskısıyla Tayyip'in ne dediğini hatırlayalım: "12 yaşındaki yavru-muzla ilgili terörist yakıştırmalarını çirkin buluyorum. İnsani değil. Mümkün değil, olamaz. Hukuk içerisinde 12 yaşındaki çocuğun konumu bellidir"

Bu da AKP'nin halka gösterdiği sahte yüzüdür. AKP'yi tanımak isteyenler, Tayyip'in beraber yürüdüklerine baksınlar, zihniyeti de, politikalarını da burada gözüktüyor.

Ajanlık Baskısına Protesto

Abdulkadir Aksu, dernekleri takip edilecek kurumlar olarak değil, teşvik edilmesi gereken kurumlar olarak gördüklerini söylüyordu. Aksu'nun polisleri, yasal dernek üyelerine "ajanlık" baskısı yaparak, AKP'nin muhalif derneklere nasıl baktığını pratikte gösteriyor

Malatya Temel Haklar üyesi Özlem Karataş, Malatya polisi tarafından tehdit edildiğini ve işbirliği yapmaya zorlandığını açıklayarak 19 Şubat günü suç duyurusunda bulundu. Aynı günü Merkez Postanesi önünde bir açıklama yapan HÖC'lüler de, ajanlık dayatmasını protesto ettiler.

Verilen bilgiye göre, 17 Şubat günü dershane çıkışında, Sosyal Yardımlaşma'dan geldiklerini söyleyen iki bayan polis tarafından Mado adındaki kafeye götürülen Karataş'a, **"Annene iş bulacağız, dershane masraflarını, abininde üniversite masraflarını karşılarız. Bize eylemleri; ne zaman, nerede, ne yapacağını- zı önceden anlat. Dernek yöneticileri hakkında bilgi ver"** şeklinde vaatler ve tehditlerde bulunuldu.

HÖC'lüler, Karataş'ın başına gelebilecek her türlü olumsuzluktan **Malatya Valiliği** ve **Emniyeti**'nin sorumlu olacağını belirttikleri eylemde, "Tehdide Tacize İzin Vermeyeceğiz, Kahrolsun

Faşizm Yaşasın Mücadelemiz" sloganları atıldılar.

Yöneticileri belli olan ve haklarında, yasalarca istenen bütün bilgiler Emniyet'e belge halinde teslim edilen, eylemlerini önceden basına duyuran bir derneğin çalışanına ajanlık teklifi, oligarşinin muhalif derneklere bakışının bir ürünüdür. Baştan suçludur onlar, susturulması, baskı altına alınması gereken kuruluşlardır. Ne yapıp edip demokratik faaliyetleri engellenmelidir. Bunun için polis komploları kurulur, çalışanları tutuklanır, sindirmek için her türlü yasadışılık yapılır.

AKP'nin bütün demokratikleşme söylemi yalandır. AKP şöyle bakmaktadır: Yasal olarak dernek kurma hakkınız var, ama muhalif olmayacaksınız, yoksa susturmak için her yola başvururum. Sadece benim demokrasi vitrinim olursanız yaşarsınız! Rüşvet, iş, aş karşılığı ajanlık ise tam da AKP'nin ve polisinin içinde yüzdükleri ahlaki çürümüşlüğe uygun olan bir iştir.

Mersin HÖC Baskıları Protesto Etti

Mersin HÖC, 20 Şubat günü Taş Bina önünde bir basın açıklaması yaparak son dönemde yaşanan baskıları protesto ettiler. "Adalet İstiyoruz" pankartı ve **"Sahte Belgelerle Tutuklananlar Serbest Bırakılsın, Baskılar Bizi Yıldırılmaz, Ümit Gönültaş'ın Katili Susurluk Devletidir"** dövizleri açan HÖC'lüler adına açıklamayı yapan Murat Türkmen, AKP iktidarının, AB'yi arkasına alarak demokratikleşiyoruz naraları atarken diğer yandan katliamlarına, infazlara, işkenceye devam ettiğini söyledi. Sahte belgeleri, Gönültaş'ın infazını, SEKA işçilerine saldırıyı hatırlatan Türkmen, 22 Şubat'ta Adana 6. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülecek olan, sahte belgelerle tutuklanan Mersin Temel Haklar üyelerinin duruşmasına da çağrıda bulundu. Eylem, baskılara karşı mücadele çağrısı ve sloganlarla sona erdi.

Karabayır'da Polis İnfazı

Romanlar'ın yoğun olarak yaşadığı İstanbul'un Esenler Karabayır Mahallesi'nde, polis Serkan Basiç isimli 27 yaşındaki genci katletti. 17 Şubat günü, mahallede yaşanan sıradan bir kavgaya müdahale eden polisin açtığı ateş sonucu 3 çocuk babası Serkan Basiç, ağır yaralandı. Halkın öfkesi karşısında mahalle polis ablukasına alındı. Onlarca evi basan polis, kadın erkek, çocuk çocuk demeden coplarla saldırarak bir çok insanı yaraladı ve gözaltına aldı.

Polisin saldırı ve gözaltılarına karşı, Karabayır halkı direnerek cevap verdi. Gözaltına alınan onlarca insan, götürüldükleri Esenler İlçe Emniyet Müdürlüğü'nün camlarını kırarken, dışarıda toplanan halk çevik kuvvetin saldırısına maruz kaldı.

Polisin 4 kurşunuyla ağır yaralı olarak hastanaya kaldırılan Serkan Basiç ise, aynı gün hayatını kaybetti. Polis, Basiç'in yakınlarını sürekli tehdit ederken, basının mahalleye girmesi engellenmeye çalışıldı ve polisin verdiği yalan bilgilerle yetinmeleri istendi.

Basiç, polisin yoğun kuşatması altında Esenler Atışalanı Mezarlığı'nda defnedildi. HÖC'ün de katıldığı cenazede Basiç'in eşi ve çocukları polise tepki gösterdiler.

3 Mart 2002 tarihinde de, Roman halkımıza, polis destekli faşist çeteler saldırmış ve olay basına mahalle kavgası şeklinde yansıtılmıştı. Polis bu olayda da panzerler kurşunlarla halka saldırarak onlarca insanı gözaltına almıştı.

Susurluk Devletin Kulakları

Susurlukçu Çiçek: 23 bin kişinin telefonu dinlendi

CHP Milletvekili Atilla Kart'ın, AKP hükümetleri dönemindeki yasal ve yasadışı telefon dinlemeleri konusunda Erdoğan'a yönelttiği soruları 20 Şubat günü Cemil Çiçek cevapladı. Çiçek 2002-2004 yılları arasında, toplam 22 bin 938 telefonun dinlendiği bilgisini verdi. Susurlukçu Çiçek, bunların mahkeme kararları ve savcılarının denetiminde yapıldığını iddia ederken, Kart, bunun gerçek olmadığını söyleyerek, *"yasadışı dinleme yapıldığını çok iyi biliyoruz. Ama hükümet bunları gizleyen ve sorgulamayan bir anlayış içinde"* dedi.

Toplam 23 bin telefon, ki bunlar resmi açıklama. Demek ki, mahkemeler, savcılar işi gücü bırakmış sadece telefon dinleme kararları almış!

Çiçek gazetecilerin sorusu üzerine de "bütün dünyada var" diyerek telefon dinlemeleri savunuyor ve **"terör suçlarında zaten vazgeçilmez"** diyor. Yani orada zaten yasaya, hukuka gerek yok! "Terör" demagojisi akan suların durmasına yeterlidir. Hatırlayın; Yargıtay'ın izin verilenlerin dışında dinlemeye takılanların delil olamayacağına ilişkin kararını şu sözlerle değerlendirmişti: **"Bu karar mahkemelerin "terör davalarında karar alamaz duruma getirilmesine yol açabilir."** (Ağustos 2004)

Bu sözler, yasadışı dinlemenin itirafıydı, ama "terör" demagojisi akan suları yine durdurmuş, kimse sormamıştı Çiçek'e. Herkes bilir ki,

dinlenmeyen hiçbir devrimci, demokrat kurum ve kişinin telefonu yoktur. Ve bunun için yasalara uyma zorunluluğu duymaz polis ve MİT. Mahkeme kararı aldıkları enderdir. Ya, hukuki bir sorun olunca, sonradan alırlar, ya da gizlerler. Ki, bu kararların nasıl alındığı da sır değildir. Polis ister, DGM'ler (ACM) yerine getirir. Tıpkı devrimci kurumların basılması için verdikleri "arama kararları" gibi. Somut bir gerekçe, telefonun dinlenmesini gerektirecek bir duruma ilişkin belge sunmalarına da gerek yoktur. Devrimcidir, dinlenmelidir.

Çiçek, "hak ve hukuk açısından endişe edilecek bir durumun olmadığını" söylüyor.

Dönemin İçişleri Bakanı Saadettin Tantan, 17 il emniyet istihbarat müdürünün telefonların gizlice dinlenmesi için 1996'da protokol imzaladıklarının açığa çıkmasından sonra, "artık telekulaklar olmayacak" demişti. Peki ne oldu? 1999 Mayıs'ında 'telefon dinleme skandalı' tartışılmaya başlandı ve literatürümüze, "Telekulak Çetesi" de girdi. Bir süre sonra da gazeteler, meşhur çetenin "altından Susurluk çıktığını" yazdılar.

Çiçek de bu çizgiyi sürdürüyor. Çünkü o bir Susurluk avukatı ve hükümeti de Susurluk'u sürdürüyor.

'Gönültaş'ın Katili, Susurluk Devleti'

15 Şubat günü Mersin'de katledilen Ümit Gönültaş için gösteriler sürüyor. 19 Şubat'ta Dersim, Elazığ, Mersin ve Batman'da yapılan gösterilerde katillerin yargılanması istendi.

Dersim Yeraltı Çarşısı üzerinde biraraya gelen HÖC, DEHAP, ESP, EMEP, DHP üyeleri **"Yargısız İnfazların Sorumlusu AKP'dir"** pankartı açarak basın açıklaması yaptılar. Açıklamayı okuyan Fatoş Arın, AKP'nin AB'yi arkasına alarak yoksulluğa, adaletsizliğe karşı hak arayan her kesime karşı baskı ve sindirme politikaları uyguladığını belirterek, "İnfazların ve katliamların suç ortağı AB'nin de maskesi düşmeye başlamıştır" dedi. Arın, infazların bir devlet politikası olduğunu hatırlatarak, mücadele çağrısı yap-

tı. 100 kişinin katıldığı açıklamada, "Katiller Halka Hesap Verecek, Baskılar Bizi Yıldırılmaz" sloganları atıldı.

Elazığ'da ise Temel Haklar üyeleri Hozat Garajı'nda basın

açıklaması yaptılar. "Ümit Gönültaş'ın Katili Susurluk Devletidir" yazılı pankart açan Temel Haklar üyeleri, "Katil Devlet Hesap Verecek" sloganları attılar. Dernek Başkanı Mehmet Dolas, devletin infazları aklamakla kalmayıp işkencecileri ve infazcılarını terfi ettirdiğini hatırlatarak, "bu yüzden bu ülkede infaz hiç bitmedi. AKP iktidarı infaz politikasının devam ettiricisidir" diye konuştu.

Mersin'de ise KESK üyeleri Gönültaş'ın katledilmesini protesto ettiler. Batman'da düzenlenen yürüyüşte, DEHAP gençliği "Dün Uğur ve 5'ler, Bugün Ümit, Daha Nereye Kadar?" dövizleri taşıdılar.

Direnış tüm Irak halkını birleştirmeyi hedeflemeli

Aynı gün içinde; Bağdat'ın güneyindeki Şii El Hadimeyn Camii'ne düzenlenen saldırıda 15 kişi, Şii Ali el-Bayaa Camii'ne düzenlenen saldırıda 10 kişi, Şiiler'in Eş Şuleh Mahallesi'nde Aşure günü etkinliklerine saldırıda iki kişi, Süleymaniye Semsî'nde bir Şii camiine düzenlenen günün son saldırısında ise yedi kişi hayatını kaybetti. Camilere düzenlenen saldırıda ölenlerin cenaze törenine yönelik saldırıda ise 7 kişi daha öldü.

Seçimlerden bu yana, özellikle Şii halka yönelik eylemlerdeki yoğunlaşmayı anlatmak için bir günlük bilançoı ortaya koyduk. Henüz, bu eylemlerin kimin tarafından neden yapıldığına ilişkin somut bilgi ve üstlenmeler bulunmamasıyla birlikte, bir şekilde direnişin hanesine yazıldığı da bir gerçektir. O zaman sormak durumundayız; Irak direniş neyi hedeflemeli ve bu eylemler bu hedefin neresine hizmet ediyor?

Birliğin Zemini Güçlendirilmelidir

Burada belirtelim ki, bir bütün olarak yaşanan katliamlardan, ölümlerden tek başına işgal güçleri sorumludur ve belirleyici noktadır. Keza, sözünü ettiğimiz eylemler, işgalcilere ve işbirlikçilere yönelik kimi eylemlerde, halkın zarar gördüğü durumlar da değildir, doğrudan halkın hedef alınmasıdır. Doğru hedefe yönelik bir eylemde, halkın da zarar görmüş olması, ayrı bir tartışmadır.

Tüm bu gerçeklere karşın, en azından direniş cephesinde yansıyan kimi saldırılar, halkı hedef

alan intihar eylemleri direniş adına savunulamaz. Bu tür saldırıların direniş güçlendirmekten öte, onu hem Irak halkı nezdinde hem de dünya halklarının desteği anlamında zayıflattığı açıktır.

Bir çizgi olarak direnişin bütününe, ağırlıklı bir yanına hakim olduğu söylenemez elbette. Yani, kimi "şiddet karşıtı" kesimlerin göstermek istediği gibi, direniş damgasını vuran bunlar değildir. Bu tür eylemlerin, en azından yansıdığı kadarıyla, direnişin temel güçleri tarafından savunulmadığı, eleştirildiği bilinmektedir. Bu yanıla, direnişin kendi içinde birliğini, cephe örgütlenmesini henüz yaratamamış olması da bu tür yanlış eylemlerin objektif zeminine katkı sunmaktadır.

Eylem biçiminden de kaynaklı olarak, öne çıkan bu tür eylemler, halkın bir kesiminin geri duygularına da hitap ediyor olabilir. Ama nihai olarak kaybettirecektir. En önemlisi; Irak halkının direniş cephesinde birliğinin sağlanmasına vereceği zarardır. Bu cepheyi, silahlı, kitlesel, her türlü biçim ve anlayışta ele almak gerekiyor. Örneğin silahlı direnişin meşru bir hak olduğunu savunan petrol işçilerinin sendikası bu cephenin bir parçasıdır. Bu eylemler ise, işgalcilerin halkı bölüp parçalama ve gerektiğinde çatıştırmasının zeminini olgunlaştırmakta, öte yandan "terör" demagogileri için malzeme sunmaktadır. Ki, işgalcilerin de bu zeminde, "faili meçhul" eylemlerle, halkları birbirine düşürme oyununa başvurmaları beklenmeyen bir durum değildir.

İşbirlikçi Şii ve Kürt Partilerle, Kürt ve Şii Halkı Ayırt Edilmelidir

İhanet ve işbirlikçilik; Şii halkı ve Kürt halkı

Koordinasyon Kampanyası

'ABD silahlarıyla, Türkiye şirketleriyle öldürüyor'

Irak'ta İşgale Hayır Koordinasyonu tarafından başlatılan "Irak'a Gitme, İşgale Ortak Olma" kampanyası sürüyor. İşçilere, emekçilere Irak'a "ekmek parası" adına çalışmaya gitmelerini çağırısı yapılan, AKP iktidarının şoförlerin katili olduğunu anlatan kampanya kapsamında 18 Şubat günü Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda bir basın açıklaması yapıldı. Irak'la ticari ilişkilerin kesilmesi, ihalelerin iptal edilmesi istenen

açıklamanın ardında bildiriler dağıtıldı. Eyleme, HÖC ve İHD dışında koordinasyon bileşenlerinin ilgi göstermediği görüldü.

Bir başka etkinlik ise, 20 Şubat günü Taksim Metro girişinde açılan imza standı oldu. 'Amerika Tanklarıyla, Türkiye Şirketleriyle Öldürüyor' başlıklı bildiriler dağıtılan stand halkın ilgisiyle karşılandı. Dağıtılan bildiride, Koç Grubu, Çukurova Holding, Zorlu Grubu, OYAK, Alarko, Tepe Grubu, Doğan Holding, ENKA, STFA, Polat İnşaat, Yüksel İnşaat.. gibi holdinglerin isimleri sayılarak, "Ve onların kanlı ticareti sayesinde şirketlerde ve onların işini yapan nakliye firmalarında çalışan yüzlerce işçi hayatını kaybediyor. İngiltere'nin Irak işgalinde ölen askerleri kadar işçi ve kamyon şoförü yaşamını kaybetmişse, Türkiye de bu katliamın bir ortağıdır!" deniliyor.

değil, onları aldatan, yönlendirenler işbirlikçi dini ve milliyetçi liderler için geçerlidir. Bunların, tıpkı Irak kukla ordu ve polisi gibi hedef alınmaları, bu nedenle işbirlikçiliğe vurulan bir darbedir. Bu ayırım pratikte konulmadığında, ulusal bir direnişin vazgeçilmez bir karakteri olan halkın birliğinin sağlanması giderek zorlaşacaktır.

İşbirlikçiliğin aksine, halk tabanında direnişin desteklenmediği bilinmektedir. Irak Öğretim Görevlileri Birliği Başkanı İsam El Rawi de bu durumu şu sözlerle ifade etmektedir:

“Direnişte Irak sokaklarının evlatlarının tamamı beraberdir. Kürt partileri ve gruplarını Kürt halkından ayırmak zorundayız. Aynı şekilde Şii grupları da Şii toplumundan ayrı değerlendirmek zorundayız. Yani Irak halkının pek çoğu direnişi destekliyor.” (Cumhuriyet 22 Şubat)

Direnişin bu ayırımı netleştirmesi, işbirlikçilerin de giderek tecrit olmalarını hızlandıran bir etken olacaktır. Bugün aşiret, din bağlarıyla tutulan, milliyetçilik zehriyle beyinleri uyuşturulan halkların gerçeği görmelerinde, direnişin doğru hedeflere yönelmesi önemli bir etken olacaktır.

Halkın birliğinin direniş içinde sağlanmasında olumlu örnekler de yaşanıyor. Kerbela’da kuşatılan Sadr milislerine destek olmak için yardıma koşan Sünni Felluceli savaşçılar, Felluce kuşatıldığında binlerce Şii’nin kente yürüyüşü basına yansıyan örneklerdir.

Bu anlayış, seçimin sonuçlarıyla ortaya çıkan “siyasal” durumun işgale çözüm olmadığının görülmesiyle, Şiiler’in direnişte yer almasında önemli bir avantaja dönüşecektir. Irak halkı ve direnişi, birliğini mutlaka sağlayacaktır.

Direniş Tekellerin Yağmasına Darbe Vuruyor

AKP lideri Tayyip Erdoğan, "Irak büyük pazar, vazgeçemeyiz" derken, direniş yağmacı firmaları caydırmaya başladı bile. İşgal öncesinde Irak'ta faaliyet gösteren yaklaşık bin Türkiyeli firmanın bazıları, artan direniş nedeniyle faaliyetlerini durdurma kararı alırken, birçoğu da asgariye indirdi. İşgal rantından pay kapma umuduyla Amerikan işgalini destekleyen tekeller ve AKP iktidarının hesapları tutmadı. Sanayi ve Ticaret Bakanlığı verilerine göre; Türkiyeli tekellerin üstlendiği projeler, işgal öncesinin gerisinde kaldı ve özellikle Musul ve Bağdat'ta bulunanların büyük bir kısmı çalışmalarını asgariye indirme kararı aldılar.

Elbette sadece Türkiyeli tekeller değil, Irak petrolünü yağmalamak isteyen Amerikan tekelleri de istediklerini alabilmiş değiller. 'Irak direnişi işgalci ABD'nin bütün planlarını altüst etti' diyen Müslüman Alimler Heyeti'nin bir raporu da bu durumun altını çiziyor. Ortadoğu'da yayınlanan Sebil Gazetesi'nin 15 Şubat tarihli sayısında yer alan raporda, "nakil sırasında düzenlenen saldırılarla Amerika'nın Irak'tan korkunç oranlarda petrol kaçırmasının önüne geçildiği" belirtiliyor.

Bu arada, ABD Genelkurmay Başkanı Richard Myers, direnişçilerin günde ortalama 60, bazı günler daha fazla eylem düzenlediklerini söyledi. Tekellerin yağmasını engelleyen işte bu güçtür.

Petrol İşçileri: 'Ülkemizi Terk Edin'

Irak Güney Petrol Sendikası'nın Genel Sekreteri ve Basra Petrol İşçileri Sendikası'nın Başkanı, Hasan Cuma Awad, İngiliz The Guardian Gazetesi'ne yazdığı yazıda, işgale karşı kendi cephelerinden direndiklerini söyledi. (Çeviri: sendika.org)

İşgalin ilk gününden beri, petrol işçilerinin işgale direndiği belirtilen yazıda, sendikaların, Basra, Amara, Nasiriye ve Anbar'daki 10 petrol ve gaz şirketinde çalışan 23.000 üyesi olmasına karşın, resmen tanınmamasına dikkat çekiliyor. Zira, ülkede "Irak Sendikalar Federasyonu (IFTU)" adıyla bir kuruluş var ve tanınıyor. Nedeni ise, yazıda, "Rejim-güdümlü IFTU, hükümet yanlısı Komünist Parti ile Allawî'nin Irak Ulusal İttifakı ve bunların uyduları arasında paylaşıldı" ifadeleriyle anlaşıyor. "Meşruluğumuzu hükümette değil işçilerde arıyoruz. Sendikaların, halkımız Amerikan emperyalizminin değil bizim çıkarlarımızı savunacak bağımsız ve gerçek bir hükümet seçme olanağına sahip oluncaya kadar, hükümetin isteklerinden bağımsız hareket etmesi gerektiğini düşünüyoruz" diyen Awad, sendikalarının ABD petrol şirketine karşı direnişlerinden de örnekler veriyor.

Yazıda şu ifadeler yer veriliyor: "Petrolümüzün ve ulusal kaynaklarımızın özelleştirilmesine karşıyız ve direneceğiz. Özelleştirmeleri yeni-sömürgeciliğin bir formu olarak görüyoruz ve askeri işgali takiben kalıcı bir ekonomik işgali tesis etmeye dönük olduğuna düşünüyoruz.

İşgal, Sünniler'le Şiiler arasında mezhepsel bir ayrılığın kışkırtıcılığını yapmakta. Bundan önce bu ölçüde bir ayrılık bilmiyorduk. Ve bugün bu canı işgal güçlerine karşı, Felluce'den Necef'e Sadr Şehri'ne kadar birlikte direniyoruz. İşgale karşı direniş Iraklılar'ın mutlak hakkıdır ve biz, bir sendika olarak kendimizi, bu direnişin önemli bir parçası olarak görüyoruz. İşgal güçlerinin ve üslerinin ülkemizden çekilmeleri çağrısında bulunuyoruz. Bir çekilme takvimi istemiyoruz, çünkü bu sadece bir oyalama/erteleme taktiği. Kendi sorunlarımızı kendimiz çözeceğiz."

'Af' Hiçbir Sorunu Çözemez! Eğitim Sistemi Değişmelidir!

Üzerinde uzun süre tartışılan, laiklik-şeriat tartışması arasında özü tartışılmayan öğrencilere Af Yasası, 24 Şubat'ta TBMM'de kabul edildi.

Yasaya göre af, Haziran 2000'den itibaren okullarından atılan veya ayrılan öğrenciler için geçerli olacak. Yasayla her ne sebeple olursa olsun, 29 Haziran 2000'den sonra üniversitelerden atılan öğrencilere üç sınav hakkı verilecek.

İlk başta affın 1980'den itibaren geçerli olması öngörülmüştü, ancak sonuçta daha dar bir zaman dilimi olarak yasalaştı. Zaman olarak son derece daraltılmış olmasına rağmen, yasadaki yine de tam 677 bin öğrenci "yararlanabilecek"!

677 bin öğrenciye af çıkarmak zorunda kılması, bir eğitim sistemi için iflastır!

Tek başına bu rakam bile, düzenin eğitim sisteminin iflasıdır. Sadece dört yıl içinde 677 bin öğrenci okulundan atılmış veya yüksek öğrenimine devam edemeyecek durumda bırakılmıştır!

İktidar, "Af" değil, "Özür" yasası çıkarmalıdır!

Yasada deniyor ki "her ne sebeple olursa olsun" okuluyla ilişkisi kesilenler... Nedir bu "sebepler"ler? En

özet haliyle, bu sebepler, ekonomik zorluklar ve siyasi baskılardır. Düzen yok-sullaştırıyor, eğitimi ticarileştirerek harçları ödenemeyecek boyutlara çıkarıyor ve sonuçta üniversite sınavlarını kazansalar da yoksul halkın çocukları okulu "ter-

ketmek" zorunda kalıyor. Eğitimin ticarileştirilmesine tavır alıp okuma hakkını savunan, "har(a)çlara hayır!" diyen öğrenciler de soruşturmalarla, cezalarla

okuldan atılıyor.

Yani kısacası, okulla ilişkisi şu veya bu sebeple kesilen öğrencilerin hiçbirinin "SUÇU" yok. Suç düzenin. Düzen hem kendi atıyor, hem kendi "af" yasası çıkarıyor. Hayır, düzenin yapabileceği tek şey, ekonomik ve siyasi sebeplerle okulundan uzaklaştırdığı öğrenciler için bir "özür yasası" çıkarmaktır.

AKP, sistemi değiştirmiyor!

Yüzbinlerce öğrenciyi okullarından uzaklaştıran veya uzaklaşmak zorunda bırakan YÖK'tür, bu eğitim sistemidir.

AKP, YÖK'ü kaldırmıyor. Ticarileştirilmiş, kışlatılmış bu eğitim sistemini değiştirmiyor.

Soruşturmalar, okuldan uzaklaştırmalar, atmalar politikasını değiştirmiyor.

Harç ödeyemediği için okulla ilişkisi kesilen öğrenci, o harcı yine ödeyemeyecek.

Baskılara karşı çıktığı, halk için bilim istediği için okuldan atılan öğrenci, afla döndükten iki gün sonra, yine aynı soruşturma ve cezalarla karşı karşıya kalacak.

AKP'nin çıkardığı yasada "türban sorunu"nun çözümü de yoktur. Türban yasağına son vermiyor, tersine onları yine türbanlarını çıkarmaya zorluyor. "Pişmanlık" dayatıyor.

Öyleyse bu "af"ı niye çıkarıyor?

AKP oy hesabı yapıyor, halk nezdinde yıpranan yüzünü tamir etmeye çalışıyor, kendi tabanının bir kısmının taleplerine cevap veriyor, kadrolaşması için alan yaratıyor... Buna başka amaçlar da ekleyebilirsiniz, ama bu amaçların arasında öğrenci gençliğin sorunlarının çözülmesi, mağduru oldukları haksızlıkların, adaletsizliklerin telafisi yoktur.

Sadece "devleti savunanların" okuyabildiği üniversiteler

AKP'nin ve genel olarak oligarşinin "yüksek öğrenim" politikası artık açığa çıkmıştır: Üniversitelerde sadece devleti savunanlar kalacak!

Bu, öğrenci gençliğe yönelik olarak çıkarılan 10. Af Yasası'dır. Peki hangisi üniversitelerin sorunlarını çözdü, hangisi gerçekten öğrenim hakkının gasbedilmesini önledi? Cevap "hiçbiri"dir. Bu affın da böyle bir amacı yoktur. AKP, bu afla da halk çocuklarına, muhalif düşüncelere kapıları kapatan YÖK sistemini sürdürüyor.

AKP, "Af Yasası" çıkararak bir yerde tüm bu soruşturma ve cezaların yanlış, haksız olduğunu kabul etmiş oluyor... Ama bu politikayı değiştireceğine dair hiçbir işaret görünmüyor...

Soruşturmalar, bütün sonuçlarıyla birlikte kaldırılmalıdır!

BES Ankara Yolunda “25 Şubat'ta Kızılay'dayız”

Büro Emekçileri Sendikası, Sosyal Güvenlik Reformu, Gelir İdaresi'nin yeniden yapılandırılması, Personel Rejimi Reformu başta olmak üzere tüm saldırı yasalarına karşı 27 Ocak'ta başlattığı kampanyasını sürdürüyor. 4 Mart'ta grevle sonuçlanacağı açıklanan kampanyanın eylemlerinden biri de, Ankara yürüyüşüydü.

BES üyeleri, 22 Şubat günü İstanbul'dan Ankara'ya yürüyüşlerini başlattılar. 25 Şubat günü tüm illerden gelen emekçilerle birleşecek olan BES'liler, İzmit, Bursa ve Eskişehir'e uğrayacaklar. 40 şube başkanının yer aldığı yürüyüşçüleri uğurlamak için, yaklaşık 300 kişi Vatan Vergi Dairesi önünde toplandı. BES'lilere Temel Haklar, Emekli-Sen, Genel-İş gibi bir çok kurum destek verdi. İçeriden çıkanlarla birleşen kitleye hitaben bir konuşma yapan 1 No'lu Şube Başkanı Ejder Erbulan, AKP iktidarının IMF'ye uşak, halka kabadayı olduğunu belirtti. İktidarın ekonomi politikalarını eleştiren Erbulan'ın konuşması, “Direne Direne Kazanacağız”, “IMF Değil Emekçiler Yönetsin” sloganlarıyla karşılandı.

BES'liler taleplerini içeren sloganların yazılı olduğu önlükler giydiler ve “**Sosyal Güvenlik, Gelir İdaresi, Kamu Personel Yasası Geri Çekilsin**”, “**İşimize, İş Güvencemize Sahip Çıkıyoruz**” pankartları açtılar.

Erbulan'ın ardından, BES Genel Başkanı Bülent Kaya söz aldı ve yasaların IMF ve Dünya Bankası'nın politikalarının uzantısı olduğunu belirtti. Kaya, 12 Eylül Anayasası'nın kaldırılması gerektiğini ifade ettiği konuşmasında, kamuoyuna açıkladıkları taleplerinin kabul edilmemesi durumunda 4 Mart'ta iş bırakacaklarını söyledi. “*Bizim taleplerimiz ve mücadelemiz AKP hükümetine karşı mücadele eden SEKA ve*

TEKEL işçilerinin direnişleri ve talepleriyle birleşmektedir. SEKA ve TEKEL işçilerinin direnişlerini selamlıyoruz” diyen Kaya'nın ardından Sami Evren de AKP'nin alternatifinin sokaklar olduğunu belirterek, “**baharda güçlü eylemler yapacağız**” dedi.

Açıklamanın ardından polis barikatını aşarak AKP Fatih İlçe binasına yürüyen emekçiler, buradan Ankara'ya hareket ettiler.

Ankara ve Mersin'de Eylemler

BES'liler Ankara'da yaptıkları eylemde “25 Şubat'ta Kızılay'dayız” sloganı attılar. Güvenpark'a yürümek isteyen BES'lilerin önü polis tarafından kesilirken, kararlılık karşısında barikat kaldırıldı ve yoğun abluka altında SSK işhanı önüne yürüyerek, burada bir açıklama yaptılar.

Mersin Şubesi de, aynı gün Merkez Postanesi önündeki eylemde, “**Hükümet Yasası Al Başına Çal**” sloganlarıyla AKP'yi protesto etti. Eyleme, işten atılan Akdeniz Belediyesi işçileri de katıldı.

4 Mart'ta iş bırakılacak

AKP iktidarı, emperyalizmin istekleri doğrultusunda kamusal alanı ve tüm kamu hizmetlerini piyasaya açmayı ve paralı hale getirmeyi hedeflemektedir.

Emekçilere karşı başlattığı bu büyük saldırı dalgasına karşı, sendikamız hem kamuoyunu bilgilendirmek hem de üye ve hedef kitesine gerçekleri anlatmak ve alanlarda eylemlerini gerçekleştirmek için 22-25 Şubat'ta İstanbul'dan Ankara'ya yürüyüş, 4 Mart'ta iş bırakma kararı aldı.

Emek Platformu ve diğer sendikaların bu saldırı yasalarına karşı tepkisizliği ve aldığı kararları uygulamama yaklaşımı AKP iktidarına cesaret vermekte ve yasaların çıkmasını hızlandırmaktadır. Sendikamız tüm bu olumsuz gelişmelere karşı kendi öz gücüyle mücadele etmeyi önüne koymuş, pratik içerisinde tüm emekçileri mücadeleye ve alanlara çağırılmaktadır.

BES Örgütlenme Sekreteri
Abidin Sırma

BES'lileri, Temel Haklar'ın da bulunduğu çok sayıda kurum uğurladı

TÜPRAŞ'ta İş Bırakma Eylemi

TÜPRAŞ İzmir Rafinerisi'nde taşeron olarak çalışan 841 işçi, bir süredir ücretlerini alamamaları üzerine 22 Şubat günü iş bırakma eylemi yaptılar.

Güney Kore-Güriş İnşaat ortaklığına bağlı taşeron firmada çalışan işçiler üç aydır maaşlarını alamadıklarını dile getirirken, sorunlarının çözümü için, Petrol-İş Sendikası ile görüşme yaptılar. Sendika yetkililerinin TÜPRAŞ yöneticileri ile görüşmelerinin ardından, sendikanın Aliğa Şube Başkanı İbrahim Doğangül, işbaşı yapmayan işçilere hitaben bir konuşma yaptı. Bu hafta içinde ücretlerinin ödeneceği sözü verildiğini belirten Doğangül, aksi takdirde 28 Şubat günü fabrikadaki bütün işçilerin giriş kapısında oturma eylemi yapacaklarını söyledi. Pazartesiye kadar süre verdiklerini söyleyen işçiler, alacakları ödenmezse, kesinlikle çalışmayacaklarını belirterek, kararlı olduklarını vurguladılar.

Adıyaman Temel Haklar İşçilerin Yanında

Adıyaman Belediyesi'nin taşeron temizlik şirketi Yeni Belde AŞ'de çalışırken işten atılan işçiler tazminat haklarını kazandılar. 18 Şubat günü oturma eylemi yaparak işten çıkarılmalarını protesto eden işçilere, ertesi günü Adıyaman Temel Haklar üyeleri destek verdi. Direnişlerinin başından bu yana işçilerin yanında olan Temel Haklar, işçilerle birlikte bir basın açıklamasıyla yapmak istedi. Bundan rahatsız olan polis, işçileri devrimcilere karşı kışkırtmaya çalışsa da başarılı olamadı ve eyleme katılımlarını fiili olarak engelledi.

Polisin keyfi uygulamasına rağmen, Temel Haklar üyeleri, açıklama yapmakta ısrar ettiler. Bu sırada, Yeni Belde AŞ yetkilileri ile sendika arasında görüşmeler de sürüyordu. İşçiler, görüşmeden sonuç çıkmaması durumunda eyleme katılacaklarını beyan ettiler. Patronun, işçilerin tazminatlarının ödeneceği sözünü vermesi üzerine, Temel Haklar üyeleri, eylemlerini şimdilik erteleyerek, işçilerin yanında olduklarını belirttiler ve polisin keyfi tutumunu kınadılar.

Yakılan Onların Ekmeğidir

Eminönü seyyar satıcıları açlığa mahkum edilmek istenmelerine karşı eylemlerini sürdürüyor. İşporta tez-

gahlarını yakarak protesto gerçekleştiren işportacılar, "Evimize Ekmek Götüremiyoruz", "Bizler Çalışmak İstiyoruz" şeklinde slogan attılar. Mahmutpaşa'ya yürümek isteyen kitlenin önü polis tarafından kesildi. Bunun üzerine açıklama yapılarak eylem bitirildi. 24 Şubat günü ise, polis işportacıları gözaltına aldı. ABD bayrağı da yakan işportacılar yaka paça sürüklenirken direndiler ve slogan atmaya devam ettiler. Dernek Başkanı İkbâl Işık mücadelelerine devam etmekte kararlı olduklarını dile getirdi.

MOPAK Kağıtta Direniş Sürüyor

Kurban Bayramı öncesinde MOPAK Dalaman Tesisleri'nde işten atılan 240 işçinin, aileleriyle birlikte fabrika önündeki eylemi sürüyor. 17 Şubat günü işçilere Muğla ve Yatağan'dan gelen işçi ve memur sendikaları destek verdiler. MOPAK Tesisleri önünde yapılan basın açıklamasında, işçilerin işlerine dönene kadar haklarını aramaya devam edecekleri dile getirildi.

TDİ'de Eylem

Türkiye Denizciler Sendikası (TDS), Türkiye Denizcilik İşletmeleri (TDİ) Şehir Hatları İşletmesi'nin Büyükşehir Belediyesi'ne devri anlaşmasına sonuna kadar direneceklerini açıkladı. 18 Şubat günü Karaköy İskelesi önünde toplanarak "İşimize Aşımıza İpotek Konamaz" sloganı atan sendika üyeleri, süresiz oturma eylemi başlattı. TDS Genel Başkanı Turhan Uzun, "Belediye, 564 çalışandan 426'sının iş anlaşmalarını feshedeceğini belirtiyor." dedi.

PTT Hastanesi'nde 120 Kişi İşten Atıldı

İstanbul PTT Sanatoryum ve Hastanesi'nde çalışan 120 kişi işten atıldı. Ulaştırma Bakanlığı'na bağlı hastanede sözleşmeli olarak çalışan ve doktorların da bulunduğu 120 kişinin sözleşmesine 18 Şubat günü son verilmesi üzerine hastane bahçesinde eylem yapıldı. "Biz işimize sahip çıkıyoruz, hani hiç kimse mağdur olmayacaktı?" pankartı açan çalışanlar, "10 yıldır çalışıyoruz 10 dakikada atılıyor" yazılı dövizlerle yürüdüler. Yürüyüş sonunda bir basın açıklaması yapan Haber-Sen İşyeri Temsilcisi Kadir Baydemir, hastanelerin Sağlık Bakanlığı'na devredilmesinin ardından bir oldu bittiyle işlerinden olduklarını belirtti.

Emekçiler Sendikalarına Sahip Çıktı Eğitim-Sen Kapatılamadı

Eğitim-Sen hakkında "Anadilde eğitim hakkını savunduğu" gerekçesiyle açılan dava, 21 Şubat günü Ankara 2 No'lu İş Mahkemesi'nde görüldü. Günler öncesinden yaptıkları eylemlerle sendikalarına sahip çıkan eğitim emekçileri, demokratik kitle örgütleri ve çeşitli sendikalar ile, Danimarka, İsveç, Norveç ve Kıbrıs'tan sendikacılar da davayı izlemek için mahkeme önündeydiler.

Genelkurmay'ın resmi yazısı ile açılan davada, mahkeme daha önce kapatmayı reddetmiş, Yargıtay ise, kapatılmasını isteyerek dosyayı yeniden göndermişti. Ankara 2 No'lu İş Mahkemesi, kararında ısrar ederek, Eğitim-Sen hakkındaki kapatma davasının reddine karar verdi.

Eğitim-Sen Genel Başkanı Alaaddin Dinçer ile KESK Genel Başkanı Sami Evren, dışarıda "Anadil Haktır Engellenemez", "Eğitim-Sen Kapatılamaz" sloganlarıyla bekleyen kitleye bir açıklama yaparak, kararın örgütlenme özgürlüğü, anadilde eğitim anlamında önemli bir karar olduğunu belirttiler.

Kapatma Davasına Karşı Her Yerde Eylem

Eğitim-Sen'liler, duruşma öncesinde Türkiye'nin birçok kentinde eylemler düzenleyerek 'Eğitim-Sen Güneşi Karartılamaz' dediler. 19-21 Şubat arasındaki bazı eylemler şöyle:

MEB önünde toplanan yüzlerce emekçi adına konuşan Alaaddin Dinçer, Türkiye'nin demokratikleşme yolunda olduğunu iddia ederek, davayı, 'Türkiye'nin demokratikleşme yolunda yol kazasına uğrama davası' olarak nitelendirdi.

İzmir'de yapılan meşaleli yürüyüşte 500 kişi, "Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz, Eğitim-Sen'i Biz Kurduk Kapatırmayız" sloganları attılar. Eyleme kitlesel olarak katılan HÖC'lüler, "Eğitim-Sen'i Değil F Tipi-

ni Kapatın, Halk İçin Bilim Halk İçin Eğitim, Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz" sloganları atıldılar.

Adıyaman Şubesi'nin basın açıklaması ve oturma eylemine, Temel Haklar da dövizleriyle katılarak destek verdi. Eylemde, SEKA ve Belediye işçilerine destek verildi. Ertesi günü ise, polis engellemelerine rağmen yapılan meşaleli yürüyüşte "Anadil Haktır Engellenemez" sloganı atıldı.

Malatya'da Soykan Parkı'na yürüyen emekçilere HÖC'ün de olduğu DKÖ'ler ile siyasi partiler de destek verdi.

İstanbul Beyoğlu'nda toplanan emekçiler, "Eğitim-Sen Güneşi Karartılamaz" pankartıyla meşaleli yürüyüş yaptı. Yapılan açıklamada, "yargılanması gereken Eğitim-Sen değil, Türkiye'de egemen olan statükocu anlayıştır" denildi.

Erzincan'da yapılan oturma eylemde Gençlik Derneği üyeleri de eğitim emekçilerinin yanında yer aldılar. Ertesi günü yapılan meşaleli yürüyüşte de Gençlik Derneği Eğitim-Sen'e destek verirken, "Zafer Direnen Emekçinin Olacak" sloganları atıldı.

Diyanbakır'da emekçiler Ofis Sementi'nde toplanırken, **Adana** Eğitim-Sen önünden İnönü Parkı'na kadar yürüyüş yapan emekçiler, burada oturma eylemi yaptılar. "Anadilde Eğitim Haktır Sendikamızı Kapatırmayacağız" pankartı ve dövizleri taşınan eyleme 300 kişi katılırken, ertesi günü de "Genel Grev Genel Direniş" sloganlarıyla meşaleli bir yürüyüş gerçekleştirildi.

Bandırma Cumhuriyet Meydanı'nda oturma eylemiyle kapatma davasını protesto eden eğitim emekçilerine Balıkesir Gençlik Derneği de destek verdi. Ertesi gün de meşaleli bir yürüyüş yapıldı.

Antalya'da düzenlenen meşaleli yürüyüşte saldıran polis 20 kişiyi gözaltına alırken, Tarsus'da polis eylemi engelledi. Ayrıca, Denizli, Kayseri, Bursa, Hatay, Gaziantep, Van, Çanakkale, Şanlıurfa ve Samsun gibi birçok kentte de düzenlenen eylemlerle, emekçiler sendikalarına sahip çıktılar.

SEKA'nın Kapatılmasına Karşı Mücadele Bağımsızlık Mücadelesidir

SEKA'nın kapatılmasını kim istiyor? IMF'nin temsil ettiği emperyalist tekeller. AKP, onların programını uygulayan hükümet olarak, işçilerin karşısındadır. SEKA'ya gön-

derdikleri polislin dahi copunu, üniformasını, gaz bombalarını IMF kredileriyle sağlıyorlar.

Neden kapatmak istiyorlar? En genel anlamda, emperyalizm, Türkiye'nin çarpık kapitalizmini yeniden düzenliyor. Sanayisinden tarımına kadar yeniden düzenleyerek, uluslararası kapitalizmin ihtiyaçlarına göre bir üretim ve pazar alanı yaratmak istiyorlar. Daha özel bir ifade ile de; kağıt pazarı emperyalist kağıt tekellerine devredilmek isteniyor.

SEKA'nın ve daha başka fabrikaların kapatılmaları ya da özelleştirilmeleri bu politikanın bir parçasıdır. Yani **emperyalizmin politikasıdır**. Tam da bu yüzden SEKA işçisi bilinçli ya da bilinçsiz **emperyalist bir politikaya karşı direniyor**. Bu iradede bağımsız, objektif bir gerçekliktir. SEKA'nın direnişçi işçilerinin bunun bilincinde olmaması, "ekmekleri, işleri için" mücadele etmeleri doğaldır. Lenin'in de altını çizdiği gibi, kitlelerin bilinçlenmeleri siyasal eylem içinde hızla yaşanır. Mücadele de böyle gelişir. Çözümün devrimci mücadelede olduğunu söylerken bir soyutluktan, sözetmiyoruz. Devrimi, ortaya çıkan her elverişli durumda geliştirmekten, hayatın içinde örmekten söz ediyoruz. Örneğin; SEKA'nın IMF somutunda anti-emperyalist bir direnişe dönüştürülüp yaygınlaştırılması, özelleştirmeler, fabrika kapatmaların kapitalizmin kendi içindeki bir düzenleme olduğunun ve bu sistem yıkılmadıkça çeşitli biçimlerde sürdürüleceğinin kavratılması, bu bakışla ele alınır.

Direniş, objektif olarak içerdiği anti-emperyalist niteliğiyle bırakıldığında elbette, bağımsızlık mücadelesinin parçası olmaz. Hedefleri, kampanyanın yürütülüşü, sloganları ve taşıdığı bilinçle, ona bu nitelik kazandırılabilir. Bu da devrimcilerin, devrimci sendikacıların görevidir. Direniş sahiplenmek bu açıdan da önemlidir. Direniş, anti-emperyalist bir direnişe dönüştürüp yamanın bu anlamda koşulları vardır. Örneğin, sorunu salt SEKA'nın kapatılmasıyla sınırlamayıp, oradan hareketle IMF'ye karşı bir hareketin geliştirilmesi mümkündür.

Direnişin tecritine izin vermeyelim; gösterilerle, ziyaretlerle, fabrika önünde çadırlar kurarak, desteği sahiplenmeye dönüştürerek, kepenk kapatmalarla, üretimi durdurarak ve daha birçok yol ve yöntemle direnişi büyütelim. SEKA'nın kapatılmasına karşı mücadeleyi, anti-emperyalist bir direnişe dönüştürerek hayatın tüm alanlarına, halkın tüm kesimlerine yayalım.

Reformizm, düzen içi sol ve aynı çizgideki sendikalar ise, bu noktada, sorunu kapitalist sistemin restorasyonu çerçevesinde ele almaktadır. Örneğin,

ÖDP'nin gazetesi Birgün yazarı Ahmet Çakmak, üç gün boyunca (2, 9 ve 15 Şubat tarihli yazılarında) bunun teorisini yaptı. SEKA işçilerinin ne direnişle, ne sınıf dayanışmasıyla kurtuluşunun olmadığını, zaten işçilerin "aslanlar, kaplanlar" diye "gaza getirilmesinin kolay" olduğunu söyleyip "çözüm" gösteriyor. Çözüm, "alternatif proje!" Şöyle diyor; "Hükümete öyle bir alternatif proje hazırlayalım ki 'sizden para istemeden SEKA ayakta duracak, hatta kar edip bunları yatırırlarak yeni istihdam alanı açacak, hatta ihracat yapıp döviz kazanacak." Bunun için SEKA'da para eden ne varsa karşılık gösterip işçiler kredi almalılarmış, sonra da piyasayı iyi bilen birileri orayı yönetmeliymiş... Dayanışma eylemleri, grevler de bu projenin hükümete kabul ettirilmesi için yapılmalıymış. Solun bütün görevi buymuş demek! Asla devrimi düşünmez bu sol, bağımsızlık düşüncesi hiç olmaz politikasında.

"Orjinal" bölümlerini es geçerse, bakış açısı ve çıkış noktası itibarıyla salt kendi beynine ait değildir bu düşünceler. "Sosyal devlet" savunuculuğunun, düzenici solculuğun çözümleridir bunlar. Bu yüzden, direnişin yükseltilmesi çağrıları yapan, bunu pratik içinde yapmaya çalışanlar "**İşçileri gaza getirenler**" olarak niteleniyor. "Akıllı solcu" işçilerin ekmeğini düşündüğü için "gerçekleşebilir" çözümlerle uğraşır gösteriyor kendini. Devrimciler ise, "sosyalizmin ilkeleri cart curt" deyip işçileri düşünmüyorlar!

Oligarşi ve emperyalistler de böyle bir sol istiyor zaten. Bugün sadece ülkemizde değil, tüm dünyada temel tartışma noktalarından biridir burada tartıştığımız.

ÖDP'nin ve bu kesimlerin denetimindeki Emek Platformu'nun krize çözüm üretip "borçlar ötelensin-ertelensin" demeleri, dünyadaki küreselleşmeciler solun emperyalistlerden "**yoksulların borçları silinsin, yardım edilsin**" diye sadaka dilenmeleri; hepsi aynı kaynaktan beslenmektedir. Bu kaynaktan devrim yoktur, bağımsızlık mücadelesi yoktur. Emperyalist sistemin baştan kabulü vardır ve her şey bu kabul üzerinden geliştirir-

lir, ona karşı savaşılmaz.

Sosyal devlet savunuculuğu solculuk olarak yutturulmak isteniyor. Sosyal devlet faaliyeti, ezilenler, işçi emekçiler içindeki ajan faaliyetidir gerçekte. Bu politikada devrim değil kapitalist sistemin restorasyonu vardır. Elbette devrimciler reformlar için de mücadele ederler, SEKA'nın kazanması, kapatılmanın engellenmesi de bu çerçevededir. Ama bilirler ki, fabrika kapatmalar sistemin kendi içindeki bir düzenlemedir. Yani sistemin yapısına dokunmaz. Buradan hareketle devrimciler SEKA'ya; mücadelenin geliştirilmesi, işçi sınıfının devrimcileşmesi, düzeni tanıyıp bilinçlenmesi temelinde bakarlar.

Ama belirttiğimiz gibi bu tartışma reformlar için mücadele tartışmasının ötesindedir. Reformizm, devrimi hedeften çıkarmak istemektedir.

Örneğin SSK'ların kapatılması karşısında "sosyal devlet yokediliyor" diye bağırıyor. Hangi sosyal devlet? Devrimcinin görevi sosyal devlet savunuculuğu mu? Ya da "SEKA halkındır" denilerek gerçekler çarpıtılıyor, yanlış bilinç şekillendiriyor. SEKA halkın değil, oligarşinindir. Bu slogan, sosyal devletçiliğin Kemalist bakışla harmanlanmasının bir ürünüdür. Halkın fabrikalarına sahip olacağı düzen, bu düzen değildir. Reformistler de bilir, ama asla düzeniçi talep ve sloganların dışına çıkmaz ve halkı, işçileri de bu çerçevenin dışına çıkarmayı düşünmez.

SEKA'yı Her Biçimde Destekleyelim, Sahiplenelim Direnişi Anti-emperyalist Bir Direnişe Dönüştürelim

Türkiye solu, devrimciler, ilerici sendikacılar olarak direnişi, anti-emperyalist bir direnişe dönüştürelim. SEKA'nın kapatılmasına karşı mücadele bağımsızlık mücadelesidir. Direniş bizim direnişimizdir, tüm solun direnişi olmalıdır. Destek ziyaretlerini de, direnişin başka alanlara yayılmasını da bu çerçevede ele alalım.

Oligarşi, SEKA direnişinin önemini bilmektedir. İlk saldırı bunun göstergesidir. Deneme yapmış, çekilmiştir. Direnişi tecrit etme politikasını bugüne kadar uygulamaya çalıştı, daha da yoğunlaştıracaktır. Uzaması durumunda işçileri yalnızlaştırmaya, güçsüzleştirmeye çalışacaktır. SEKA'nın tecritini önlemek, direnişin doğru sloganlarla halka maledilmesiyle, sahiplenilmesiyle mümkündür.

Trakya Üniversitesi'nde Hukuksuzluk

20 Mayıs 2004'te polis ve jandarma saldırısında 90 öğrencinin işkencelerden geçirilerek gözaltına alındığı olaylar sonrası, 20 öğrenci tutuklanmış, ardından 100'den fazla öğrenci hakkında da okul yönetimi tarafından soruşturma açılmış; birçoğu, uzun süreli okuldan uzaklaştırma cezaları almıştı. Bu cezalara karşı İdare Mahkemesi'ne başvuran öğrenciler, yürütme davasını kazandılar ve yeni dönem kayıtları için okula geldiklerinde bazı üniversite yöneticilerinin "fazla sevinmemeleri" yönünde sözlü uyarılarıyla karşılaştılar. Uyarının sebebi daha sonra anlaşıldı.

Okul yönetimi, İdare Mahkemesi'nin bozma kararına karşı ufak bir **cambazlık** yapıp, disiplin soruşturma komisyonundaki bazı kişileri değiştirip, yine aynı cezaları verdi. Edirne Gençlik Derneği Girişimi konuya ilişkin yaptığı açıklamada şunları söyledi; "Trakya Üniversitesi rektör ve yöneticileri, hukukun ve adaletin birgün kendilerine de gerekebileceğini düşünmemektedirler herhalde. Okul yönetimi ve emniyetin bütün çabalarına rağmen devrimci demokrat öğrenciler bu baskıları bertaraf edeceklerdir."

Türban Yasağına Protesto

Türban yasağı nedeniyle öğrenim hakları ellerinden alınan öğrenciler, 18 Şubat'ta İstanbul Üniversitesi önünde dev bir başörtüsü açarak yasağı protesto ettiler. Mazlum-Der tarafından düzenlenen ve çeşitli kurumların da destek verdiği eylemde, öğrenciler 230 metre kare ebadındaki başörtüsünün kenarlarından tutarak kısa bir yürüyüş yaptılar. Eylemde yapılan konuşmalarda AKP'nin bu konuda verdiği sözleri tutmadığı, türban yasağının 'İnançın özgürce ifade edilmesi hakkı' ile çeliştiği belirtildi.

Depremzedeler Abdi İpekçi'de

Düzceli depremzedeler, 22 Şubat günü yine Abdi İpekçi Parkı'na gelerek basın açıklaması yaptılar. Yaşadıkları felaket yetmiyormuş gibi, bir de hakları olan arsaların; rantiyecilerin eline geçmesi endişesi duyan depremzedeler, Bayındırlık Bakanı ile görüşemediler. Müsteşar yardımcısının sözlerine güvenmediklerini söyleyen depremzedeler, TAYAD'lıların yanbaşında 11 kişiyle oturma eylemine başladılar. Abdi İpekçi hak arama yeri olmaya devam ediyor.

Elazığ Temel Haklar Kapatma Davası Başladı

Elazığ Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği'ne açılan kapatma davası, 24 Şubat günü Elazığ 3. Asliye Hukuk Mahkemesi'nde başladı.

Elazığ Temel Haklar hakkında "suç odağı haline geldiği" iddiasıyla dava açılmıştı. Davanın ilk duruşmasına Elazığ ve Dersim Temel Haklar

üyeleri katıldı. Mahkemede ifadesini veren Temel Haklar Başkanı Mehmet Dolas, davanın hukuksuz olduğunu belirterek, "Bu dava ciddi bir çelişkidir ve demokratik değildir" dedi. Mahkeme, duruşmayı 7 Nisan tarihine erteledi.

Duruşmanın ardından, Temel Haklar üyeleri tarafından adliye önünde basın açıklaması yapıldı. Dernek üyeleri "Elazığ Temel Haklar Halkın Sesi, Kapatılamaz" pankartını açtılar. Adliye önünde yapılan

basın açıklamasında konuşan Dersim Temel Haklar üyesi Özcan Dutağacı, hukuksuzluğa dikkat çekerek, "Derneğimiz bu ülkede açlığa, yoksulluğa, zulme karşı örgütlenip mücadele etmenin bir zemini. Hak ve özgürlük mücadelesi, tüm halk kesimlerinin demokratik taleplerini içeren, bunların çözüm yollarını arayan bir mücadeledir" dedi. Açıklamada, "Baskılar Bizi Yıldırıamaz, Ne İstiyoruz? Adalet, Kim İçin? Halk İçin, Yaşasın Halkın Adaleti" sloganları atıldı.

Ünye Emniyeti Üst Geçit İstenmesine Niye Karşı?

Ünye Sahil Yolu'na üst geçit yapılması için Ordu Temel Haklar tarafından bir ay önce başlatılan kampanya, halkın isteği üzerine 1 ay daha uzatıldı. Dernek Başkanı Bülent Yazıcı, kampanyanın uzatıldığını dernek binasında yaptığı basın açıklaması ile duyurdu. Ünye Emniyeti'nin tüm engellemelerine rağmen çalışmalarını sürdüreceklerini dile getiren Yazıcı, "imza kampanyamıza Ünye Kaymakamlığı, sonradan Ünye Emniyet Müdürü engellemelerde bulundu. Emniyet Müdürü, kendisini ziyaret ettiğimizde bize; derneğimizin hiçbir faaliyet yapmasını istemediğini, bu yüzden de dernek dışında yürüteceğimiz faaliyetleri engelleyeceklerini beyan etti" bilgilerini verdi.

Üst geçidin Ünye halkının ihtiyacı ve hakkı olduğunu söyleyen Yazıcı, dernek olarak halkın her türlü sorunuyla ilgilenmeye ve mücadele etmeye devam edeceklerini belirtti. Yazıcı şunları belirtti: "Engellemek isteyen, halkın sorunlarına çözüm üretilmek istenmesi ve bu çözümler üzerine halkın örgütlü mücadele etmesidir. Derneğimiz kurulduğu günden bugüne bu karşılaştığımız baskılar ilk değil, son da olmayacağını biliyoruz. Bize yöneltilen baskılara vereceğimiz en güzel yanıt hiç kuşkusuz Ünye halkının vereceği yanıttır. Bugüne kadar 1500'ün üzerinde verdiği imza ile Ünye halkı bu yanıtı vermekte gecikmediğini gösterdi."

Mersin Disket Davasında Tahliye Sahte Disketler Sahiplerinin Elinde Kalmaya Devam Ediyor

1 Nisan komplosunun uzandığı yerlerden biri de Mersin'di. Mersin Temel Haklar, 2 Aralık 2004 tarihinde basılmış, üyeleri ve çalışanı olan 6 kişi tutuklanmıştı. "Delil" yine, meşhur sahte disketti.

Mersin'de tutuklananların duruşması 22 Şubat'ta Adana 6. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görüldü. Davanın görüldüğü Adana'da bir gösteri düzenleyen Haklar ve Özgürlükler Cephesi, tutuklananların serbest bırakılmasını istedi. Adana Adliyesi önünde yapılan eylemde, "Baskılar Bizi Yıldırıamaz", "Sahte Belgelerle Tutuklananlar Serbest Bırakılsın" ve "Komplo-ları Boşa Çıkaracağız" sloganları ile hukuksuzluk protesto edildi. "Adalet İstiyoruz, Sahte Belgelerle Tutuklananlar Serbest Bırakılsın" yazılı pankart ve dövizleri taşınan eylemde konuşan Nazan Aydın "İnsanların sahte belgelerle tutuklanıp, ifadeleri dahi alınmadan örgüt üyesi ilan edildikleri, yıllarca hapis istemleriyle karşı karşıya kaldıkları böyle bir ülkede hala hukuktan sözdebiliyor musunuz?" diye sordu.

6. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen duruşmada ise, tutuklananların tümü serbest bırakıldı. Böylece bir disket davasında daha, sahte deliller, hazırlayanların elinde kalmış oldu.

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü

özgür kadın, emperyalizme, faşizme karşı mücadele eden kadındır

“Kadın Hakları” Riyakârlığı Karşısında Direnen Kadın Gerçeği

8 Mart; emekçi kadınlar için, kendi sorun ve taleplerini sınıflar mücadelesi arenasına toplu olarak getirdikleri bir mücadele günüdür; 8 Mart aynı zamanda burjuvazinin, күчүк-burjuvazinin sayısız yıldönümünde yaptığı gibi bir **RIYAKÂRLIK** günü olacaktır.

Riyakârlık, **Emekçi Kadınlar Günü**’nü, “Kadınlar Günü” yapmakla başlar. Riyakârlık, bir mücadele günü olan 8 Mart’ı, kadınlara örgütlenme ve mücadele bilinci taşımayan şenliklere, burjuvaziye sitem ve yalvarma günlerine dönüştürmekle sürer.

Kadın hakları riyakârlığının çok somut örnekleri vardır ülkemizde. Meselâ bu kesimler, kadınların dövülmesi üstüne kıyameti koparıırken, döven “devlet” olunca, aynı kıyameti koparmıyorlar. Gözaltında tecavüz olayları, işkence sonucunda bebeklerini düşüren anneler, hapishanelerde cinsel taciz, tecavüz olayları onların gündemine girmiyor. Kadın hakları savunucuları, devletin **kadınları dövme** özgürlüğü olduğunu mu düşünüyorlar? Enteresandır; “kadın dövülebilir” dedikleri için islamcılara karşı laiklik savunucusu kesilenler, döven devlet olunca, faşizmin karşısında insan haklarının savunucusu olamıyorlar. Kadın hakları meselesini, koca dayağıyla, töre cinayetleriyle sınırlayıp başka boyutları görmeyenler, bu işin soytarlığını yapıyor demektir.

Kadın haklarını savunmak, emperyalizme, faşizme cepheden karşı çıkmayı gerektiriyor. Sömürenlerle sömürülenler arasında kadınların da dışında olmadığı ve dışında kalamayacağı bir mücadele sürüyor. Böyle bir mücadele sürerken, kadınları sömürü düzenine karşı mücadeleye çağırmadan, faşizme karşı direnmeye çağır-

madan kadın hakları savunulamaz. Oysa ülkemizdeki kadın hakları savunucularının önemli bir bölümü, tam tersine faşizme, emperyalizmin kurumlarına sırtlarını dayayarak kadın hakları savunuculuğu yapmaya kalkışıyorlar. Öyle olunca da tabii, ortaya yukarıda sözünü ettiğimiz riyakârlık çıkıyor.

8 Mart’ın tarihsel anlamı, sömürü düzenine karşı mücadeledir

1857’ye uzanıyor 8 Mart’ın kökeni. 19. yüzyıl, kapitalizmin sanayileşme ve tekelleşme sürecidir; sömürü de o kadar vahşidir. 8 Mart da işte vahşi kapitalizmin bu döneminde ortaya çıktı. 8 Mart 1857’de New York’ta 40 bin kadın dokuma işçisi ağır çalışma koşullarını protesto etmek için greve başladılar. Vahşi kapitalizmin ABD’deki temsilcileri, grevi kanla bastırdılar; 111 işçi kadını katlettiler. Ama bu mücadele, dünyanın her yerindeki kadınları etkiledi. Kadınlar iki kere ezilmeye, iki kere sömürülmeye karşı başkaldırmaya başladılar.

1910’da toplanan Sosyalist Enternasyonal’de 8 Mart, Dünya Emekçi Kadınlar Günü olarak ilan edildi. Dolayısıyla son derece açıktır ki, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü’nün amacı ve anlamı, **onların anısını yaşatmak ve onların sömürü düzenine karşı mücadelesini kesintisizleştirmektir**. Kim ki bu anlamın dışında bir 8 Mart kutlaması yapıyorsa, 8 Mart’ın içini boşaltıyor demektir.

8 Mart’ın içini boşaltma politikası tabii ki esas olarak burjuvazinin politikasıdır. 1975’te

düzenlenen Birleşmiş Milletler Kadın Konferansı'nda 8 Mart'ın "Evrensel Kadın Günü" olarak kabul edilmesi de 8 Mart'ı emekçi muhtevastından, mücadeleden koparıp burjuva, küçük-burjuva kadınların öncelikli sorunlarına hapsetmenin zeminlerinden biri olmuştur.

8 Mart'ın tarihsel anlamının üzerinde neden bu kadar duruyoruz? Neden "Kadınlar Günü" denilmesiyle "Emekçi Kadınlar Günü" denilmesi arasındaki farka bu kadar önem veriyoruz?

Çünkü; 8 Mart'ı tarihsel anlamından koparmak, aynı zamanda kadınların sorunlarının **kaynağını** da yanlış yerde aramak, kadınlara **yanlış hedefler** gösterilmesi demektir.

iki kere ezilmişliğin kaynağı, sömürücü sınıfların ideolojisi ve düzenidir

Kölecilik de, feodalizm de, kapitalizm de bu dünyada kadınlara cehennemi yaşattılar ve yaşatmaya devam ediyorlar. Kadının yeri evidir, kadın narin bir çiçek gibidir söylemlerinin sahipleri, bu kalıplara uymayan kadınları idam sehpalarına çıkarmaktan da çekinmediler.

Kadını "isyan" edemez bir toplumsal yapıya hapsetmek, onun kendini güçsüz, çaresiz, narin-her an kırılabılır, dayanıksız görmesini sağlamak, halkın yarısını etkisizleştirmek demektir. Bu ise, sınıflar mücadelesinde feodal ağalar ya da tekelci burjuvalar için büyük bir avantaj sağlıyordu. Burjuva sistem de, haklar ve özgürlükler alanındaki tüm gelişmelere karşın, kadınların bu konumunu sürdürdü. Sömürge ülkelerde faşizm aracılığıyla kadınlar üzerindeki katmerli baskılar sürdürüldü.

Öyle bir toplumsal atmosfer ve kültür yaratıldı ki, kadının kocasına veya devlete isyan etmesi, düzene karşı ayaklanması, elde silah savaşması hep "yadırganan", "ayrık" bir durum olarak kabullendirildi. Böyleleri olsa bile, bu ancak "istisna" olabilirdi... Kadın işte bu sömürücü egemen sınıf ideolojisiyle kocasının, düzenin, feodal değerlerin tutsağı haline getirildi.

Bu tablo bize, "**kadının özgürleşmesi**"nin ve "**kadının kurtuluşu**"nın nereden geçtiğini de göstermiyor mu? Kim ki, kadınlara emperyalizme, faşizme ve burjuva kültüre karşı mücadeleyi önermiyorsa, o kadın hakları için mücadele edemez. Böyle bir "kadın hakları savunuculuğu" anlayışı, kadını **ikinci sınıf** olmaktan kurtarmaz. Sistematiik ve ideolojik olarak kadını aşağılayan, ezen, zincirlere vuran faşizmi yıkmadan, **kadın-erkek** eşitliği toplumsal temellerine kavuşturulmadan kadın özgürleşemez.

Kadınlarımız, özgürleşme ve kurtuluş yolundadır

Kadınları evin, kocanın, düzenin tutsağı yapan zincirler, bizzat bu düzenin sahiplerine karşı mücadele içinde kırılıyor.

Ülkemiz kadın hakları savunuculuğunun en riyakârca yapıldığı ve bu riyakârlık kadar büyük bir pervasızlıkla da kadının ezilip aşağılandığı bir ülkedir. "*Kadına seçme hakkı birçok ülkeden önce ülkemizde verildi. Kadın başbakanımız bile oldu...*" övünmeleri, ülkemizdeki kadın gerçeğini değiştirmez. Ülkemizin kadınlarının yüzde yirmisini, yani yaklaşık 7 milyon kadını okuma yazma bilmez halde bırakan, tarlada, fabrikalarda ucuzun da ucuzu işçiler haline getiren, dayaağı evden okula karakollara kadar her yerde sürdüren, kadınlarımızı diri diri yakan, işkencehanelerde tecavüz eden, yoksulluğa düşürüp fuhuşa sürükleyen bu düzen değil midir?

Kadınların sorunlarının kaynağı bizzat kapitalizmin ve faşizmin kendisi olduğu için, faşizme karşı direnen, bağımsız, sosyalist bir ülke için mücadeleye atılan kadınlarımız, kadının özgürleşmesinin de öncüleri olmuşlardır.

Hemen hepsi yoksul semtlerden gelen tutsak yakını, HÖC'lü beyaz başörtülü kadınlarımız, DEV-GENÇ'li kızlarımız, ölüm orucu ekiplerinde kendilerine hiçbir "kota" ayrılmamış olduğu halde, erkeklerden bir adım dahi geri kalmadan yeralan, silah kuşanıp dağlara çıkan kadınlarımız, kendini "bağımsız", "özgür" sanan küçük-burjuva kadınlardan yüz kez daha özgürdür. Çünkü küçük-burjuvazinin özgürlüğü, gece tek başına dışarı çıkabilme özgürlüğüdür en fazla; ama düzenin tutsağıdır. "Özgürlük" adına kapitalizmin kadını üretir hergün yeniden. Makyajıyla, modasıyla, "cinsel özgürlük" anlayışıyla, "trendleri" takip eden yaşam biçimiyle kadının kendi kendini bir cinsel meta haline getirmesine katkıda bulunur. Özgürleşiyorum sanırken, düzene daha kalın zincirlerle bağlanır.

Kadınların "politikaya" katılması, yüzyıldır "*en ileri en özgür kapitalist ülkelerde bile, son derece seyrek*"; kadınların bu oranı aştığı tek yer, **devrimci mücadele saflarıdır**. En yakın ve herkesin gözlerinin önündeki örnek olarak Büyük Ölüm Orucu Direnişi'ndeki kadınların yeri, bir raslantı değildir. Ve sadece bu bile, kadını hangi ideolojinin özgürleştirdiğinin, kadının hangi toplumsal düzenle kurtuluşunu sağlayabileceğinin cevabıdır. Tarihin ve gözümüzün önündeki bu somut gerçeğin çağrısı şudur: Emekçi kadınlarımız, özgürleşmek için, ikili baskıdan, ikili sömürden kurtulmak için devrimci saflara!

20 şubat, Atatürk Kültür Merkezi önü

20. Yılında Grup Yorum'a Özgürlük!

harrem Cengiz, Ali Aracı ve İhsan Cibelik'in tutuklu olduklarını hatırlatarak, Grup Yorum'la dayanışma içinde olmak isteyenleri, 22 Şubat'ta Muammer Karaca Tiyatrosu'nda yapılacak geceye çağırdı.

*

22 Şubat'ta Muammer Karaca Tiyatro Salonu tıklım tıklımdı. Küçük salona sığmadı Grup Yorum dayanışması.

AKM önündeki eylemde olduğu gibi, "20 Yıldır türkülerimizden korkuyorlar. Grup Yorum'a Özgürlük!" pankartının asıldığı salonda, onlarca sanatçı, türkülerle, şiirleriyle "Grup Yorum'a Özgürlük!" çağrısına seslerini kattılar.

500'ü aşkın kişinin katıldığı etkinliğe aydın ve sanatçılardan, Metin Kahraman, İlkay Akkaya, Efkan Şeşen, Yırtık Uçurtma Müzik Grubu, Grup Yürüyüş, Ümmüşen, Yasemin Göksu, Kemal Kaplan, Nejat Yavaşoğulları, Mor ve Ötesi, Aydın Öztürk, Erensoy

Akkaya, Nurettin Güleç, Cezmi Ersöz, İbrahim Karaca, Grup Patika, Mustafa Özarslan, Ufuk Karakoç, Ruhan Mavruk, Ferhat Tunç, Rojin, Leyla, Cahit Berkay, Abdurrahman Dilipak, Şanar Yurdatapan, Ataol Behramoğlu, Mahir Günşiray ve Grup Yorum Korosu katıldı. Kazım Koyuncu yolladığı mesajda hastalığı nedeniyle katılamadığını ama yüreğinin orada olduğunu belirtti.

Grup Yorum tarihinin anlatıldığı sinevizyon gösterimi ile başlayan etkinliği tiyatro sanatçısı Murat Şen sundu.

Grup Yorum tarihini anlatan her bölümün ardından farklı bir müzisyen, şair, yazar, gazeteci sahneye çıkarak, bir şarkı ya da bir şiir veya değerlendirmeye, Grup Yorum'a ilişkin düşüncelerini dile getirdiler.

Sahneye son olarak Grup Yorum çıktı. Katılımcılara teşekkür eden Yorumcular, üyelerine özgürlük çağrısı yaparken, SEKA direnişine destek çağrısı yapmayı da unutmadı. Son söz ise büyük bir koronun eşlik ettiği Cemo'yla söylendi.

Grup Yorum üyeleri, dinleyicileriyle birlikte 20 Şubat'ta İstanbul'da Taksim Atatürk Kültür Merkezi (AKM) önündeydiler.

Yıllardır baskınlar, yasaklamalar, tutuklamalarla içiçe türkülerini söyleyen Grup Yorum, 20. yılını da, tutuklu üç elemanlarının özgürlüğü talebiyle kutluyor.

AKM önünde yapılan eylemde Yorum üyelerinin önünde duran zincirlenmiş saz, gitar ve davul, Grup Yorum'un yaşadığı baskıları simgeliyordu. AKM önünde yapılan gösteriye katılan **Grup Yorum Korosu** ise, varlıklarıyla türkülerin susmayacağını haykırıyorlardı adeta. Grup Yorum'un gösterisinde "Grup Yorum'a Özgürlük", "Grup Yorum Susturulamaz", "Türküler Susmaz Halaylar Sürer" sloganları arasında bir konuşma yapan grup üyesi İnan Altın "Yıldönümleri, şenlikli kutlanmaya alışılmış günlerdir. Biz, kuruluşumuzun yirminci yılını arkaşlarımızın özgürlük mücadelesiyle kutlayacağız" diyerek sözlerini şöyle tamamladı: "Çünkü özgürlük en çok uğruna bedel ödeyene yakışır."

İnan Altın, grup üyeleri Mu-

22 Şubat, Muammer Karaca Tiyatro Salonu

Grup Yorum Korosu sahnede; onlar türkülerin susmayacağını güvencesi!

‘Emeğimizle Varız, Hakkımızı İstiyoruz’ kampanyası sürüyor

11 Şubat tarihinde başlayan “Emeğimizle Varız, Hakkımızı İstiyoruz” kampanyası, eylemler ve bilgilendirme faaliyetleri ile Almanya, Fransa, Avusturya, İsviçre, İngiltere, Belçika ve Hollanda’da devam ediyor. Anadolu Federasyonu’na bağlı kurumların sürdürdüğü kampanyada, bilgilendirme standları açılıyor, imzalar toplanıyor ve Türkiyeliler emekçiler, Hartz IV ve Göçmenler Yasası’na karşı mücadeleye çağırılıyor. Toplanan imzalar ise, mart ayı sonunda

5 Mart’ta Köln’de, saat 15:00’te Ebertplatz’da toplanıp yürüyüş yapacaklar! Katılım!

Türkiyeliler ‘biz varız’ diyor

Almanya ve Avrupa Parlamentosu’na sunulacak. Federasyon tarafından verilen bilgiye göre, Avrupa çapında üçyüzbin bildiri ve 40 bin afişle halklara kampanya hakkında bilgi verilirken, parlamentolar önünde yapılan ve bundan sonra da sürecek olan eylemlerle, hükümetlerin yabancılara ve emekçilere yönelik düşmanlık politikaları protesto ediliyor.

“Hartz IV ve Yeni Göç Yasası İptal Edilsin!”

Almanya: Almanya’nın NRW Eyalet Parlamentosu önünde 18 Şubat günü bir eylem yapıldı. Parlamento Başkanlığı’na, Hartz IV ve Göçmen Yasası’yla ilgili talepleri içeren bir dosya verilen eylemde Türkçe ve Almanca “Emeğimizle Varız Hakkımızı İstiyoruz” pankartı açıldı. 2 saat boyunca, kampanya dövizleri açıp önlükler giyen Anadolu Federasyonu üyeleri, bildiri dağıttılar ve “Göçmenler Yasası ve Hartz IV’e karşı yüzlerce imza topladılar.

Ayrıca, Almanya’nın diğer eyalet parlamentoları önünde de aynı gün eylemler gerçekleştirildi.

Nürnberg’de: 11 Şubat günü Halk Kültür Evi’nde yapılan kitlesel basın açıklamasıyla başlatılan kampanya, açılan standlar, bildiri dağıtımı ve imzaların

toplanması ile sürüyor.

Berlin’de: 19 Şubat günü Neukölln pazar yerinde bilgilendirme standı açıldı ve bildiri dağıtılarak imza toplandı. Türkiyeliler’in yoğun olduğu kahvelerde yapılan konuşmalarda, Alman hükümetinin yabancılara yönelik çıkardığı yasalara karşı mücadele çağrısı yapılırken, çoğu işsiz, emekli olan kahvehanelerdeki Türkiyeliler, ilgiyle karşıladılar.

Duisburg’da: Anadolu Eğitim Kültür Merkezi çalışanları, 18 Şubat günü Essen Grugahalle’de yapılan, Anadolu Ateşi ve Arif Sağ’ın katıldığı konserde Türkiyeliler’e bildiriler dağıttı ve yüzlerce imza topladı. Konseri izleyen SHP Genel Başkanı Murat Karayalçın ile SPD milletvekili Niyazi Şahin’e de kampanya hakkında bilgi verildi. 19 Şubat günü de pazar yerlerinde bildiri dağıtımı ve imza toplanması ile süren çalışmalarda, Türkiyeliler imza toplamak üzere gönüllülüklerini ifade ettiler.

Federasyon üyelerinin daha önce ziyaret ettikleri Marxloh-Pollmann Camii’nin başkanı ve bir yetkili 19 Şubat günü, Anadolu Eğitim Kültür Merkezi’ne ziyarette bulundular. Camii yetkilileri, cuma namazından sonra camiiye gelenlere kampanyayı anlatıklarını ve imza topladıklarını söyleyerek, topladıkları imzaları teslim ettiler ve kampanyayı destekle-

Köln’de Panel

Almanya’nın Köln Kenti’nde, 21 Şubat günü Hartz IV ve Yeni Göçmenler Yasası ile ilgili bir panel düzenlendi. Av. Murat Demir ve Anadolu Federasyonu başkanı Nurhan Erdem’in konuşmacı olarak yer aldığı panelde, göçmenlere hakları ve ya-

şanan hak gaspları anlatıldı.

Av. Murat Demir, yeni Avrupa Anayasası ve devamında bütün AB ülkelerinde gündeme gelen yeni yasalar ile ilgili bilgilendirmelerde bulundu. Avrupa Anayasası’nın, hak ihlallerine, yabancılara yönelik baskılara karşı duyarsız, gerici, dayatıcı nitelikler taşıdığını ve tüm bu yasaların “AB güvenliğini korumak” olarak gerekçelendirildiğini hatırlatarak, “fakat bunlar yabancılara potansiyel suçlu olarak görmekten başka bir şekilde değerlendirilemez” dedi.

Nurhan Erdem, Hartz IV ile bu güne kadar halka yansıyan kısıtlamaları anlatarak, “bu sorunlar her ge-

çen gün daha da katmerleşiyor” dedi. Bu yasaların getireceği risklerin bilinmediğine dikkat çeken Erdem, kampanyayı da bilgilendirme ve bunlara karşı mücadele için örgütlenme amacıyla başlattıklarını söyledi. İltica hakkının bitirilmesi, iade politikası, çifte vatandaşlık ırkçılık gibi konulara konuşmasında yer veren Erdem, “Almanya’da yaşanan krizin sorumlusu yabancılar olarak gösterilerek ırkçı propagandalar yapılıyor, sorumlu Alman devletidir” şeklinde konuştu ve mücadele çağrısı yaptı.

3 saat süren panelde soru ve cevapların ardından 5 Mart’ta yapılacak yürüyüş katılım çağrısı yapıldı.

Kampanya talepleri

- ◆ Yabancılar her düzeyde eşit haklar verilmeli.
- ◆ Anti-demokratik Göçmenler Yasası iptal edilmeli.
- ◆ Anti-terör yasası kaldırılmalı, düşünce ve örgütlenme özgürlüğüne karşı yapılan saldırılar son bulmalı. Düşünce ve örgütlenme hakkı engellenemez. Haklar ve özgürlükler mücadelesi terör olarak görülemez.
- ◆ Yabancılar ve Müslümanlar terörist değildir. Vatandaşlık vermeme, işten çıkarma, sınır dışı uygulamalarına son verilmeli.
- ◆ Farklı milliyetlerden halkların din ve inançları üzerinde getirilen baskılar son bulmalıdır.
- ◆ Entegrasyon adı altında uygulanan asimilasyon politikalarından vazgeçilmelidir.
- ◆ Anadil eğitimi temel bir haktır, anadil eğitimi kaldırılmamalıdır.
- ◆ Sağlık ile ilgili reformlar kaldırılmalı. Ücretsiz sağlık hakkı geri verilmelidir.
- ◆ Eğitime getirilen kısıtlamalar kaldırılmalı, herkese eşit eğitim hakkı tanınmalıdır.
- ◆ Hartz IV Yasası ile ortaya çıkan işsizlik parası ve sosyal yardımların kesilmesi engellenmeli, bu yasa iptal edilmelidir.
- ◆ Alman (ve diğer ülkelerin) vatandaşlığı almanın önüne getirilen engeller kaldırılmalıdır. Yıllardır bu ülkelerde yaşayan, çalışan ve vergi ödeyen herkese koşulsuz çifte vatandaşlık hakkı tanınmalı. Verilen vatandaşlıklar herhangi bir sebepten dolayı geri alınmamalıdır.

17 Şubat'ta, Duisburg Hamborn semt pazarında açılan stand Türkiyeliler'in yoğun ilgisiyle karşılaştı. Bildirilerin dağıtıldığı, afişlerin yapıldığı çalışma sırasında, Alman ve Avrupa Parlamentosu'na gönderilmek üzere imza toplandı. Ayrıca 15 ve 17 Şubat günlerinde; Duisburg Marxloh-Pollmann'da bulunan Merkez Camii ile Alevi ve Bektaşî Derneği ve Beeck'teki İslam Cemiyeti Camii, Federasyon temsilcileri tarafından ziyaret edildi. Camiide bir konuşma yapan Federasyon temsilcisi Halit Uzunçelebi, kampanya hakkında bilgi verdi. Müslümanlar üzerindeki baskı ve 100 bin kişinin çifte vatandaşlık sorunu, dinleyicileri özellikle ilgilendiren konular arasındaydı.

meye devam edeceklerini dile getirdiler.

Hagen'de 19 Şubat'ta açılan standta gün boyu imzalar toplanarak, bildiriler dağıtılırken, **Hamburg'da** da basın açıklaması ile başlayan kampanya, bildiri dağıtma, afiş asma ve imza toplama şeklinde sürüyor.

Hartz IV Yasası'na karşı her pazartesi akşamı düzenlenen ve Türkiyeli devrimcilerin de katıldığı yürüyüşlerin bir yenisi, 21 Şubat günü **Dortmund'da** yapıldı. Anadolu Federasyonu eyleme katılarak, kampanya bildirilerini kitleye dağıttı. 1 saat süren eylemde yapılan konuşmanın ardından bir yürüyüş düzenlendi.

Fransa: Paris'in Strasburg St. Denis Semti'nde 19 Şubat'ta stand açılarak bildiri dağıtıldı, imza toplandı. "Emeğimizle Varız, Hakkımızı İstiyoruz" yazılı pankart ile birlikte kurulan stand masasında bildiri ve afişler, Türkiyeliler kadar Fransızlar'ın da dikkatini çekti. Aynı gün Türkiyeliler'in bulunduğu semtte esnaf ve kahvehaneler dolaşarak bildiri dağıtıldı, afişler asıldı. Her görüşten insanların olduğu kahvehanelerde dağıtılan bildiri ilgi ile karşılandı, bildiri üzerine sohbetler yapıldı.

İsviçre: Basel Kültür Merkezi çalışanları 18 Şubat günü Basel'in en işlek meydanlarından Claraplatz'da stand açtı. Stand çadırının üzerine kampanyanın sloganının yazılı olduğu pankart ve çeşitli talepleri içeren dövizler asılırken, bildiriler dağıtıldı, İsviçre ve Avrupa parlamentolarına verilmek üzere imza toplandı. Basel Kültür Merkezi üyeleri hafta içinde de çalışmalarını çeşitli biçimlerde sürdüreceklerini, 25 Şubat günü yine aynı yerde öğleden sonra stand açacaklarını, 26 Şubat günü Kültür Merkezi'nde bir seminer verileceğini, 5 Mart'ta ise bir yürüyüş gerçekleştireceklerini belirttiler.

Hollanda: Anadolu Kültür Merkezi'nin eylem ve etkinlikleri sürüyor. Rotterdam, Den Haag, Amsterdam, Utrecht, Bergen op zoom, Arnheim, Dordrecht gibi şehirlerde afişler asılıp, bildiriler dağıtıldı ve imza toplandı. Halen süren bu çalışmaların yanısıra, 22 Şubat'ta Den Haag'ta Hollanda Parlamentosu önünde protesto eylemi düzenlendi. Eyleme Hollandalılar da katıldılar. CDA, VVD ve Demokratlar66 isimli partilerin, AKSİ ve De Fabel van de illegal adlı kurumların da destek verdiği eylemde, Hollanda'nın polis ve baskı devletine dönüştürülmeye çalışıldığı, ırkçılığın yaygınlaştırıldığı dile getirildi. Bir saat süren gösteride, "Emeğimizle Varız, Hakkımızı İstiyoruz, Yabancılar da Eşit Haklar, Asimilasyona Hayır, Yabancılar Aleyhine Çıkarılan Bütün Yasalar İptal Edilmeli" şeklinde pankart, dövizler açıldı. Eylemde konuşan Güler Korkulu, 5 Mart günü Rotterdam'da belediye önünde düzenlenen mitinge de çağrıda bulundu.

Avusturya: Kampanyanın başladığı 11 Şubat tarihinden bu yana; Innsbruck'ta 12 ve 19 Şubat tarihlerinde Landesmuseum'da, Linz'de 14 Şubat'ta, bilgilendirme standları açıldı, imza toplandı. 19 Şubat'ta Neunkirchen'de, Hauptplatz'da ve Viyana'nın iki ayrı yerinde açılan standlarda da imzalar toplanırken, Viyana'da ayrıca, 12 ve 18 Şubat tarihlerinde de farklı meydan ve pazarlarda imza standları açıldı. 18 Şubat günü ise Viyana'da ki parlamento binası önünde bir gösteri düzenlendi. Avusturya'da da, 5 Mart günü Stephansplatz'dan parlamento önüne yürüyüş düzenleneceği öğrenildi.

İngiltere’de Uyuşturucu Çeteleşme Karşısı Kampanya

**‘Gençlik Gelecektir, Geleceğimize Sahip Çıkalım’ kampanyası
Türkiyeli emekçiler tarafından
ilgiyle karşılandı. Gençlerimiz
çeteleşme ve uyuşturucu
bataklığında yokedilmek
istiyor. Devrimciler
mücadeleye çağırıyorlar.**

İngiltere’de bir yandan Anadolu Federasyonu’nun başlattığı kampanya sürerken, buna paralel olarak, Londra’da kurulu bulunan Anadolu Halk Kültür Merkezi’nin uyuşturucu, çeteleşme karşıtı faaliyetleri de devam ediyor. Merkez çalışanları, 18 Şubat günü Türkiyeliler’in yoğunlukta olduğu bölgelerde kahve ve esnafları dolaşarak kampanyalarını tanıttılar.

Konuşmaların yapıp bildirilerin dağıtıldığı çalışmada, Türkiyeliler’in yakıcı şekilde yaşadıkları bu sorunlara karşı bir kampanya yapılmasından memnun oldukları gözlemlendi. Kahvehanelerdeki konuşmalarda, 1980’lerden sonra ekonomik ve siyasi sebeplerden kaynaklı büyük bir göç yaşandığı ve yabancılara çizilen rol doğrultusunda yaşamalarını sür-

dürmelerinin istendiği dile getirildi. Uyuşturucu bataklığı, haraç, fuhuş ve çeteleşme konularının yanı sıra Türkiyeli 3000 gencin sadece uyuşturucudan dolayı hapisshanede olduğu anlatıldı. Bu sorunların sistemden kaynaklı olduğu belirtilen konuşmada, düzenin emekçileri bu bataklıkta boğduğu dile getirildi. Konuşmada şu noktalara vurgu yapıldı:

“Sokaklar, bulunduğu getto kirlenmişse; çeteler, fuhuş, haraç, tefecilik almış başını gidiyorsa; senin tek başına dürüst, namuslu kalman, insanca yaşamın mümkün değildir.

Bunları temizlemek için önce çevremizden başlamalıyız. Bunu da örgütsüz yapamayız. Bu nedenle kampanya başlattık, sorunlarımızı paylaşmaya, beraber karar alıp beraber harekete geçmeye çağırıyoruz”. Konuşmalarda ayrıca, polislerin gece yarları ev baskınlarına, sorgusuz sualsiz gözaltıların yaşanmasına da değinildi. Soru ve cevaplarla süren konuşmalarla, halkın bu konuda rahatsızlığının had safhada olduğu anlaşıldı.

19 Şubat günü ise, Londra’nın Dalston, Wood Green, Angel Tren İstasyonu, Haringey bölgelerinde standlar kuruldu. “Gençlik Gelecektir, Geleceğimize Sahip Çıkalım, Gençler Neden Uyuşturucu Kullanır?” pankartı açılıp bildirilerin dağıtıldığı standların ve kahve toplantılarının kampanya sonuna kadar süreceği öğrenildi.

20 Şubat’ta ise Kültür Merkezi’nde panel yapıldı. Açılış konuşmasının ardından, sosyal hak kısıtlamaları ile uyuşturucu kampanyasına dair iki ayrı sinevizyon gösterimi ile süren panelde, ilk sözü Dr. Teoman Sırrı aldı. “Uyuşturucuya hayır” sözleriyle başladığı konuşmasında, bu konuda istatistiki bilgiler sundu. Uyuşturucu, mafya çarkına değinen Sırrı, gençlerde uyuşturucu kullanımında, içinde yaşadığı sosyal koşulların etkisine de konuşmasında yer verdi.

Muhafazakar Parti milletvekili aday, sorunu “hükümetin yarattığı sonuç” olarak değerlendirirken,

AHKM temsilcisi ise yoğunlaşan sosyal hak kısıtlamalarına ve anti-terör yasası ile yoğunlaşan baskılara ilişkin örnekler verdi. Panelin son bölümünde ise, Hackney Uyuşturucu ile Mücadele Grubu’ndan Betül Barış, Dr. Teoman Sırrı ve AHKM çalışanı soruları cevapladı. İkibuçuk saat süren panel 27 Şubat’ta As Düğün Salonu’nda yapılacak panele ve 5 Mart’taki yürüyüşe katılım çağrısıyla bitti.

Okullarında Paneller

23 Şubat günü, Enfield Koleji’nde bir panel gerçekleşti. Açılış konuşması ve video gösterimi yapılarak, gençler, uyuşturucu ve mafya konusunda bilgilendirilip uyarıldı. Uyuşturucuya neden başlanır, zararları nelerdir ve tedavisi nasıldır konularında bilgi verilerek; broşürler dağıtıldı.

Ardından, gençlerin uyuşturucu ile ilgili düşüncelerini anlatmaları ile panel devam etti. Gençler, içinde bulundukları sosyal koşullardan şikayetçi oldular. Panelin sonunda, yoksullaştırma ve yasaklamaların suç ve suçlu yarattığı belirtildi. Yasaklarla hak ve özgürlüklerin gasbedilmesine yozlaştırılmaya, asimile edilmeye karşı “hep birlikte mücadele edelim” çağrısı yapıldı.

24 ve 25 Şubat günlerinde ise, Hackney Community, Citiy and Islington’da aynı içerikte panellerin yapılacağı bilgisi verildi.

**Anadolu Halk Kültür Merkezi
çalışanları, liselerde gençlerle
toplantılar yaparak, uyuşturucu,
çete bataklığına karşı
bilgilendirip uyardılar.**

**Gençlerimizi kapitalizmin yoz
kültürüne ve bataklığına
teslim etmeyeceğiz!**

Sandra'ya Özgürlük Sesleri Yükseliyor

Sahte belgeler operasyonu olarak bilinen, 1 Nisan davasının 11 Şubat günü görülen duruşmasını izlemek için 10 Şubat günü Avusturya'dan Türkiye'ye gelen ve aynı gün gözaltına alınarak tutuklanan Sandra Bakutz, halen Gebze Hapishanesi'nde tutuluyor. Avusturya

ya vatandaşı bir hak ve özgürlük savunucusu olan Bakutz'un neden tutuklandığına ilişkin, Türkiye, halen somut bir bilgiyi ne avukatı ne de Avusturya Dışişleri Bakanlığı'na vermedi.

Çeşitli kurumlar, kişiler açıklama ve destek mesajları ile Bakutz'un tutuklanmasını protesto etmeye devam ediyorlar. "Sandra'ya özgürlük" talebiyle başlatılan kampanya çerçevesinde, özellikle Avusturya'da eylemler yapılıyor.

17 Şubat günü Avusturya Dışişleri Bakanlığı önünde Anadolu Federasyonu'nun organize ettiği eyleme 100 kişi katıldı. Türkiyeli kurumlardan ATİGİF, Avusturyalı Antiimperialist Camp ile Filistinliler, KPÖ ve bağımsız basın çalışanları eylemde yer aldılar. "Sandra'ya Özgürlük" yazılı dövizler ve resimlerinin taşındığı eylem bir saat sürdü. Bir heyet Dışişleri Bakanlığı Türkiye masası şefine bilgi verdi. Konuyla ilgilendiklerini belirten yetkili, gerekli çalışmayı yapacaklarını dile getirdi. Heyet, Türkiye devletinin devrimci ve demokratlara yönelik sürekli hazırladığı düzmece komplolardan söz ederek, Sandra'nın da düşüncelerinden vazgeçirilmek istendiğini söylediler.

Sinan Bozkurt Serbest Bırakıldı

Yunanistan Adalet Bakanlığı, 11 aydır tutuklu bulunan Sinan Bozkurt'un Almanya'ya iade kararını onaylamadığını açıkladı. Böylece Sinan Bozkurt özgürlüğüne kavuştu. Yargıtay, Almanya'ya iadesinin gerçekleşebileceği kararını vermişti. Adalet Bakanlığı kararında, başından itibaren dile getirilen Almanya'nın iade isteminin hukuksuzluğuna da vurgu yapılırken, Yunan sendikaları, demokratik kitle örgütleri, ilerici milletvekillerinin sahiplenmesi şu ifadelerle yer aldı:

"Çok çeşitli ve saygın olan geniş bir kesimin, örgüt, sendika ve milletvekillerinin, genel anlamda ise Yunan toplumunun sanığın iadesine karşı hissettiği adalet duygusu da dikkate alınarak Sinan Bozkurt'un Almanya'ya iadesini onaylamıyor ve bulunduğu cezaevinden serbest bırakılması için gereken işlemlerin yapılmasına karar veriyoruz."

Halkların devrimci dayanışması, bir hukuksuzluğa böylece engel oldu.

Sandra'ya bir destek de İtalya'da Toscana Eyalet Meclisi üyesi Sandro Targetti'den gelirken, 23 Şubat günü ise Viyana'da bir basın toplantısı düzenlendi. Bakutz'un avukatı ve Avusturya TAYAD Komite üyelerinin katıldığı toplantıda, Avukat Gabriela Vanna, Sandra Bakutz'un kendisiyle ilgisi olmayan iddialarla tutuklandığını söyledi. Avukat Vanna, Bakutz'un tutuklanmasıyla başlatılan hukuksuzluğun Türkiye devletinin net bilgi vermemesiyle devam ettiğini ifade etti. TAYAD Komite temsilcisi Hüseyin Üludağ ise, 1 Nisan hukuksuzluğunu anlatarak Türkiye gerçeğini gözler önüne sererken, Anti-emperyalist Kamp temsilcisi de bir konuşma yaptı.

Bu arada Gebze Hapishanesi'nden avukatı aracılığıyla bir mektup gönderen Sandra, tutuklanma sürecini anlattı. 1 Nisan sahte belge operasyonunu hatırlatan Bakutz şunları söylüyor:

"Yıllardır insan haklarını savunduğum için - bunların arasında Türkiye'de var- bu ülkede demokratik muhalefete karşı kullanılan yöntemleri gayet iyi biliyorum. Birçok kez heyetlere katıldım ve insan haklarının nasıl ayaklar altında çiğnendiğini gördüm. İşkence hala gündemde. Bu demokrasi oyununun en iyi örneği, hala kanyan yara olan hapishanelerdir. İnsanlar tutuklanıyor ve hapishanelerde can güvenlikleri yok. 2000 yılında tutsakların üstündeki baskıları artıracak olan koyu bir tecrit rejimi kuruldu.

Bütün demokratik muhalefet için bir tehdit unsuru olan bu politikalara karşı, 4 yıldır genişletilmiş bir direniş var. Bu direnişte şimdiye kadar 118 insan hayatını kaybetti.

Yine de bu gerçekleri katı bir sansürle gizlemeye çalışıyorlar. Bu gerçekleri gün ışığına çıkartmak ve demokratik değişimler için bir katkıda bulunmayı, kendime görev bilirim.

Şimdi kendim hedef oldum.

Fakat bu benim fikrimi değiştirmeyecek.

Bu hukuksuzluk sistemine karşı demokratik yöntemlerle karşı çıktığım için, yasadışı DHKP/C örgütü üyesi olmakla suçlanıyorum.

Ben buradan uluslararası kamuoyunu, Türkiye'yi izlemeye devam etmeye çağırıyorum, ki bu sessizlik nihayet son bulsun."

İsrail'in 'Esirleri Serbest Bırakma' Oyunu

Filistin - Şarmu'l Şeyh Zirvesi'nde Şaron ile Filistin Devlet Başkanı Mahmud Abbas arasında varılan anlaşma gereğince, 500 Filistinli tutsak serbest bırakıldı. 7 bin Filistinli'nin esir tutulduğu İsrail hapishanelerinden Negey Çölü'ndeki Ketziot Askeri Tutukevi'nden otobüslerle Gazze Şeridi'ne getirilen tutsakları aileleri sevinçle karşılarlarken, Mahmut Abbas da bir konuşma yaptı.

Dünya medyası tarafından İsrail'in sözünü tuttuğu şeklinde verilen haber, kendi içinde de siyonist bir oyunu barındırıyor. Bu oyun, Hamas tarafından yapılan bir açıklamayla teşhir edildi.

Hamas, serbest bırakılanların listesini incelediklerini belirterek şöyle dedi:

"Siyonist yönetimin insanlık dışı ve vahşi yüzünü güzel göstermeyi amaçlayan bir oyun oynandığını ve bir göz boyama işlemi yapıldığını görüyoruz. Çünkü serbest bırakılacakları açıklananların büyük çoğunluğunu ya mahkumiyet süreleri dolmak üzere olanlar, ya da haklarında herhangi bir mahkeme kararı olmayan idari tutuklular oluşturmaktadır."

Hamas, esirlerin serbest bırakılmasını sevinçle karşıladıklarını dile getirdiği açıklamasında, "bunu siyonist yönetimin bir iyiliği olarak değil Filistinli esirin meşru bir hakkı olarak değerlendiriyoruz. Öncelikli serbest bırakılması gerekenler ise, zindanlarda uzun zamanlarını doldurmuş olanlar, hasta tutsaklar, tutsak bacılarımız ve çocuklar gelmektedir" dedi. Bu arada, serbest bırakılan Filistinliler'e, bir daha işgal karşıtı eylemlere karışmayacaklarına ilişkin birer belge imzalatıldı.

Depremzedeler Öfkeli

İran - 22 Şubat günü İran yine bir depremle sarsıldı. 6.4 şiddetindeki depremde, ülkenin Kirman eyaletinin Zerend Kenti ve civarında 500'e yakın kişi öldü. İran televizyonu ölü sayısını gizlemeye çalışırken, bölge halkı mollalara öfkelerini dile getirdiler ve İçişleri Bakanı'nın aracını taşıdılar. İran da ülkemiz gibi deprem bölgesinde yer almasına karşın, İran devleti de hiçbir tedbir almıyor ve bu depremde de olduğu gibi yine hep yoksullar ölmeye devam ediyor. Hatırlanacağı gibi, 26 Aralık 2003'te aynı eyaletin Bem Kenti'nde yaşanan 6.7 büyüklüğündeki depremde 31 bin kişi ölmüştü.

İran halkının acısını paylaşıyor, başsağlığı diliyoruz

Roma'da Irak Yürüyüşü

İtalya - 2 Şubat'ta Bağdat'ta kaçırılan, İtalyan Il Manifesto Gazetesi muhabiri Giuliana Sgrena'nın serbest bırakılması için dört yüzüne yakın kişi yürüyüş yaptı. İşgal karşıtı yayınlarıyla bilinen Il Manifesto'nun çağrısı ile yapılan yürüyüşte işgal ve işgale İtalyan hükümetinin desteği de protesto edildi. İtalyan hükümeti gösteriden rahatsız olarak, eylemin Sgrena'nın hayatını tehlikeye attığını iddia etti.

Kamu Emekçilerinin 'Eylem Günü'

İngiltere - Blair hükümetinin emeklilik yasasında yapmak istediği değişiklikler, 18 Şubat günü 60'dan fazla kentte düzenlenen gösterilerle protesto edildi. Sendikalar Konfederasyonu TUC'un ilan ettiği 'eylem günü'nde, it-faiye, belediye, sağlık çalışanları ve öğretmenler, emeklilik yaşının 65'e yükseltilmesini planlayan Blair'i, "Emekliliğimizden Ellerinizi Çekin" sloganıyla protesto ederken, seçimlerden 5 hafta önce yapılması planlanan genel grev öncesi bir "uyarı" olduğunu haykırdılar.

Topraksız Köylüler Katledildi

Brezilya - Goiania'nın Sonho Real Bölgesi'nde kullanılmayan toprakları Mayıs 2004'te işgal ederek ortak üretim yapan topraksız köylüler, Lula'nın polislerinin katliamına maruz kaldı. 3 bin yoksul ailenin yaşadığı bölgeyi 16 Şubat günü kuşatan binlerce polis, köylülere vahşi bir şekilde saldırdı. 2 köylünün öldürüldüğü ve birçoğunun yaralandığı olayda, 800 köylü de gözaltına alındı.

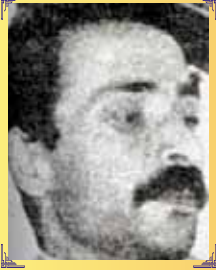
Topraksız Köylüler Hareketi öncülüğünde yıllardır kullanılmayan toprakları işgal ederek ortak üretim yapan ve direnen köylülere yönelik bu katliam, "solcu" Lula'nın, bu konuda da kendinden önceki hükümetlerden farklı bir politika izlemediğini gösteriyor.

kahramanlar Ölmez

26 Şubat - 4 Mart Şehitlerimiz

Ali TOPALOĞLU
28 Şubat 1993

Hacettepe Tıp Fakültesi Hastahanesi'nde tedavi görürken Karadeniz Devrimci Sol operasyonunda gözaltına alınarak işkenceciler tarafından hasta yatağına zincirlendi. Tedavisi tamamlanmadan tutuklandı. Tahliye olduktan sonra ilerleyen hastalığı nedeniyle, doğum yeri olan Rize'de yaşamını yitirdi.

Mazlum GÜDER
3 Mart 1983

Yoksul bir Kürt ailesinin çocuğuydu. Yoksulluğa ve ulusal baskıya karşı Devrimci Sol saflarında yer aldı. Bu mücadelede tutsak düştü. Elazığ Hapishanesi'nden tahliye olacağı günlerde, hapishane idaresi tarafından işkenceyle katledildi.

Cemal ÖREK
29 Şubat 1980

İstanbul Etiler'de jandarmalar tarafından vurularak katledildi. Genç yaşta mücadeleye katılmıştı, Lise-1 DEĞ-GENÇ örgütlenmesinde yer alıyordu.

Cemal ÖZDEMİR
26 Şubat 1983

1956, Sivas Divriği doğumlu Özdemir, 12 Eylül öncesi mücadeleye katıldı. Tutsak düştü. Hapishanede gördüğü işkenceler nedeniyle hastalığının ilerlemesi ve tedavi ettirilmemesi sonucu aramızdan ayrıldı.

ANMA

9 Şubat 1996'da İstanbul Bahçelievler'de katledilen **Meral Akpınar, Fuat Perk, Ayten Korkulu**, 8 yıldır hiçbir yıldönümlerinde unutulmadılar. Yakınları, yoldaşları bu yıl da başuçlarında saygı duruşunda bulundular. Sarıgazi Mezarlığı'nda düzenlenen anmada, başuçlarında şiirler okundu ve "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür" sloganı yankılandı bir kez daha. Yaklaşık 70 kişinin katıldığı anma, şehit ailelerinin çocuklarının anısına verdiği yemekle sona erdi.

Büyük direnişte ölümsüzleştiler

Orhan Oğur, 3 Mart

Orhan OĞUR
27 Şubat 2003

1981 İstanbul doğumludur. Bir yandan okula giderken, bir yandan çalıştı. 16 yaşlarındayken mücadele içinde yer almaya başladı. 1998 sonlarında örgütlü ilişkiler içinde yer alarak, gecekondu semtlerinde devrimci çalışmasını sürdürdü. 6 Kasım 2001'de DHKP-C davasından tutuklanarak F tipi hapishanelere atıldı.

Tekirdağ F Tipi'nin hücrelerinde hergün onuruna, kimliğine yönelik saldırılar altında yaşadı. Yoldaşlarıyla birlikte direndi.

TEK KİŞİLİK hücrelerinde tutulduğu, peşpeşe uygulanan hücre, tecrit, disiplin cezası, fiziki saldırı sonrasında, bireysel bir kararla, her gününü, her anını işkenceye çeviren tecrit ve saldırılar altında, bedenini tutuşturarak tecrit altındaki bu yaşamı reddetti. Zülüm karşısında dayanma gücünü yitirdiği anda, örgütünün iradi bir kararı sonucu olmasa da, ölümünü zulme karşı bir protestoya dönüştürdü.

Günay ÖĞRENER
4 Mart 2004

Günay Öğrener, 18 Kasım 1973'de Mersin'de doğdu. Aslen Burdur'ludur. Erdemi ve adaleti savunmak için devrimci oldu. Ege Bölgesi'nde illegal alanda çeşitli görevler aldı. Birçok kez gözaltına alınıp, devlet gerçeğini işkencelerde tanıdı. 1995'te tutuklandı. 9 yıldır tutsaktı.

1999'a kadar Buca Hapishanesi'nde kaldı. Üç yoldaşının katledildiği Buca katliamına tanık oldu. 19 Aralık 2000'deki hapishaneler katliamında Uşak Hapishanesi'nde idi. 19 Aralık'ta birlikte olduğu yoldaşlarından Yasemin Cancı, Berrin Bıçkılar ve Sevgi Erdoğan şehit düştü. Ve aynı hapishanede alına kızıl bantı takıp, zulme karşı bedenini tutuşturarak ölümsüzleştirdi. Tahliye olmasına sadece 6 ay kalmışken gerçekleştirdi feda eylemini; çünkü aslanan dışarıda ya da içeride olmak değil; zulme karşı direnişte olmaktı.

Muharrem KARADEMİR
27 Şubat 2004

Muharrem Karademir, 1973 Sivas Hafik doğumludur. İstanbul'da mücadele saflarına katıldı. Gecekondu semtlerinde mücadele ve örgütlülük içinde yer aldı. Daha sonra Silahlı Devrimci Birlikler'e katıldı. SDB üyesi olarak mücadelesini sürdürürken 1992 Haziran'ında tutsak düştü.

Kardeşi de devrimciydi. İki kardeş, dışarıda kavgayı paylaştıkları gibi tutsaklığı da paylaştılar. Kardeşi Uğur Karademir, ondan önce ölüm orucu direnişçisi oldu ve zorla müdahaleyle sakat bırakıldı.

Muharrem, 20 Ekim 2003'te Kandıra F Tipi Hapishanesi idaresine "ölüm orucuna başladığına" dair dilekçesini verir vermez, tek kişilik bir hücreye alındı. O günden itibaren hapishane idaresinin fiziki-psikolojik daha özel baskılarına maruz kaldı. Fakat o, yoldaşları adına, halkı, vatani, örgütü adına kuşandığı kızıl bantına ihanet etmedi. Zalimleri kendi inlerinde, kendi işkence hücrelerinde yendi.

